

2020

INFORMATOR
gminy Samborzec

Urząd Gminy w Samborcu

Samborzec 43, 27-650 Samborzec
powiat sandomierski
województwo świętokrzyskie
tel.: 15 8314443 (67), 831 45 82 (83)
fax: wew. 20
e-mail: sekretariat@samborzec.pl
Adres skrytki ePUAP: /8530fnabpw/skrytka
Czynny pon.-pt. w godz. 7.30-15.30

Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu

Samborzec 43, 27-650 Samborzec
tel.: 15 8314443 wew. 24
gbp.samborzec@poczta.onet.eu
www.gbp.samborzec.pl

Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu

Samborzec 43, 27-650 Samborzec
tel.: 15 8314443 wew. 43
e-mail: kultura.samborzec@wp.pl
www.kulturasamborzec.pl

Ośrodek Pomocy Społecznej

Samborzec 43, 27-650 Samborzec
tel.: 15 8314464
e-mail: opssamborzec@interia.pl

Zakład Gospodarki Komunalnej w Samborcu

Samborzec 43, 27-650 Samborzec
tel.: 579 470 501, 15 8314313
• Oczyszczalnia ścieków Samborzec: 579 470 502
(czynny całą dobę)
• Stacja Uzdatniania Wody Szewce: 579 470 503
e-mail: zgk.samborzec@poczta.onet.pl
zgłaszanie awarii: 15 8314313 – w godz. 7.30-15.30

Zespół Obsługi Jednostek Organizacyjnych Gminy

Samborzec 43, 27-650 Samborzec
tel.: 15 8314443 wew. 42
e-mail: zojogsamborzec@poczta.onet.pl

Zespół Placówek Oświatowych w Chobrzanach

Chobrzany 110, 27-650 Samborzec
tel.: 15 8314318, fax: 15 8314320
e-mail: zpocho@wp.pl, zszpchobrzany@wp.pl,
liceumchob@poczta.onet.pl
www.zpochobrzany.pl, www.lochobrzany.pl

Zespół Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu

Samborzec 79, 27-650 Samborzec
tel./fax: 15 8314591
e-mail: gimsam@poczta.onet.pl,
sekretariat.szkoła.samborzec@gmail.com
www.zposamborzec.pl

Publiczna Szkoła Podstawowa im. Wł. Reymonta w Skotnikach

prowadzona przez Stowarzyszenie Przyjaciół Szkoły w Skotnikach
Skotniki 64, 27-650 Samborzec
tel./fax: 15 8314299
e-mail: pspskotniki@wp.pl
www.pspskotniki.pl

Publiczna Szkoła Podstawowa w Śmiechowicach

prowadzona przez Stowarzyszenie Przyjaciół Szkoły w Śmiechowicach
Śmiechowice 99, 27-650 Samborzec
tel./fax: 15 8314460
e-mail: spsmiechowice@wp.pl
www.spsmiechowice.manifo.com

Publiczna Szkoła Podstawowa w Złotej

prowadzona przez Stowarzyszenie Przyjaciół Szkoły w Złotej
Złota 121, 27-650 Samborzec
tel./fax: 15 8314449
e-mail: spzłota@wp.pl
www.spzłota.pl

Szkoła Podstawowa im. Armii Krajowej w Zawierzbii

prowadzona przez Stowarzyszenie Przyjaciół Szkoły „Dobro Dzieci”
Zawierzbie 67, 27-650 Samborzec
tel./fax: 607 215 301
e-mail: sp-zawierzbie@o2.pl
www.spzawierzbie.wordpress.com

Warsztat Terapii Zajęciowej w Śmiechowicach

Śmiechowice 99, 27-650 Samborzec
tel./fax: 15 8314065
e-mail: warsztat.terapii@wp.pl
www.terapiasmiechowice.pl/

Ośrodek Zdrowia w Samborcu

Samborzec 43, 27-650 Samborzec
tel.: 15 8314482
fax: 15 8314482 wew.27
e-mail: spzoz@samborzec.net

Ośrodek Zdrowia w Chobrzanach

Chobrzany 190, 27-650 Samborzec
tel. 15 8314326
Rejestracja codziennie od godz. 8.00

Sołectwa i sołtysi gminy Samborzec

Andruszkowice – Adam Krakowiak, **Bogoria Skotnicka** – Andrzej Trzaska, **Bystrojowice** – Barbara Zych, **Chobrzany** – Grażyna Krasowska-Sado, **Faliszowice** – Wiesława Jurkowska, **Gorzyczany** – Alicja Wołos, **Jachimowice** – Maria Wrona, **Janowice** – Marek Rudkowski, **Kobierniki** – Anna Serafin, **Koćmierzów** – Andrzej Bryła, **Krzeczkowice** – Roman Kołacz, **Łojowice** – Łukasz Pirek, **Milczany** – Jacenty Pawłowski, **Ostrołęka** – Mariusz Kiliański, **Polanów** – Jerzy Marzec, **Ryłowice** – Elżbieta Bebło, **Samborzec** – Arkadiusz Stąpór, **Skotniki** – Andrzej Piskor, **Strączków** – Katarzyna Gil, **Strochcice** – Małgorzata Korczyńska, **Szewce** – Remigiusz Łukawski, **Śmiechowice** – Alicja Skobel, **Wielogóra** – Witold Stefaniak, **Zajeziory** – Andrzej Skrzypczyński, **Zawierzbie** – Krystyna Dudek, **Zawisielcze** – Stanisław Wawrzyńczak, **Złota** – Stanisław Kiliański, **Żuków** – Marek Zelik

Skład Rady Gminy Samborzec VIII kadencji

Mieczysław Piątek – przewodniczący, Leszek Nowak – I wiceprzewodniczący, Elżbieta Bebło – II wiceprzewodnicząca, radni: Barbara Bona, Andrzej Bryła, Bożena Grzyb, Irena Guźla, Teresa Kamuda, Stanisław Kiliański, Adam Krakowiak, Aneta Malinowska, Lucja Rugała, Anna Serafin, Andrzej Trzaska, Stanisława Walasek

Członkowie Komisji Rady Gminy

KOMISJA BUDŻETU I FINANSÓW

Lucja Rugała – przewodnicząca, Teresa Kamuda – wiceprzewodnicząca, członkowie: Barbara Bona, Stanisław Kiliański, Andrzej Bryła

KOMISJA OŚWIATY, KULTURY I SPORTU

Barbara Bona – przewodnicząca, Elżbieta Bebło – wiceprzewodnicząca, członkowie: Bożena Grzyb, Irena Guźla, Teresa Kamuda

KOMISJA REWIZYJNA

Bożena Grzyb – przewodnicząca, Irena Guźla – wiceprzewodnicząca, członkowie: Andrzej Bryła, Andrzej Trzaska, Barbara Bona

KOMISJA ROLNICTWA I OCHRONY ŚRODOWISKA

Stanisław Kiliański – przewodniczący, Adam Krakowiak – wiceprzewodniczący, członkowie: Stanisława Walasek, Elżbieta Bebło, Leszek Nowak

KOMISJA SAMORZĄDOWA I BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO

Andrzej Bryła – przewodniczący, Anna Serafin – wiceprzewodnicząca, członkowie: Stanisław Kiliański, Aneta Malinowska, Andrzej Trzaska

KOMISJA ZDROWIA I SPRAW SPOŁECZNYCH

Teresa Kamuda – przewodnicząca, Leszek Nowak – wiceprzewodniczący, członkowie: Aneta Malinowska, Mieczysław Piątek, Lucja Rugała

KOMISJA SKARG, WNIOSKÓW I PETYCJI

Adam Krakowiak – przewodniczący, Lucja Rugała – wiceprzewodnicząca, członkowie: Anna Serafin, Bożena Grzyb, Stanisława Walasek

Szanowni Państwo

Mamy za sobą wyjątkowo trudny rok. Przyczyną tego była w głównej mierze, oczywiście, pandemia koronawirusa. Wszystkim nam dała się we znaki. Jej skutki dotkliwie odczuwały i wciąż odczuwają również samorządy. Sytuacja epidemiczna skomplikowała ich pracę, choćby przy realizacji inwestycji – w firmach brakowało pracowników, projektanci, z uwagi na ograniczoną pracę urzędów, niejednokrotnie nie byli w stanie na czas przygotować potrzebnych dokumentów. Tak było również w Samborcu.

Nasza gmina została doświadczona w jeszcze jeden sposób – skutkami majowych przymrozków. Na niżej położonych nadwiślańskich terenach uszkodzonych zostało 100 procent zawiązków jabłoni, w sadach położonych wyżej – od 60 do 90 procent. Była to, bez przesady można tak powiedzieć, klęska totalna, zwłaszcza dla tych mieszkańców, którzy utrzymują się wyłącznie z produkcji sadowniczej. Niestety, poszkodowani nie otrzymali żadnej pomocy ze strony rządu. Dało się słyszeć opinie, że wsparcia powinien udzielić, poprzez zmniejszenie czy umorzenie podatków, samorząd. Przy tak ogromnej skali szkód nie było to jednak możliwe.

Na pandemię zareagowaliśmy bardzo szybko. Niemal natychmiast po jej wybuchu zakupiliśmy dla wszystkich naszych mieszkańców maseczki ochronne. W dostarczeniu ich zaangażowali się druhowie z jednostek OSP. Wprowadziliśmy obostrzenia w Urzędzie Gminy, w najtrudniejszym okresie przeszliśmy na tryb pracy zdalnej. Szkoły musieliśmy przygotować do nauki zdalnej. Obyło się bez większych komplikacji. Zmuszeni byliśmy odwołać zaplanowane wydarzenia. Nie odbyło się między innymi, i tak

samo będzie prawdopodobnie w 2021 roku, Wojewódzkie Święto Kwitnącej Jabłoni. Zrezygnowaliśmy z organizacji 29. Finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy.

Mimo wprowadzonych restrykcji, koronawirusa nie udało się zatrzymać, wielu z nas nie zdołało się przed nim uchronić. Sam chorowałem na COVID-19. Choć od tamtego czasu minęły trzy miesiące, skutki odczuwam do tej pory.

Część zamierzeń dotyczących ważnych dla mieszkańców przedsięwzięć, mimo kłopotów, została zrealizowana. Wybudowano dom ludowy w Milczanach. Zrobiliśmy kilka odcinków dróg, również we współpracy z powiatem. To między innymi droga w Chobrzeżanach, istotna ze względu na duże natężenie ruchu. Możemy również pochwalić się stworzeniem pierwszego w gminie żłobka. To placówka przeznaczona dla dwanaściorga dzieci. Gdyby nie pandemia, już by ruszyła. Uruchomienie planujemy w 2021 roku. Opóźniło się natomiast zakończenie budowy garażu dla OSP w Samborcu i świetlicy w Szewcach. W tym roku, niestety, nie udało się nam pozyskać pieniędzy na kontynuację budowy kanalizacji na odcinku Złota – Andruszkowice. Jesteśmy tym bardzo rozczarowani,

ale nie poddajemy się, składamy kolejny wniosek.

Warto pochwalić Gminny Ośrodek Kultury i Gminną Bibliotekę Publiczną. Placówki te wyróżniają się swoją pracą. W ostatnich miesiącach działały głównie on-line, ale mimo to przeprowadziły wiele konkursów i zajęć oraz realizowały ciekawe projekty.

Na rok 2021 mamy wiele planów. Przygotowujemy wnioski dotyczące termomodernizacji kolejnych szkół – w Złotej i Śmiechowicach oraz remiz – w Samborcu i Zajeziorku. Przystępujemy do programu rewitalizacji terenów popo-geerowskich. Włączamy do niego osiedle w Samborcu. Chcielibyśmy zacząć budowę centrum kultury. Kiedy będzie to możliwe, uzależnione jest od środków zewnętrznych. Nie możemy zapominać o remontach dróg. To kwestia naszego bezpieczeństwa. Z tego samego powodu ważna jest również budowa chodników, szczególnie tam, gdzie jest duży ruch, czyli obok sklepów czy kościołów. Cieszą nas realizowane na terenie gminy inwestycje przeciwpowodziowe – rozbudowa wałów i przepompowni. Problemem pozostaje wciąż brak melioracji, skutkiem czego są podtopienia. Będziemy interweniować w tej sprawie w Wodach Polskich.

Chciałbym, żeby nadchodzący rok był lepszy od obecnego. Pojawiła się nadzieja, czyli szczepionka przeciwko COVID-19. Zachęcam wszystkich do zaszczepienia się. Na razie, dopóki pandemia nie ustąpi, proszę mieszkańców o cierpliwość i wytrwałość oraz solidarność w tym ciężkim dla nas wszystkich okresie. Wierzę, że w najbliższych miesiącach pandemię uda się przezwyciężyć i zaczniemy normalnie funkcjonować.

**Wójt Gminy Samborzec
Witold Surowiec**

SAMBORZEC NA LINII CZASU

Nr 78 styczeń 2020

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Dziękujemy Wam za wsparcie WOŚP

To był prawdziwy wiatr w żagle! Suma, którą udało się zebrać podczas 28. Finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej w Samborcu, to 28 284,66 zł!

12 stycznia 2020 roku w hali sportowej w Samborcu odbył się 28. Finał WOŚP. Był to czwarty finał organizowany przez Sztab WOŚP z Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu. Na wszystkich uczestników imprezy czekało wiele atrakcji, licytacje, stoiska lokalnych KGW, stowarzyszeń oraz występy artystyczne.

Serdecznie dziękujemy wolontariuszom, którzy kwesowali, zachęcając mieszkańców gminy do wsparcia akcji: Maja Kwasek, Kacper Dróżdż, Alicja Zagórska, Patryk Miecznikowski, Aleksandra Miecznikowska, Zuzanna Misiuda, Kacper Ciżyński, Natalia Osowska, Błażej Podsiadło, Joanna Kasprzak, Piotr Wódz, Wioleta Kot, Zofia Zagórska, Nikola Skrzypczak, Katarzyna Głowacka, Patrycja Sabat, Agata Bryła, Patrycja Sendrowicz, Klaudia Żurek, Klaudia Giza.

Dziękujemy Mariuszowi Mierzwie, dyrektorowi Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu, oraz pracownikom za gościnność, pomoc w organizacji finału oraz udostępnienie szkoły.

Dziękujemy sklepom oraz lokalom usługowym, w których od połowy grudnia prowadzono zbiórki do sztabowych puszek stacjonarnych WOŚP. Na terenie gminy Samborzec funkcjonowało 6 puszek stacjonarnych w następujących punktach: Delikatesy Centrum Samborzec, Delikatesy Centrum

Milczany, Pizzeria Dobry Smak w Samborcu, Sklep Odido Łukasz Czarnecki, Stacja San-Gaz Andruszkowice Monika Twardowska oraz Firma Handlowo-Usługowa Aneta Malinowska.

Dziękujemy artystom. Tego dnia pojawili się na scenie: Zespół Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu, Zespół Placówek Oświatowych w Chobrzanach, Publiczna Szkoła Podstawowa w Złotej, zespoły oraz soliści z Gminnego Ośrodka Kultury: Czerwone Jabłuszka, Kwitnący Sad, Nic Na Siłę, Gorzyczany, Przelaski, Aleksandra Czarnecka i Joanna Kasprzak, Trójka akrobatyczna Stowarzyszenie „Czwórka na szóstkę”, Samborzecki Klub Karate Kyokushin przy wsparciu Sandomierskiego Klubu Karate.

Dziękujemy wszystkim, którzy tego dnia byli z nami. Są to: wójt gminy Samborzec Witold Surowiec, Firma Edukacyjna Świat Robotyki, OSP Złota, OSP Chobrzany, OSP Bogoria Skotnicka, Świętokrzyski Ogród Inspiracji u Przybyszów Anna i Jacek Przybysz, Akademia Rysunku i Malarstwa GOK Samborzec, stoisko fotograficzne Albert Sendrowicz, stoisko „Reko-czynny z Jagodą”, Elżbieta Beblo, Stowarzyszenie Gorzyczany z Sercem dla Ludzi, loteria fantowa. Kawiarenka ZPPO w Samborcu, KGW w Zajączorzu, KGW w Milczanach, KGW w Chobrzanach oraz

KGW w Jachimowicach – dziękujemy za przepyszne ciasta, pierogi, wytrawne przekąski.

Dziękujemy darczyńcom, którzy przekazali vouchery na usługi, przedmioty, gadzety na licytację WOŚP oraz w inny sposób wsparli organizację finału. Byli to: wójt gminy Samborzec, WITZ w Śmiechowicach, Winnica nad Jarem, Albert Sendrowicz Fotografia, Katarzyna Nowy Salon Katarzyna Śmiechowska, Pizzeria Dobry Smak w Samborcu, Ośrodek Szkolenia Kierowców DANILO, Jagoda Szczęsna Jagodowy Projekt, Pralnia Chemiczna Melanika w Tarnobrzegu Sylwia Orlowska, Dwór na Wichrowym Wzgórzu, Ewa Juda, Bożena Grzyb, Marcin Czarnecki Auto Serwis, Justyna Czarnecka, Szczypta Kary Paweł Kara, Bartosz Cebula Studio Graficzne Magnum, Alojzy Rewera, KGW w Kobiernikach, KGW w Łojowicach, Monika Ziennicka, Konsulting Szkolenia Ubezpieczenia Socha Magdalena, Złoty Sad, Starostwo Powiatowe w Sandomierzu, Winnica na Rozdrożu, Jarosław Winkler,

Telwolt-Beton, Rada Gminy Samborzec. Serdeczne podziękowania kierujemy dla wszystkich, którzy brali czynny udział w licytacjach, a także panu Sebastianowi Mazurowi oraz Aleksandrze Kwietniewskiej, którzy zadbali o duże zaangażowanie licytujących. Dziękujemy Teatrowi Ognia i Światła Amatum za pokaz Led Show.

Dziękujemy wszystkim osobom działającym w sztabie o numerze 4239. Dziękujemy komisji przeliczającej pieniądze, w której skład weszli: Barbara Bona, Katarzyna Ossowska, Sebastian Mazur. Dziękujemy wszystkim mieszkańcom gminy Samborzec za liczny i aktywny udział w wydarzeniu, firmom, instytucjom, osobom prywatnym za wsparcie finansowe i materialne, dziękujemy każdemu za wsparcie akcji charytatywnej na rzecz Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Podczas tegorocznego Finału graliśmy dla zapewnienia najwyższych standardów diagnostycznych i leczniczych w dziedzinie medycyny zabiegowej.

Będą autobusy!

Gmina Samborzec otrzymała od wojewody świętokrzyskiego dofinansowanie w ramach Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej na rok 2020.

Dofinansowanie obejmuje następujące linie komunikacyjne:

Krzczkowice – Janowice – Faliszowice – Chobrzany – Gorzyczany – Samborzec – Polanów – Złota – Andruszkowice – Stochcice

wane będą linie komunikacyjne niefunkcjonujące od co najmniej 3 miesięcy przed wejściem w życie ustawy i takie, na które umowa o świadczenie usług dotyczących publicznego transportu zbiorowego zostanie

– Wielogóra – Śmiechowice – Żuków – Samborzec – Polanów – Złota – Andruszkowice – Milczany – Kobierniki.

W zamyśle ustawodawcy z Funduszu rozwoju przewozów autobusowych dofinanso-

wana jest jej wejściu w życie. Dzięki temu mieszkańcy, przede wszystkim mniejszych miejscowości, będą mogli dotrzeć środkami transportu publicznego do pracy, szkół, placówek zdrowia i urzędu gminy.

Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu ponownie znalazł się wśród nagrodzonych w V edycji konkursu grantowego „Tu mieszkam, tu zmieniam” Fundacji Santander Bank Polska.

Kino pod chmurką

W tym roku do konkursu zgłosiły się 774 organizacje z całego kraju, spośród których komisja konkursowa nagrodziła 68.

„Kino plenerowe” to tytuł nagrodzonego projektu, w ramach którego w 2020 roku odbędzie się cykl wydarzeń oraz projekcji filmowych „pod chmurką”. Już teraz zapraszamy Państwa na wszystkie seanse w sezonie wiosenno-letnim.

Uroczyste podsumowanie wyników konkursu odbyło się 3 grudnia w Teatrze Capitol w Warszawie podczas Gali Fundacji Santander Bank Polska SA im. Ignacego Paderewskiego. Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu reprezentowali: dyrektor GOK Sebastian Mazur oraz koordynator działania Aleksandra Kwietniewska.

Formuła konkursu „Tu mieszkam, tu zmieniam” wspiera integrację środowisk lokalnych przy realizacji wspólnych pomysłów a także promuje działania na rzecz projektów wprowadzających realne, odczuwalne zmiany w lokalnych społecznościach.

100. urodziny Pani Reginy

24 grudnia 2019 roku w naszej gminie odbyła się wyjątkowa uroczystość. Swoje setne urodziny obchodziła mieszkanka Janowic Regina Jońca.

Z życzeniami do Pani Reginy udali się wójt gminy Samborzec Witold Surowiec, jego zastępca Ewa Drzazga i zastępca kierownika Urzędu Stanu Cywilnego Ewa Świder. Z okazji wyjątkowego święta wójt uhonorował Jubilatkę listem gratulacyjnym, pięknym koszem kwiatów oraz okolicznościowym prezentem. Życzenia również składały przedstawicielka Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Marzanna Mach oraz radna Janowic Irena Guźla.

Na to wyjątkowe spotkanie przybyła cała rodzina Pani Reginy. Przy urodzinowym torcie i lampce szampana ucznie odśpiewano „200 lat”, a Jubilatka z pogodnym uśmiechem przyjmowała wszystkie toasty i życzenia.

Regina Jońca urodziła się 24 grudnia 1919 r. w Janowicach w rodzinie Papków. W roku 1943 wyszła za mąż za

Józefa Jońcę i wraz z nim mieszkała w Janowicach, gdzie wspólnie pracowali w gospodarstwie rolnym. W związku małżeńskim Pani Regina przeżyła 67 lat, owdowiała w 2010 roku. Państwo Jońcowie wychowali ośmioro dzieci. Obecnie Jubilatka ma 17 wnuków i 22 prawnuków.

Mieszka obecnie z córką, która się nią opiekuje. Pani Regina jest osobą o niezwykle pogodnym usposobieniu, ciągle zainteresowaną otoczeniem. Życzymy jej dalszych długich lat w dobrym zdrowiu oraz w otoczeniu bliskich i życzliwych ludzi.

Ich pierwszy bal

W minioną sobotę maturzyści z Liceum Ogólnokształcącego im. S. Żeromskiego w Chobrzeżanach świętowali swój pierwszy bal. Tradycją szkoły jest, że wszystkie bale studniówkowe odbywają się w jej murach.

W swym wystąpieniu dyrektor szkoły Robert Soja, zwracając się do uczniów, stwierdził: – *Uczcie się w szkole o świętych początkach i tradycjach, szkole, która należy do nielicznych liceów wiejskich w kraju.* Dyrektor podziękował wójtowi Witoldowi Surowcowi oraz Radzie Gminy za wsparcie finansowe i okazaną pomoc. Nie zabrakło życzeń pomyślności na egzaminie dojrzałości. Ponadto w wystąpieniu dyrektora pojawiły się ciepłe słowa skierowane do młodzieży, która z wielkim zaangażowaniem i determinacją „przemieniła” salę gimnastyczną w salę balową.

Po przemówieniach były także podziękowania dla dyrekcji i grona pedagogicznego od Rady Rodziców i młodzieży. Bal rozpoczął tradycyjnie polonezem, do którego zaproszono także dyrekcję szkoły. Przed wyjściem na uroczysty obiad wspólnie zatańczono walczyka.

Na uroczystości nie obyło się bez wzruszających wspomnień z życia klasy i szkoły. W doskonałych humorach, we wspaniałej atmosferze impreza trwała do białego rana.

Zmarł ks. Marian Molga, wieloletni proboszcz parafii w Skotnikach.

Odszedł duszpasterz

Ks. Marian Molga urodził się 8 grudnia 1934 roku w Sławnie w diecezji radomskiej. Po ukończeniu szkoły średniej rozpoczął studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Sandomierzu. Święcenia diakonatu przyjął 23 marca, natomiast święcenia kapłańskie 15 czerwca 1958 roku.

Jako wikariusz pracował w parafiach: Szewna 1958-1962, Drzewica 1962-1964, Żarnów 1964-1966, Skarżysko Kamienna, św. Józefa 1966-1969 oraz w Radomiu w parafii pw. Najświętszego Serca Jezusowego 1969-1972. W latach 1972-1976 był proboszczem w Stodolach, a od roku 1976 do przejścia na emeryturę w 2009 roku w Skotnikach. Od 1987 roku był kanonikiem honorowym Sandomierskiej Kapituły Katedralnej. W 2002 roku został mianowany kapłanem honorowym Jego Świątobliwości. Był również Ojcem Duchownym kapłanów dekanatu koprzywnickiego od 2005 roku.

Ks. Molga został pochowany na cmentarzu parafialnym w Skotnikach. Mszę pogrzebową odprawił 7 stycznia w kościele pw. św. Jana Chrzciciela w Skotnikach bp sandomierski Krzysztof Nitkiewicz. Kazanie wygłosił ks. Andrzej Chuchnowski.

Mszę żałobną 6 stycznia odprawił ks. bp Edward Frankowski. Kazanie wygłosił ks. Antoni Drabowicz.

DoMowa książka w naszej bibliotece

W 2018 i 2019 roku w ponad 100 bibliotekach w całej Polsce, również w naszej, odbyły się warsztaty programu DoMowy – rodzinne historie o słowach. Ich tematem była współczesna polszczyzna w wyjątkowej odsłonie.

W 2018 r. dzieci młodsze, a w 2019 r. starsze uczestniczyły w warsztatach, podczas których wspólnie uważnie i twórczo przyglądały się swojemu językowi rodzinnemu. Pod opieką bibliotekarek, korzystających z materiałów

edukacyjnych, polecanych książek i wsparcia ekspertów programu, szukały i utrwały swoje domowe neologizmy słowotwórcze.

W ramach podziękowania za (słowo) twórczy udział w akcji Gminna Biblioteka

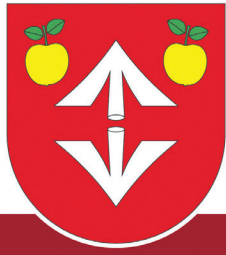
Publiczna w Samborcu otrzymała od organizatorów wyjątkową, bo ilustrowaną również przez naszych najmłodszych czytelników, książkę oraz dyplom z wyrazami uznania.

Książka ta to podsumowujący dwie edycje programu aktywnościowy słownik z wybranymi neologizmami utrwalonymi na warsztatach. Ponadto zawiera ona materiały edukacyjne, wspierające organizację warsztatów, a także listę polecanych książek, rozwijających wyobraźnię językową. Można ją wypożyczyć w Oddziale dla Dzieci i Młodzieży naszej biblioteki.

Program realizowany był przez Centrum Edukacji Obywatelskiej dzięki dofinansowaniu ze środków Narodowego Centrum Kul-

tury w ramach programu „Ojczysty – dodaj do ulubionych”.

SAMBORZEC NA LINII CZASU

Nr 79 luty 2020

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Młodzież na START!

Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu po raz kolejny otrzymał dofinansowanie ze Środków Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności w ramach programu Równać Szanse. Podczas tej edycji działania młodzieżowe skupią się wokół sportu oraz zdrowego stylu życia.

Młodym uczestnikom projektu entuzjazmu nie brakuje. Oto jak relacjonują to, co działo się w ramach przedsięwzięcia na przełomie stycznia i lutego.

28 stycznia 12-osobowa grupa, pełna zapału do działania, wzięła udział w warsztatach dietetycznych, które miały miejsce w sali konferencyjnej Urzędu Gminy w Samborcu. Dietetyk i trener personalny Damian Bielski przygotował prezentację, w której obalił wszelkie mity związane z tym, jak zdrowo się odżywiać i skutecznie schudnąć, nie krzywdząc przy tym swojego organizmu i nie odchodząc całkowicie od dotychczasowych nawyków żywieniowych. Skrupulatnie odpowiadał na wszystkie nasze pytania. Pokazał też, do czego może doprowadzić odżywianie się w zły sposób.

Jednak ten projekt to nie tylko atrakcje i wydarzenia skierowane do młodych, ale także do całej miejscowej społeczności. Podczas spotkań projektowych szkolimy

się, jak wykorzystać potencjał, którym dysponujemy, oraz jak skutecznie promować nasze działania, aby stworzyć wydarzenia, które przyciągną jak największą liczbę osób.

– Mile spędzany czas pozwala członkom naszej projektowej grupy nie tylko rozplaniować to, co chcemy osiągnąć, ale przede

w Tarnobrzegu, gdzie ćwiczyliśmy pod czujnym okiem naszego trenera Damiana. Pomimo zakwasów i zmęczenia dzień nie trenowaliśmy, stosując wszystkie dane nam wskazówki – mówi uczestniczka projektu Wiktoria Bzduch.

Damian pokazał nam obce dla nas techniki i ciekawe ćwiczenia, które możemy wykonywać także poza siłownią. Dowiedzieliśmy się sporo na temat treningu funkcyjnego, siłowego, a także mieliśmy okazję odbyć trening z użyciem taśm do ćwiczeń TRX. Zaangażowani w działania niechętnie opuszczaliśmy siłownię, a zaszczerpana w nas przez Damiana pasja do sportu i zdrowego stylu życia z pewnością da efekty już wkrótce, co będziecie mogli obserwować na naszym profilu.

Ferie spędziliśmy zdrowo i aktywnie. Kilka treningów w towarzystwie całej grupy i trenera to świetna dawka pozytywnej energii. A już za chwilę przed nami kolejne zadania! Serdecznie zapraszamy na nasz profil na Instagramie #młodzieznastartsamborzec.

Projekt Młodzież na START! realizowany jest dzięki dofinansowaniu Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności w ramach programu „Równać Szanse 2019” oraz dzięki dotacji celowej wójta gminy Samborzec.

wszystkim się zintegrować. Nadarzyła się również okazja, aby naszą wiedzę teoretyczną przekuć w praktykę. 4, 6 i 7 lutego odbyliśmy treningi w siłowni Cross Box Health & Fitness

Ferie eko? Z biblioteką!

Podczas tegorocznej edycji Ferii z Biblioteką Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu postawiła na temat ważny dla nas wszystkich – ochronę środowiska.

W czasach, gdy zmiany klimatyczne są widoczne gołym okiem, ważne jest, żeby uświadamiać najmłodszym, że to właśnie od nas wszystkich zależy los naszej planety.

Podczas trwających tydzień spotkań i warsztatów dzieci poznały gatunki zwierząt zagrożonych oraz przyczyny zmniejszania się ich populacji, zasady segregacji odpadów, dowiedziały się na czym polega recykling. Wspólnie z bibliotekarzami zastanawiały się jak żyć bardziej eko. Codziennie tworzyły nowe ekozabawki z puszek, butelek plastikowych, kartonów.

Każdego dnia towarzyszyły nam również filmy przyrodnicze i książki o tematyce ekologicznej, dostępne w zbiorach naszej biblioteki oraz papierowy teatr kamishibai. Ten ostatni cieszył się wielką popularnością. Dzieci, animując toczącą się opowieść, grały na instrumentach muzycznych oraz wcieliły się w role narratorów. W trakcie spotkań wspólnie z dziećmi przygotowaliśmy również zdrowy sok z warzyw i owoców oraz bioprzekąski. Najmłodszy przekonali się, że to, co zdrowe, może być również pyszne.

Na zakończenie ferii pracownicy biblioteki przygotowali kinderbal. Warunkiem udziału w nim był przygotowany z materiałów pochodzących z recyklingu element stroju karnawałowego. Realizację tego zadania przerosły nasze najmielsze oczekiwania. Na balu pojawili się czarnoksiężnicy, królowie, wróżki, czarownice

i tancerki hula. Każdy z uczestników otrzymał dyplom ekobohatera, potwierdzający jego ekologiczne supermoce.

Serdecznie dziękujemy wszystkim uczestnikom spotkań za wspólną zabawę i wspólnie spędzony czas. Do zobaczenia na kolejnych Feriach z Biblioteką za rok.

Lokalna Grupa Działania Ziemi Sandomierskiej planuje w I kwartale 2020 roku organizację dwóch naborów wniosków.

Będą dofinansowania

Będą to nabory na projekty o następującej tematyce:
Rozwój działalności gospodarczej.

Projekt grantowy – „Tworzenie i rozwój form popularyzacji dziedzictwa lokalnego”.

Powyższe nabory wpisywać się będą w poddziałanie „Wsparcie na wdrażanie operacji w ramach strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność”, objęte Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014- 2020 z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Szczegółowe informacje na temat planowanych naborów zamieszczone zostaną na stronie internetowej Lokalnej Grupy Działania Ziemi Sandomierskiej www.lgd-sandomierz.eu

Skorzystaj z platformy Ibuk Libra

Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu od kilku lat zapewnia czytelnikom dostęp do elektronicznych publikacji naukowych i popularnonaukowych na platformie Ibuk Libra.

Jeśli jesteś naszym czytelnikiem, zgłoś się po kod PIN do Biblioteki. Jeśli nie, dołącz do grona czytających – zapisz się do biblioteki, odbierz kod dostępu do bazy i czytaj do woli. Korzystając z Ibuk Libra, robisz własne notatki bezpośrednio w książce, dodajesz zakładki, tagujesz ważne fragmenty i zakreślasz kolorami, wyszukiujesz w podręczniku słowa i frazy, masz własną e-półkę z książkami, możesz wybierać spośród wielu publikacji w języku polskim.

Zasób publikacji elektronicznych Świętokrzyskiej E-Czytelnicy liczy ponad 2000 tytułów. Wejdź na libra.ibuk.pl i czytaj całą dobę z każdego miejsca i urzędzenia.

Aktywności nam nie brakowało

Podczas tegorocznych ferii zimowych, w ramach promocji aktywnej rekreacji, zorganizowaliśmy dwa turnieje sportowe oraz wycieczkę Klubu Młodego Wędrowca.

Pierwszą propozycją był Turniej Wyciskania Sztangi Leżąc. Na starcie zawodów, w budynku remizy OSP w Bogorii Skotnickiej, stanęło 13 zawodników, dopisała również publiczność, która z zainteresowaniem obserwowała zmagania.

W kategorii do 60 kg pierwsze miejsce zajął Dawid Słodkowski z obciążeniem 75 kg, Filip Goździewski, z obciążeniem 100 kg, zwyciężył w kategorii do 67,5 kg. Tuż za nim uplasowali się Jakub Tokarski z obciążeniem 90 kg oraz

Bartłomiej Ćwiek z obciążeniem 55 kg. W kolejnej kategorii, do 75 kg, na podium stanęli kolejno Łukasz Słodkowski z obciążeniem 150 kg oraz Michał Niezgoda z obciążeniem 110 kg. Pierwsze miejsce w kategorii do 82,5 kg zajął Karol Pawlik z obciążeniem 120 kg. Tuż za nim uplasowali się kolejno Tomasz Ogrodnik z obciążeniem 115 kg, Bartłomiej Zagórski z obciążeniem 110 kg oraz Robert Raszek z obciążeniem 70 kg. W kategorii do 90 kg zwyciężył Michał Pawłowski z obciążeniem 180 kg. Na podium stanęli również Krystian Nowak z obciążeniem 160 kg oraz Paweł Kowalik z obciążeniem 120 kg.

Najlepszym zawodnikiem puchary i dyplomy wręczyli organizatorzy z wójtem gminy Samborzec Witoldem Surowcem na czele. Gratulując wszystkim zawodnikom, wójt zapewnił, że następne zmagania silaczy odbędą się na nowo zakupionym sprzęcie.

Dziękujemy bardzo sołtysowi Bogorii Skotnickiej Andrzejowi Trzascie za współpracę i przygotowanie obiektu do przeprowadzenia turnieju. Podziękowania kierujemy również do wszystkich, którzy wsparli techniczną pomocą przebieg turnieju.

Harcerskie zajęcia

Związek Harcerstwa Rzeczypospolitej w Samborcu działa od 2016 roku. Powstał z inicjatywy ks. Mariana Kowalskiego przy współpracy z ZPPO w Samborcu.

Opiekę nad samborzeckim ZHR sprawuje ks. Grzegorz Rożek oraz, z ramienia szkoły, Katarzyna Osowska. Od początku istnienia związku zarówno starsi, jak i młodszy harcerze angażują się w liczne przedsięwzięcia. Podejmują działania integracyjne, organizują rajdy, gry, zabawy, wyjazdy, biorąc udział w wydarzeniach o charakterze patriotycznym.

9 lutego w hali sportowej w Zespole Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu odbyła się 10. edycja Halowego Turnieju Piłkarskiego Sołectw o Puchar Wójta Gminy Samborzec.

Turniej otworzyli organizatorzy – Witold Surowiec – wójt gminy Samborzec, Mariusz Mierzwa – dyrektor Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu oraz Sebastian Mazur – dyrektor Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu.

Klub Młodego Wędrowca 6 lutego wybrał się na wycieczkę do Sandomierza i Tarnobrzega.

Pierwszym punktem wycieczki było Muzeum Okręgowe w Sandomierzu. Obejrzeliśmy wystawy, skupiając się głównie na części etnograficznej. Zwiedzanie urozmaiciły nam warsztaty, podczas których wykonywaliśmy pamiątkowe kartki i ludowe wycinanki. Poznaliśmy historię zamku, zobaczyliśmy, jak dawniej ubierali się mieszkańcy sandomierskiej wsi. Dowiedzieliśmy się też czym były pajak i podłazniczka oraz co łączyło Jarosława Iwaskiewicza z Sandomierzem.

Następnie udaliśmy się do nowo otwartej siedziby tarnobrzezkiego muzeum przyrodniczego – Regionalnego Centrum Promocji Obszaru Natura 2000. Mogliśmy tam obejrzeć pod mikroskopem pajaka, posłuchać odgłosów ptaków, przyjrzeć się motylom i karaczanom, poobserwować żółwie, zachwycić się pięknymi zdjęciami z okolic Tarnobrzega, dotknąć wylinki

natomiast w grupie B: Bogoria Skotnicka II, Samborzec i Skotniki I.

W meczach półfinałowych zmierzyły się drużyny Bogoria Skotnicka I i Bogoria Skot-

nicka II oraz Samborzec i Skotniki II. Awans do finału uzyskały drużyny Bogoria Skotnicka I, która wygrała 5:1, oraz Skotniki II z wynikiem 0:0 (karne 0:2).

III miejsce wywalczyła drużyna Samborca, wygrywając z Bogorią Skotnicką II 0:3. Mecz finałowy był zaciętą i emocjonującą walką, nieodbiegającą poziomem od okręgowych rozgrywek. Wygrała go Bogoria Skotnicka I, pokonując Skotniki II wynikiem 3:1.

Po meczach odbyło się uroczyste wręczenie pucharów i dyplomów. Nagrody otrzymali także Arkadiusz Rewara, uznany królem strzelców turnieju oraz Bartłomiej Mianowski – najlepszy bramkarz.

Klub Młodego Wędrowca 6 lutego wybrał się na wycieczkę do Sandomierza i Tarnobrzega.

Pierwszym punktem wycieczki było Muzeum Okręgowe w Sandomierzu. Obejrzeliśmy wystawy, skupiając się głównie na części etnograficznej. Zwiedzanie urozmaiciły nam warsztaty, podczas których wykonywaliśmy pamiątkowe kartki i ludowe wycinanki. Poznaliśmy historię zamku, zobaczyliśmy, jak dawniej ubierali się mieszkańcy sandomierskiej wsi. Dowiedzieliśmy się też czym były pajak i podłazniczka oraz co łączyło Jarosława Iwaskiewicza z Sandomierzem.

Następnie udaliśmy się do nowo otwartej siedziby tarnobrzezkiego muzeum przyrodniczego – Regionalnego Centrum Promocji Obszaru Natura 2000. Mogliśmy tam obejrzeć pod mikroskopem pajaka, posłuchać odgłosów ptaków, przyjrzeć się motylom i karaczanom, poobserwować żółwie, zachwycić się pięknymi zdjęciami z okolic Tarnobrzega, dotknąć wylinki

węża i przyjrzeć się różnym kamieniom szlachetnym.

Do zobaczenia na kolejnej wycieczce już w wakacje!

Podczas ferii zimowych drużyna harcerzy oraz 1. Próbna Samborzecka Drużyna Harcerów „Jabłoni” spotkali się 31 stycznia oraz 1 lutego w ramach zajęć harcerskich. Zajęcia te dla druhów i druhien przeprowadzili st. trop. Wiktoria Szal, st. trop. Justyna Nowak, dh Julia Garnuszek oraz ml. trop. Filip Jakuszewski.

Pierwszy dzień upłynął w atmosferze sportowej rywalizacji. Harcerze zmierzyli się m.in.

w przeciąganiu liny, grali w piłkę siatkową oraz nożną. Drugiego dnia druhny i druhowie uczestniczyli w grze terenowej, przeprowadzonej przez zastępów „Jabłoni”.

Podsumowaniem zajęć było świeczkowsko na hali Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych. Harcerze śpiewali, bawili się oraz wspominali przygody z obozów i zimowisk.

Dzieje gminy
rymem pisane

KRZECZKOWICE – CD.

373. *Dziś wioska jest nadal
w samborzeckiej gminie,
Obszarowo jedną z najmniejszych w niej
stanowi,
Krajobraz pagórkowaty, pochylony ku
nizinie,
Gdzie bystry strumyk koryto swe żłobi.*

374. *Mieszkańcy z rolnictwa się
utrzymują,
Na Krzeczkowice Dolne i Górne wieś
się dzieli,
Przymiarki, jako część wsi też figurują,
I tak zwane Zagórze, jak mieszkańcy
chcieli.*

375. *Cennym zabytkiem sakralnej
architektury
Jest figura Matki Bożej Polskiej Korony,
Jest to od mieszkańców dar dla niebios,
który
Za ocalenie wojenne został wzniesiony.*

376. *Podczas drugiej wojny Matka Boża
czuwała,
Opiekę nad Krzeczkowicami swoją
roztaczając,
Żadnego mieszkańca śmierci nie oddała,
W cudowny sposób wieś od żaloby
ocalając.*

377. *Matce Bożej na szyi ryngraf
zawieszono,
Z białym orłem w koronie na głowie,
Figure w trudnych dla Kościoła czasach
postawiono,
Wiedzy było to przedsięwzięcie co się
zowie.*

378. *A dzisiaj majówki są tam śpiewane
I hold Maryi jak dawniej oddawany,
Latem świeże kwiaty składane,
I kult wiary ojców kontynuowany.*

ŁOJOWICE

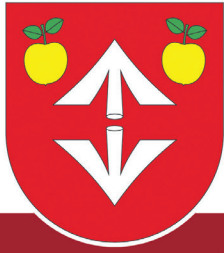
379. *Łojowice – wieś w średniowieczu
już znana,
Wyrobiano tam powrozy i liny dla
Sandomierza,
A że do tego duża ilość toju była używana
Każdy z mieszkańców ten łój powierzał.*

380. *Nazwa więc do miejscowości taka
przygłąnęła,
Bo gdy pracy przybywało – ubywało toju,
Łojowice – okoliczna ludność tę wieś
okrzyknęła,
Uwzględniając więc pracę w trudzie i znoju.*

381. *Na życzenie księżnej Marii – żony
Bolesława Kędzierzawego
Łojowice stanowiły własność Katedry
Św. Wacława w Krakowie,
Historia wioski ma wiele wątku
tajemniczego,
Mało kronikarzy się na jej temat
wypowie.*

382. *Do XVI wieku wieś to po części
właścicińska była
A po części do biskupa krakowskiego
należała,
Uposażenie kościołów w Sandomierzu
i Samborcu stanowiła,
W tym czasie na Łojowice wieś
i Łojowice Poduchowne podział miała.*
cdn.

EWA JUDA

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 80 marzec 2020

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

KOMUNIKAT

WÓJTA GMINY SAMBORZEC

SZANOWNI MIESZKAŃCY!

W związku z rozprzestrzenianiem się koronawirusa w Polsce uprzejmie proszę w miarę możliwości o załatwianie spraw urzędowych drogą elektroniczną lub telefoniczną!

Podejmowane działania mają charakter profilaktyczny. Proszę o zachowanie spokoju, odpowiedzialna postawa jest najskuteczniejszą formą ograniczenia rozprzestrzeniania się koronawirusa.

Decyzją Ministra Edukacji Narodowej od dnia 12.03.2020 r. do 25.03.2020 r. zostają odwołane zajęcia w placówkach oświatowych.

Apeluję o bezwzględne zatrzymanie dzieci i młodzieży szkolnej w domach – pozostanie dzieci i młodzieży w domach oznacza obowiązkową kwarantannę – **nie jest to czas ferii!**

Ponadto odwołane zostały również wszystkie zajęcia kulturalne i sportowe organizowane przez Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu oraz Gminną Bibliotekę Publiczną w Samborcu!

Miej na uwadze bezpieczeństwo swoje oraz innych!

Z wyrazami szacunku

/-/ Witold Surowiec

Wójt Gminy Samborzec

UWAGA!

Od poniedziałku (16 marca) do odwołania wszystkie sprawy w Urzędzie Gminy w Samborcu załatwiać należy telefonicznie, bądź elektronicznie (e-mail, e-puap).
tel. 15 831 44 43

e-mail: sekretariat@samborzec.pl
skrytka ePUAP: /8530fnabpw/skrytka

Po uprzednim kontakcie telefonicznym, bądź e-mailowym, w przypadkach wyższej konieczności sprawy załatwane będą w Urzędzie Gminy.

22 lutego w Remizie OSP w Chobrzanych odbył się jubileusz 10-lecia Koła Gospodyń Wiejskich z Chobrzanych połączony z obchodami Dnia Kobiet.

10 lat KGW Chobrzany

Uroczystość zaszczycili swoją obecnością posłowie na Sejm: Marek Kwitek oraz Andrzej Kryj, dyrektor Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w Kielcach Jacek Toś, radny powiatowy Adrian Wołos, wójt gminy Samborzec Witold Surowiec wraz z zastępcą Ewą Drzazgą. Wśród zaproszonych gości byli też proboszcz Parafii Chobrzany ks. dr Bogdan Król, dyrektor Zespołu Placówek Oświatowych w Chobrzanych Robert Soja z zastępcą Wiolettą Cieciora, poetka Ewa Juda, radni gminni: Aneta Malinowska, Irena Guźla, Bożena Grzyb i Elżbieta Beblo, soltysi, przedstawiciele kół gospodyń z Janowic, Jachimowic i Gorzyczan oraz strażacy z OSP Chobrzany.

Z uwagi na to, że były to obchody święta kobiet, w uroczystości udział wzięły panie z Chobrzanych. Były życzenia i prezenty.

Uroczystość uświetnił występ Zespołu „Zbrucz” z Tarnopola na Ukrainie oraz Zespołu „Gorzyczanki”. Panie z Koła Gospodyń przygotowały na tę okazję poczęstunek: gorące dania, przekąski, ciasta i napoje.

Krajowa odznaka dla Wesołego Jabłuszka

Program eTwinning to unijny projekt, który ma na celu łączenie przedszkoli i szkół w Europie za pośrednictwem technologii informacyjno-komunikacyjnych. Przedszkole Wesołe Jabłuszko w Samborcu zostało wyróżnione Krajową Odznaką Jakości eTwinning.

Szkoły i przedszkola, które biorą udział w programie, nazywane są bliźniaczymi – stąd też nazwa programu. W praktyce oznacza tylko tyle, że przedszkole lub szkoła prowadzące ten program u siebie znajdują szkołę lub przedszkole w Europie o podobnych zainteresowaniach i wspólnie realizują wymyślony przez siebie projekt. Aby taki projekt zakończył się sukcesem, dzieci muszą się ze sobą komunikować. Najlepsze projekty zostają wyróżnione Krajową Odznaką Jakości eTwinning.

Krajowa odznaka jakości eTwinning już po raz kolejny została przyznana nauczycielom przedszkola za projekt „What do you want to be?”. Projekt spełnił wymogi formalne, został oceniony pod kątem innowacyjności pedagogicznej i kreatywności, integracji z programem nauczania, ko-

munikacji i wymiany informacji pomiędzy placówkami partnerskimi, wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych. Projekt był częścią realizowanej w przedszkolu innowacji pedagogicznej „Poznajemy zawody wokół nas”. Celem innowacji było rozwijanie zainteresowania otaczającym środowiskiem, ukazywanie różnorodności zawodów, wzbogacanie dzieci w wiedzę z zakresu charakterystyki zawodów oraz rozwój postawy szacunku dla ludzi wykonujących różne zawody.

W realizację innowacji bardzo chętnie zaangażowali się rodzice przedszkolaków, którzy brali udział w spotkaniach i pokazach dla dzieci. Łącznie do tej pory odbyło się ponad 40 spotkań z przedstawicielami i ekspertami w dziedzinie wykonywanych zawodów, a to jeszcze nie koniec naszych działań.

Trenują przed maturą

Uczniowie Liceum Ogólnokształcącego w Chobrzanach przystąpili do próbnej matury z języka angielskiego.

W powiecie sandomierskim do egzaminu maturalnego przystąpiło w tym roku ponad 450 uczniów. Dyrektor szkoły Robert Soja zaznaczył, że uczniowie liceum w Chobrzanach uczestniczą w próbnej maturze organizowanej przez „Echo Dnia” od kilku lat. Według niego jest to bardzo dobry sposób na zveryfikowanie swojej wiedzy. – Każdy sposób na sprawdzenie wiadomości, na kilka tygodni przed maturą jest dobry. Tym bardziej rozwiązywanie zadań, z jakimi uczniowie zmierzają się podczas egzaminu w maju.

W tym roku Świętokrzyską Maturę Próbą organizują „Echo Dnia”, Urząd Miasta w Kielcach, Samorządowy Ośrodek Doradztwa Metodycznego i Doskonalenia Nauczycieli w Kielcach, Świętokrzyskie Centrum Doskonalenia Nauczycieli, Wyższa Szkoła Ekonomii Prawa i Nauk Medycznych.

Dzieje gminy rymem pisane

ŁOJOWICE CD.

383. Łojowice Poduchowne zajmowały obszar wzdłuż granicy ze wsią Złota, Pomiędzy majątkiem Strugałów i Biematów, aż do wiejskiej drogi i rzeki, Stan ten trwał do czasu, aż powstania styczniowego sromota Spowodowała parcelację majątków i utratę przez Kościół ze wst opieki.

384. Majątek kościelny zaborca skonfiskował, Ziemię kupiło pięciu gospodarzy, Potem dokonywał się kolejny podział – Karol Krakowiak, lat 16, w Łojowicach włodarczy.

385. Po tym czasie majątek Marianna i Walerian Stepinscy odkupili, Placąc tyle samo, ile dziedzic Krakowiak uprzednio zapłacił. Już od XVI wieku mieszkańcy Łojowic własnej produkcji piwo pili, Mając swój browar i karczmę, gdzie się nikt nie smucił.

386. Karczma i browar do Kapituły Sandomierskiej należały, Karczmarze tam też podatki z dochodu odprowadzali, Strumienie piwa z miedzianego kotła przez stalowe rury spływały, A przyjezdni w stajni przy karczmie konie zostawiali.

387. W czasie szwedzkiego potopu ludność Łojowic Żołnierzom polskim dostarczała żywności i paszy dla koni, W owym to czasie gospodarz czy dziedzic – Nikt od pomocy dla wojska nie stronił.

388. Po pierwszej wojnie kuznia w Łojowicach działała, A raczej spory warsztat rzemieślniczy, Kilku czeladników do kowalstwa przysposabiała, Do 1953 roku rolnik korzystał z usług, uczeń rękę ćwiczył.

389. Od połowy XX wieku do Gromadzkiej Rady Narodowej Łojowice należały, Z administracją w Andruszkowicach przez blisko lat 20 tak było, W czasie tym elektryfikacja infrastruktura do wsi zawitały, Podobnie jak i w całej gminie wiele na lepsze tu też się zmieniło.

390. Wiek XXI obfitował w nowoczesne udogodnienia, W ramach działania „Wdrażanie Lokalnych Strategii Rozwoju” Uzyskano z LGD i Urzędu Gminy Samborzec dofinansowania Na projekty modernizacyjnego pokroju.

391. Z inicjatywy Samborzeckiego GOK wniosek złożono Na remont świetlicy wiejskiej, w budynku po sklepie GS adaptowanej, W latach 2016-2017 na budynku elewację położono, Potem świętowano przekazanie mieszkańcom świetlicy unowocześnionej.

cdn.

EWA JUDA

W dniach 27 lutego – 1 marca drużyna siatkarska ULKS Chobrzany wzięła udział w Turnieju Czwierćfinałowym Mistrzostw Polski Juniorów Młodszych w Rzeszowie.

Drużyna w składzie: Sebastian Borycki, Igor Osowski, Krystian Malecki, Dominik Gil, Adam Siwek oraz Łukasz Brzozowski wystąpiła w turnieju jako mistrz województwa świętokrzyskiego. W wyniku losowania trafiła do grupy B, gdzie rozegrała dwa mecze z DMKS Delfin Darłowo (3:1) oraz z UKS Strzelce Opolskie (3:0).

Dzięki tym zwycięstwom ULKS zwyciężył rywalizację w grupie i przystąpił do drugiej rundy, rywalizując z drużynami z grupy A: z MOS Wola Warszawa oraz AKS V LO Rzeszów. W obu meczach ULKS przegrał (3:0).

Nasza drużyna zakończyła rywalizację w turnieju na miejscu trzecim. Siatkarze cały sezon zagraли jednym składem, nie mając na żadnej pozycji zmiennika.

Składamy ogromne gratulacje dla zespołu i trenera Piotra Głowackiego. Życzymy dalszych sukcesów.

Sukcesy ULKS

Fot. AKS V LO Rzeszów

Przedszkolna rywalizacja

3 marca w hali sportowej Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu odbył się gminny etap I Świętokrzyskiej Olimpiady Przedszkolaka, organizowanej przez Świętokrzyskiego Kuratora Oświaty.

W rozgrywkach brało udział 65 przedszkolaków w wieku 5 i 6 lat z czterech przedszkoli z naszej gminy, z Chobrzan, Samborca, Zawierzbia i Złotej. Celem wydarzenia było między innymi propagowanie zdrowego stylu życia i rozwijanie umiejętności współpracy.

Zgodnie z ceremoniałem igrzysk odbyło się wysłuchanie hymnu olimpijskiego oraz uroczyste zapalenie znicza oraz ślubowanie. Przedszkolaki rywalizowały w takich konkurencjach, jak: bieg slalomem z pałeczką sztafetową na dystansie 20 m, toczenie piłki lekarskiej o wadze 1 kg na dystansie 15 m, rzut woreczkiem do koła hula-hop oddalonego od zawodnika o 4 metry, skok z miejsca obunóż dla całej drużyny oraz tor przeszkód. Nad prawidłowym wykonaniem zadań oraz liczeniem zdobytych punktów czuwali sędziowie. Drużyny rywalizowały o awans do etapu powiatowego I Świętokrzyskiej Olimpiady Przedszkolaka.

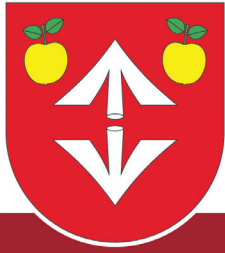
Po zsumowaniu wszystkich punktów zwyciężyło przedszkole „Wesołe Jabłuszko” w Samborcu i zakwalifikowało się do etapu powiatowego, który odbędzie się w 12 maja

w Sandomierzu. Wszystkich uczestników olimpiady nagrodzono dyplomami, medalami, upominkami oraz słodyczkami. W uroczystości brał udział wójt gminy Witold Surowiec, wizytator Kuratorium Oświaty

w Kielcach oddział w Sandomierzu Renata Dębicka, dyrektorzy placówek, dzieci, rodzice i nauczyciele.

Przedszkolaki podczas olimpiady świetnie się bawili, a zadania wykonywały z dużym zaangażowaniem. Uczniowie klas I-III, inne przedszkolaki oraz rodzice ze specjalnie przygotowanym transparentem, trąbkami i kołatkami kibicowali zawodnikom. Sportowcy mieli okazję rozwijać swoją sprawność ruchową, a wszyscy przeżywać radosne i emocjonujące chwile.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 81 kwiecień 2020

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

W związku z epidemią koronawirusa rośnie zapotrzebowanie na maseczki ochronne. Apel sandomierskiego starosty Marcina Piwnika do lokalnych stowarzyszeń o wsparcie w ich szyciu spotkał się z szerokim odzewem.

My też pomagamy

Zasady współpracy są proste. Starostwo przekazuje atestowany materiał, nici i gumki. Kto może i potrafi – szyje. Dzięki tej współpracy powstało już kilka tysięcy maseczek.

Z pomocą przyszły m.in. panie z kół gospodyń wiejskich, pracownicy Warsztatów Terapii Zajęciowej, Środowiskowe Domy Samopomocy, firmy oraz osoby prywatne. Maseczki są przekazywane do sandomierskiego szpitala, Domu Pomocy Społecznej oraz dla policji, straży pożarnej czy też żołnierzy Wojsk Obrony Terytorialnej.

Fot. Zygmunt Kwasek

Fot. WTZ Śmiechowice

Z terenu naszej gminy w szycie maseczek szczególnie zaangażowało się Stowarzyszenie „Gorzyczany z Sercem dla Ludzi”, przy wsparciu Barbary i Alojzego Rewerów, którzy dodatkowo zakupili maszynę do szycia, materiał i gumki, oraz Warsztat Terapii Zajęciowej w Śmiechowicach.

Cały czas darczyńcy przekazują potrzebującym służbom i instytucjom, przede wszystkim Szpitalowi Ducha Świętego w Sandomierzu, maseczki, kombinezony, płyny do dezynfekcji, gogle, rękawice ochronne, żywność, wodę do picia, a także dary finansowe. Wójt oraz radni gminy Samborzec wsparli finansowo Szpital Specjalistyczny w Sandomierzu, przekazując na walkę z koronawirusem kwotę 3500 zł.

Maski ochronne dla mieszkańców

W związku ze stanem epidemicznym wywołanym wirusem SARS-CoV-2 Minister Zdrowia zalecił od 16 kwietnia obowiązkowe zasłanianie nosa i ust w przestrzeni publicznej

Wychodząc naprzeciw tym zaleceniom, w trosce o życie i zdrowie mieszkańców, wójt gminy Samborzec zakupił ze środków finansowych budżetu gminy 8 tysięcy maseczek ochronnych wielokrotnego użytku.

Maseczki te w najbliższych dniach trafią do mieszkańców gminy Samborzec, a ich dostarczeniem zajmą się strażacy Ochotniczych Straży Pożarnych.

Aby maseczka wielorazowa była dla nas bezpieczna, musi być regularnie dezynfekowana. Jeśli maseczka bawełniana zaczyna być wilgotna, należy ją wówczas ostrożnie zdjąć. Przed przystąpieniem do prania maseczek wielorazowych zakładamy jednorazowe rękawiczki. Pralkę ustawiamy na minimum 60°C – w tej temperaturze giną niebezpieczne dla zdrowia zarazki. Właściwe będzie też użycie programu do prania bawełny.

Maseczki wielorazowe powinny być prane oddzielnie, tzn. nie w towarzystwie ubrań czy innych noszonych przez nas rzeczy. Po wyschnięciu należy je wyprasować z użyciem maksymalnej temperatury i przechowywać w czystym miejscu do czasu użycia. Maseczki wielorazowe można dezynfekować, używając w tym celu środka antybakteryjnego na bazie alko-

holu. Należy obficie spryskać powierzchnię maseczki środkiem i pozostawić do wyschnięcia, jednak jako bardziej skuteczne zaleca się pranie w wysokiej temperaturze.

Fot. OSP Złota

Wraz z nadejściem okresu wiosennego obserwujemy proceder nagminnego wypalania traw i pozostałości roślinnych na polach.

Działania te są niejednokrotnie przyczyną powstania groźnych pożarów lasów, łąk, zabudowań gospodarczych oraz innych obiektów budowlanych. Ponadto dym powoduje zmniejszenie widoczności na drogach, co może prowadzić do powstania groźnych w skutkach kolizji i wypadków drogowych.

Efektom takiego bezmyślnego działania są wielomilionowe straty materialne, nieodwracalne straty w środowisku naturalnym oraz wypadki, kończące się poważnymi poparzeniami, a nawet śmiercią.

W związku z tym zarówno wójt gminy Samborzec, jak i strażacy z Ochotniczych Straży Pożarnych z terenu naszej gminy zwracają się z apelem do społeczności o bezwzględne przestrzeganie zasad i przepisów przeciwpożarowych, a w szczególności o zachowanie ostroż-

STOP wypalaniu traw

Fot. OSP Złota

ności podczas przebywania na terenach, gdzie zalegają suche pozostałości roślinne i o niewypalanie traw.

Prosimy zwrócić uwagę na zachowanie dzieci, rodzaj i miejsce ich zabaw, a także o możliwość posiadania przez nie zapalniczek czy zapałniczek.

Wyjazdy straży pożarnych do gaszenia traw każdego roku pochłaniają ogromne środki finansowe na zakup paliwa do samochodów gaśniczych, zakup i naprawę uszkodzonego sprzętu, a także na wypłaty ekwiwalentu za udział strażaków w akcji.

Grant na komputery

Gmina Samborzec przystąpiła do realizacji rządowego programu „Zdalna Szkoła”, w ramach którego otrzymała grant w wysokości 60 tysięcy złotych.

Przynany grant gmina Samborzec w całości przeznaczyła na zakup laptopów dla uczniów do zdalnej nauki w domu, która obecnie jest realizowana. Zostało zakupionych 51 notebooków z oprogramowaniem i przekazanych dla najbardziej potrzebujących uczniów, ze wszystkich szkół funkcjonujących na terenie gminy.

Środki finansowe przyznane gminie pochodzą z funduszy Unii Europejskiej, w ramach Osy I – Powszechny dostęp do szybkiego internetu; Działanie 1.1 Wyeliminowanie terytorialnych różnic w możliwości dostępu do szerokopasmowego internetu o wysokich przepustowościach. Instytucją koordynującą wdrażanie programu jest Centrum Projektów Polska Cyfrowa.

Zastanawiasz się, jak dobrze rozpocząć dzień? Grupa projektowa „Młodzież na START!” przychodzi z pomocą i porannymi inspiracjami.

Śniadaniowy przepiśnik

Przypomnijmy – „Młodzież na START!” to 12-osobowa grupa młodzieży działająca przy Gminnym Ośrodku Kultury w Samborcu realizująca projekt programu Równać Szanse. Dotychczasowe działania skupione były wokół aktywności fizycznej. Młodzież brała czynny udział w treningach na siłowni oraz zdobywała wiedzę na temat właściwej diety i żywienia.

Z uwagi na obecną sytuację, uniemożliwiającą organizowanie wyjazdów i spotkań grupy, młodzież rozpoczęła prace na gruncie zdalnym. Zaowocowało to przygotowaniem przepiśnika „Śniadanie to podstawa!”, którym młodzież chce się podzielić ze wszystkimi.

W Przepiśniku znajdzie się wybór przepisów na zdrowe śniadania przy-

gotowane samodzielnie przez młodzież – według ich pomysłu.

– Śniadanie to najważniejszy posiłek. To, w jaki sposób go skomponujemy, będzie miało wpływ na nasze samopoczucie przez resztę dnia. Każdy z nas przygotował swój przepis samodzielnie. Mamy nadzieję, że nasze inspiracje kulinarne uiną wszystkim czas podczas akcji #zostańwdomu – mówi uczestniczka projektu.

Proponowane przepisy są bardzo wartościowe, łatwe i szybkie w przygotowaniu. Zapraszamy do odwiedzenia strony internetowej GOK kulturasamborzec.pl, gdzie można znaleźć przepiśnik, a także na naszego fanpage'a na Facebooku. Zachęcamy również do odnalezienia profilu grupy na Instagramie #młodzieznastartsamborzec.

Projekt „Młodzież na START!” realizowany jest dzięki dofinansowaniu Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności w ramach programu „Równać Szanse 2019” oraz dzięki dotacji celowej wójta gminy Samborzec.

Dzieje gminy rymem pisane

ŁOJOWICE CD.

392. Oddanie świetlicy mieszkańców do aktywności zmobilizowało, Wieś Łojowice zaczęła tętnić społecznym życiem, Koło Gospodyń Wiejskich „Łojowiczanki” się zawiązało, Gdzie Panie wykazują się różnorodnym talentem.

393. Firma Pszczelarska „Bzyki” we wsi działa, Która ule na ogólnopolską skalę produkuje, Oferta spożywcza też tu jest niemała, Kto chętny, dobrego miodu posmakuje.

394. Wieś Łojowice rozwój przyspieszyła, Dzięki swym mieszkańcom i przykładom z gminnych wiosek, Na „Jabłkobraniiu” w Obrazowie „chatkę” z produktami wystawiła, Co w ogólnej ocenie nasuwa bardzo pozytywny wniosek.

MILCZANY

Milczany wieś w XIII wieku w kronikach opisana, Jako przedmieście Sandomierza najpierw określana była, W wieku XV biskupem krakowskim w dzierżawę przyznana, A sto lat później folwarku się dorobiła.

W połowie XIX wieku Milczany wsią rządową się stały, Wchodząc w skład dóbr Złota do Skarbu Państwa należącej, Po ośmiu latach władze carskie wieś rosyjskiemu generalowi podarowały, W nagrodę za tepienie Polaków walczącej.

W owym to czasie obok folwarku i karczma powstała, Wieś Milczany z majeratu dóbr Złota odłączone zostały, Hrabina Konholm właścicielką ich została, Do I wojny jej spadkobierczyni włości użytkowała.

Po I wojnie dziedzicem większości Milczan był Mieczysław Lenartowicz, Architekt i oficer, 20 lat majątkiem zarządzał, Na front w 1939 musiał się obowiązkowo stawić I stamtąd ślad już po nim żaden nie został.

Majątek między gospodarzy rozparcelowano, Tzw. resztówkę ziem przeznaczono na potrzeby szkoły, A podatek z dzierżawy „resztówki”, który uzyskano Wspierał działania, które wiedzę u dzieci rozwijały.

W drugiej połowie XX wieku życie kulturalne w wiosce ożyło, Zabawy, dożynki, towarzyskie spotkania, Koło Gospodyń Wiejskich społeczeństwo utworzyło, Działa Kółko Rolnicze i OSP wówczas przed pożarami ochrania.

Lata 80. ubiegłego wieku stagnacją w całym kraju powiały, Milczany też spowolniały w kulturalno-towarzystwym rozwoju, Pod koniec XX wieku władze na infrastrukturę głównie stawiały, Łagodzyc rolnikom trudy codziennego znoju.

Wiek XXI nową erę w Milczanach zapoczątkował, Plac rekreacyjny w wiosce wyznaczono, Owczesny wójt gminy Samborzec kontenerem socjalnym podarował, I znowu jak za dawnych lat wspólnie po pracy się bawiono.

Koło Gospodyń Wiejskich ponownie się zawiązało, Kontynuując tradycję, lecz w nowej odsłonie, W gminnych konkursach i projektach wraz z innymi udział brało, Tworząc palmy, zdobiąc stoły, szyjąc odświętne ubranie.

Pikniki integracyjne wioskę wesoło scaliły, Cyklicznie co roku w lecie organizowane, Przy muzyce i poczęstunku sąsiednie wioski też się zabawiły, A każde takie spotkanie było miło przez wszystkich wspominane. EWA JUDA

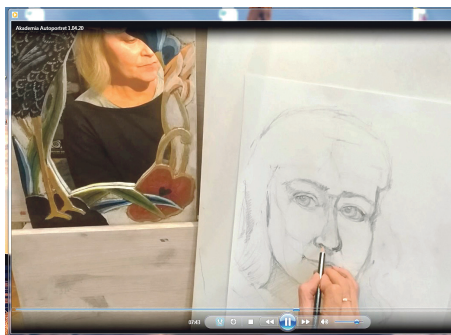
Cały tekst dostępny jest na profilu facebookowym autorki.

Pomimo wirusa...Działamy dalej!

W związku z sytuacją epidemiczną wiele instytucji i firm zdecydowało się na pracę zdalną i skupiło się na działalności wirtualnej. W naszej gminie zdalnie pracują wszystkie instytucje oświatowe oraz częściowo zdalnie instytucje kultury.

Nauczyciele w dalszym ciągu realizują podstawę programową, przy czym zajęcia odbywają się poprzez komunikatory internetowe, pocztę elektroniczną, blogi, wideokonferencje oraz samodzielną pracę w domu. Podstawowym źródłem kontaktu są dzienniki elektroniczne. Wszyscy uczniowie uczestniczą w lekcjach online, dokumentują wykonywane zadania fotograficznie, przysyłają rozwiązania i otrzymują informacje zwrotne. Wiodące przedmioty realizowane są według ustalonego planu zajęć. Nauczyciele i pedagodzy prowadzą również konsultacje przez komunikatory oraz telefonicznie.

Podobnie rzecz się ma z działalnością kulturalną. Przy braku możliwości organizowania wydarzeń kulturalnych, zajęć i warsztatów działalność Gminnej Biblioteki Publicz-

nej i Gminnego Ośrodka Kultury przeniosła się głównie do internetu. Biblioteka aktywnie podpowiada, co czytać, gdzie znaleźć darmowe e-booki i audiobooki, jak korzystać ze zbiorów cyfrowych polskich bibliotek, archiwów i muzeów. Dyskusyjne Kluby Książki mogą kontynuować swoją działalność na oficjalnej ogólnopolskiej grupie na Facebooku. Można też uczestniczyć w spotkaniach literackich online.

Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu, poza zamieszczeniem informacji kulturalnych na stronie internetowej i Facebooku, kontynuuje realizację części zajęć zdalnie. Przybliżane są polskie tradycje, m.in. poprzez organizację Konkursu Online na Najpiękniejszą Pisanek Wielkanocną. Trwa gromadzenie i porządkowanie starych fotografii z terenu gminy Samborzec. Online odbywają się warsztaty rękodzieła – Reko-czyn z Jagodą, warsztaty Akademii Ryśunku i Malarstwa oraz zajęcia artystyczne z Anią Przybysz. W sposób zdalny kontynuowany jest również projekt Młodzież na START! w ramach programu Równać Szanse 2019.

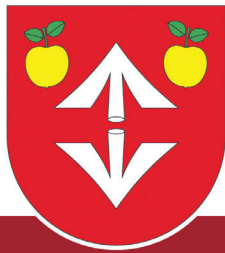
Zachęcamy wszystkich do poszerzania swoich kompetencji cyfrowych i korzystania z ofert kulturalnych w internecie, a równocześnie do dbania o zdrowie i kondycję oraz do aktywnej rekreacji w domu.

Dzielnicowy informuje

Dzielnicowy gminy Samborzec, mł. asp. Grzegorz Chmielewski, prowadzi działania związane z poprawą bezpieczeństwa na terenie gminy.

Od 1 lutego do 31 lipca dzielnicowy realizuje działania priorytetowe dla swojego rejonu służbowego. W związku z powyższym prowadzone są działania związane z poprawą bezpieczeństwa ze szczególnym zwróceniem uwagi na spożywanie alkoholu w rejonie sklepu „SAN-GAZ” w Andruszkowicach, gdzie dochodzi do łamania ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz zaśmiecania miejsc publicznych.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 82 maj 2020

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Zbierają laury

W tegorocznych konkursach przedmiotowych organizowanych przez Świętokrzyskiego Kuratora Oświaty uczniowie Szkoły Podstawowej w Samborcu odnieśli znaczne sukcesy.

Laureatem I Wojewódzkiego Konkursu Fizycznego został Wojciech Osowski. Powiat sandomierski ma tylko 4 laureatów. Wśród nich jest właśnie Wojtek, jako jedyny z fizyki.

Chłopiec jest szczególnie uzdolniony w kierunku przedmiotów ścisłych – fizyki i matematyki. Według Joanny Plazy, nauczycielki przygotowującej go do konkursu, uczeń jest indywidualistą, poznanie nowych zagadnień traktuje jak wyzwanie, któremu chce sprostać. Nauka przedmiotów ścisłych przychodzi mu z łatwością i sprawia ogromną przyjemność. Tytuł laureata otwiera przed Wojtkiem

ogromne możliwości, ponieważ laureaci są przyjmowani do dowolnie wybranej szkoły średniej z maksymalną punktacją i z pominięciem procesu rekrutacyjnego.

Uczniowie Jakub Toś i Julia Cichoń również odnieśli duży sukces. Zostali oni finalistami I Wojewódzkiego Konkursu Geograficznego. Do konkursu przygotowawali się pod kierunkiem nauczycielki Małgorzaty Trzaski. Uczniowie lubią geografię i temu przedmiotowi poświęcają najwięcej czasu i uwagi.

Dyrekcja i nauczyciele Szkoły Podstawowej w Samborcu mogą być dumni z osiągnięć swoich uczniów, którzy nie boją się wyzwań i osiągają duże sukcesy. Gratulujemy!

4 maja zostały zniesione obostrzenia związane z COVID-19. W II etapie otwarta została również nasza placówka. Robimy wszystko co w naszej mocy, by w bezpieczny sposób wypożyczać książki naszym czytelnikom. Powstał nowy regulamin korzystania ze zbiorów naszej placówki, z którym można zapoznać się na stronie internetowej UG i biblioteki.

Biblioteka w czasie epidemii

Bibliotekarze wypożyczają książki po wcześniejszym umówieniu telefonicznym z czytelnikami. Odbiór zamówionych książek odbywa się na parterze Urzędu Gminy w Samborcu. Ze względu na lokalizację biblioteki (na II piętrze), na dzień dzisiejszy nie przyjmujemy zwrotów. W trosce o Państwa bezpieczeństwo nasi pracownicy zaopatrzeni zostali w środki ochrony bezpośredniej.

Większość działań biblioteki została przeniesiona do sieci. Na 8 i 15 maja zaplanowano spotkania online Dyskusyjnych Klubów Książki. Chcemy pozostać w stałym kontakcie z czytelnikami, dlatego zapraszamy do kontaktu telefonicznego, mailowego lub poprzez fanpage biblioteki na Facebooku.

Dostosowujemy naszą ofertę do potrzeb i oczekiwań czytelników. Cały czas opracowujemy nowości książkowe, by nie zabrakło Państwu ciekawych lektur. Przy kompletowaniu zamówień bierzemy pod uwagę sugestie naszych Czytelników, którzy dzięki formularzowi na stronie internetowej biblioteki mogą współtworzyć nasz księgozbiór.

Prowadzimy nowoczesną, w pełni dostosowaną do urządzeń mobilnych, stronę internetową. Pod adresem www.gbp.samborzec.pl bez wychodzenia z domu można przejrzeć katalog biblioteki i zamówić książki, które chcą Państwo wypożyczyć. W okresie zamknięcia biblioteki opracowaliśmy bazy audiobooków i e-booków dostępnych online, bazy stron pomocnych w edukacji domowej, rozsyłaliśmy kody PIN do platformy Ibuk Libra, a także zamieszczaliśmy informacje o spotkaniach autorskich online.

Do sieci przeniesiony został, trwający nieprzerwanie od ponad 20 lat, konkurs plastyczny „Kocham Te

Ziemię”, promujący piękno Ziemi Samborzeckiej. Tak jak dotychczas mogą wziąć w nim udział dzieci i młodzież z terenu naszej gminy. Konkurs trwa do 22 maja. Ogłoszenie wyników nastąpi 1 czerwca w Dzień Dziecka. Do wygrania są atrakcyjne nagrody, oczywiście książkowe.

8 maja rozpoczyna się XVII Ogólnopolski Tydzień Bibliotek. Hasło, które w tym roku mu towarzyszy – „Rozmawiamy się w bibliotece”, zainspirowało nas do stworzenia nietypowej akcji online. W trakcie trwania Tygodnia Bibliotek zapraszamy Czytelników do podzielenia się z nami przepisami na popisowe da-

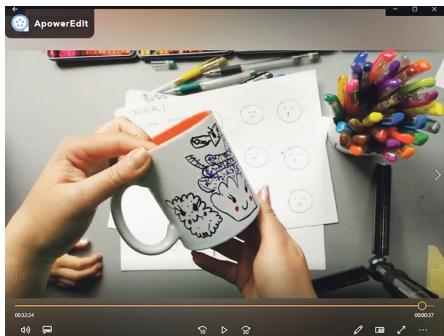
nia. Wszystkie osoby, które wezmą udział w zabawie, otrzymają opracowaną w formie pliku pdf unikatową Książkę Kucharską, której będą współautorami. Na przepis czekać do 15 maja pod adresem e-mail: animatorkbpsamborzec@gmail.com.

Cały czas zmieniamy się dla Państwa, by sprostać wyzwaniom, jakie stawia przed nami obecna, trudna sytuacja. Zapraszamy do śledzenia naszych działań oraz udziału w akcjach i konkursach. Życzymy zdrowia i samych ciekawych lektur, po które oczywiście zapraszamy do biblioteki!

GOK – działań online ciąg dalszy

Od początku kwietnia Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu działa zdalnie, upowszechniając kulturę i promując różne aktywności z zakresu m.in. edukacji kulturalnej, rekreacji ruchowej i zdrowego stylu życia – kanałami takimi jak strona internetowa, profil na Facebooku, YouTube.

Dwa razy w miesiącu udostępniane jest nagranie instruktażowe przygotowane przez Jagodę Szczęsną – instruktorkę rękodzieła w GOK. Kwietniowe Ręko-czyny z Jagodą online dotyczyły wykonania pisanek metodą decoupage oraz stwo-

żenia kartki okolicznościowej w stylu eco. W maju natomiast dowiedzieliśmy się, jak przygotować kawiaii organizery.

W grupie na Facebooku, dedykowanej osobom zainteresowanym rysunkiem i malarstwem, umieszczane zostają nagrania – instruktaże przygotowane przez instruktora artystycznego GOK Anię Przybysz. W kwietniu nagrania poświęcone były rysowaniu autoportretu oraz autoportretu w kapeluszu. W maju odbyły się pierwsze zajęcia online na platformie Zoom. Podczas nich uczestnicy mogli spotkać się i rysować gałązkę bzu w szklance równocześnie z prowadzącą.

Pojawiają się również nagrania o różnorodnej tematyce, głównie promującej zdrowy styl życia. Ania Przybysz przygotowała krótkie wprowadzenie w świat starej chińskiej sztuki poruszania się – tai chi oraz zaprezentowała dwa przepisy na zdrowe zielone soki.

GOK przygotował też dwa konkursy online. W kwietniu odbył się Konkurs na Najpiękniejszą Pisanek Wielkanocną. Wpłynęło 20 zgłoszeń w 3 kategoriach wiekowych. Prace oceniała Komisja Konkursowa w składzie: Iwona Łukawska – etnograf, kustosz w Muzeum Okręgowym w Sandomierzu, Anna Szewczyk – kierownik Referatu Promocji,

Kultury i Sportu w Starostwie Powiatowym w Sandomierzu oraz Anna Wójcik – dyrektor Gminnej Biblioteki Publicznej w Obrazowie. Wzięto pod uwagę zgodność z tematyką i nawiązanie do tradycji, pomysłowość i inwencję twórczą, estetykę wykonania, walory artystyczne i ogólne wrażenie artystyczne. Zwycięzcami zostali: Amelia Dróżdź w kategorii przedszkolnej, Paulina Dereń w kategorii klasy I-III i Kacper Sendrowicz w kategorii klasy IV-VI.

Natomiast w maju odbył się konkurs fotografii czny „Kwitająca Jabłoń” mający na celu m.in. promowanie lokalnych walorów przyrodniczych, promocję gminy Samborzec oraz popularyzację fotografii i jako kreatywnej formy spędzania wolnego czasu. Więcej informacji o konkursie już niebawem na stronie www.kultura.samborzec.pl

Wszystkim aktywnym uczestnikom konkursów i zajęć online gratulujemy zaangażowania, kreatywności i chęci do samorealizowania się.

Trzy Groby Nieznanego Żołnierza

Liczba trzy bardzo często pojawia się na ustach mieszkańców gminy. Można powiedzieć, że stała się jakby liczbą magiczną. Otóż na terenie gminy Samborzec znajduje się 3 kościoły, 3 cmentarze, 3 młyny, 3 budynki dawnych dworów, 3 rzeki stanowiące dopływy Koprzywianki, 3 wzniesienia ok. 300 m n.p.m. Natomiast bezspornie rzadkim przypadkiem i ewenementem jest to, że na terenie jednej gminy znajduje się aż trzy Groby Nieznanego Żołnierza.

Groby te, usytuowane są na cmentarzach parafialnych w Skotnikach, Samborcu i Chobrzanych. Historia założenia i powstania owych grobów jest na ogół mało znana. Warto więc coś więcej o nich powiedzieć. Grób Nieznanego Żołnierza to symboliczny grób upamiętniający bezimiennych żołnierzy poległych w czasie wojen na różnych frontach walki. Początki Grobów Nieznanego

Żołnierza sięgają I wojny światowej. Bardzo często na tabliczkach tych grobów widnieją tylko dwie litery – „NN”, czyli nazwisko nieznane. W Polsce jako pierwszy powstał pomnik-płyta Nieznanego Żołnierza w Łodzi. Odsłonięcie grobu nastąpiło 22 marca 1925 roku.

Pierwszy z opisanych w dzisiejszym numerze grobów znajduje się w Skotnikach. Usytuowany jest po lewej stronie, ok. 20 m od głównej alei, głównego wejścia na cmentarz. Widoczny z asfaltowej drogi prowadzącej z Szewc do Skotnik. Aktualnie jest to okazały pomnik wykonany z jasnego drobnziarnistego granitu „bianco” ze strzegomskiej kopalni. Wykonawcą pomnika w 2003 roku był Zakład Kamieniarski Monolit z Wilczyc pana Krzysztofa Hały. Fundusze na wykonanie pomnika przeznaczył Urząd Gminy w Samborcu. We wrześniu 2003 roku odbyło się uroczyste odsłonięcie i poświęcenie pomnika, którego dokonał proboszcz parafii Skotniki ks. Marian Molga. Na pionowej płycie pomnika, z prawej strony, w górnym rogu widnieje wygrawerowany żołnierski orzeł w zamkniętej koronie na głowie. Poniżej czytamy: „BOHATEROM WRZEŚNIA 1939 r. TU SPOCZYWAJĄ ŻOŁNIERZE ARMII KRAKÓW – POLEGLI W BITWIE POD OSIEKIEM. CHWAŁA POLEGŁYM.” W dolnej części płyty pomnika widoczny jest napis: „SPOŁECZEŃSTWO GMINY SAMBORZEC”.

Po środku grobowca na ciemnej płycie granitowej wypisana jest inskrypcja następującej treści: „SP szer. JAN GOLBA lat 39, poległ 12.09.1939 r. szer. STANISŁAW GRYGLIK poległ 22.09.1939 r. oraz dwaj żołnierze nieznani. 23.I. p”. Po lewej stronie grobu, przy pionowej płycie, umocowany jest krzyż wykonany z nierdzewnego metalu. Rodzi się pytanie, jak do tego doszło, że tu właśnie, na tym cmentarzu znajduje się Grób Nieznanego Żołnierza? Otóż, musimy

wrócić do początków II wojny światowej, do kampanii wrześniowej 1939 roku. W dniach 10-11 września 1939 roku pod Osiekiem rozegrała się krwawa bitwa polskich żołnierzy z niemieckim agresorem o tzw. Przedmoście Osiek. Zasadniczym celem tej bitwy była obrona przeprawy na Wiśle w rejonie Baranowa Sandomierskiego i Gagolina, poprzez którą miała się dokonać ewakuacja polskich oddziałów GO „Jagmin”. Polskie pozycje, brnione przez oddziały Armii Kraków: 23 DP i 55 DP Rez., zaatakował niemiecki VII Korpus Armijny. Bitwa o obronę i utrzymanie przyczółka była bardzo zacięta. Ostatecznie pozwoliła na ewakuację żołnierzy polskich na drugą stronę Wisły. W nierównej walce poległo ok. 120 polskich żołnierzy i ok. 102 niemieckich. Wielu było rannych, wielu ewakuowało się w pław do miejscowości niżej położonych.

Według relacji naocznych świadków tamtych wydarzeń, wiele żołnierskich ciał plynęło rzeką w kierunku Sandomierza. Mieszkańcy Ostrołęki i Bogorii Skotnickiej próbowali ratować rannych polskich żołnierzy, wydobywając ich na ląd i udzielając pomocy. Niestety, często nie udawało się to, toteż z godnością należało ich ciała pogrzebać.

Czterech zmarłych żołnierzy pogrzebano przy drewnianym krzyżu stojącym na ostrym zakręcie drogi w miejscowości Ostrołęka. Do 1949 roku usypany kopiec ziemny przy krzyżu był grobem poległych żołnierzy. Po tym roku ekshumowano szczątki i przeniesiono je na cmentarz w Skotnikach. Usypano grób ziemny i wykonano betonową oblamówkę. Po środku zamontowano krzyż metalowy. Taki stan rzeczy trwał do 2003 roku, kiedy to w dużej mierze dzięki mieszkańcowi Bogorii Skotnickiej, panu Bednarzowi i jego zaangażowaniu, udało się wykonać aktualnie stojący pomnik. Z czterech pogrzebanych w tym grobie żołnierzy, nazwiska dwóch udało się zidentyfikować, pochodzili spod Nowego Sącza.

Kolejny grób nieznanego żołnierza znajduje się w Samborcu. Usytuowany jest w najstarszej części cmentarza, po prawej jego stronie, nieco poniżej kaplicy Popielów. Aktualnie jest to grób wykonany ze strzegomskiego, ciemnego granitu „star” z oszlifowaną zewnętrzną płytą nagrobną. Płyta posiada jakby postrzębione obrzeża i nieforemny kształt. W górnej części płyty wygrawerowany jest krzyż wojenny z orłem po jego środku. W centralnej części płyty widnieje napis: „GRÓB NIEZNANEGO ŻOŁNIERZA”. Wokół grobu ułożona jest kostka cementowa. Wykonawcą grobu w 2005 roku był Zakład Kamieniarski Monolit z Wilczyc pana Krzysztofa Hały. O fundusze na wykonanie grobu wystąpił Urząd Gminy do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach Wydziału Ochrony Zabytków. Do 2005 roku, w miejscu obecnie wykonanego granitowego grobu, znajdowały się dwa małe groby ziemne. Od wczesnych lat powojennych na groby, głównie przed Świętym Zmarłych, przychodzili uczniowie szkoły podstawowej, a później i gimnazjum z Samborca. Sprzątali je, składali kwiaty i zapalali znicze. Tradycja ta przetrwała po dzień dzisiejszy. Do uczniów dołączyła grupa harcerzy i zuchów prowadzona przez ks. wikariusza Grzegorza.

Według relacji najstarszych mieszkańców Samborca w grobie mogą być złożone

szczątki poległych w I wojnie światowej żołnierzy. Mogą to być Polacy, którzy walczyli w armii CK i zmarli w szpitalu polowym dla wojsk austriackich, zlokalizowanym w domu gospodarza Zółnowskiego w pobliskich Szewcach. Nazwiska i imiona poległych żołnierzy niestety pozostaną nieznane.

Istnieje także inna wersja pochówku szczątków ludzkich w tym grobie. Mówi się, że pochowanych jest tam dwoje z dziesięciu rozstrzelanych w 1943 roku przez niemieckich żandarmów zakładników z Ostrowca Świętokrzyskiego. Egzekucja odbyła się przed budynkiem szkoły w Samborcu. Rozstrzelonych zakładników gestapowcy polecieli sołtysowi i mieszkańcom Samborca pogrzebać i pilnować za wsią przy figurze Matki Boskiej na polu gospodarza Gorczyka. Po kilku dniach rodziny straconych zakładników, dowiedziawszy się o miejscu pochówku swoich bliskich, przyjechali, nocą odkopali zwłoki i zabrali do swoich rodzinnych stron. Natomiast dwa ciała pozostały i to właśnie te dwa ciała zostały pochowane po wojnie na cmentarzu w Samborcu. Jest to wersja niesprawdzona, ale możliwa. Proszę, jeśli to możliwe, o informacje w tej sprawie.

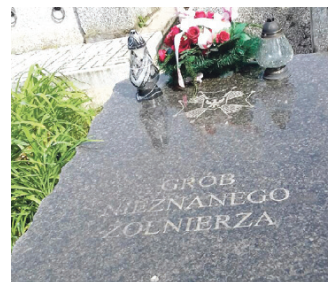
Trzeci, ostatni Grób Nieznanego Żołnierza na terenie gminy Samborzec, znajduje się w miejscowości Chobrzany. Usytuowany jest w zachodniej części parafialnego cmentarza, nieopodal furtyk wejściowej na cmentarz. Grób wykonany jest z czerwonego, drobnziarnistego sztylowieckiego piaskowca „rubin”. Grób przedstawia formę ogromnej, jakby oderwanej skały o wysokości ok. 2 metrów, ustawionej płaską powierzchnią na podłożu. Wykonawcą grobu był jeden z zakładów kamieniarskich z Sandomierza w 1999 roku. Na elewacyjnej ścianie płyty, w górnym jej rogu wygrawerowany jest orzełek wojskowy. Na lewo, nieco poniżej wygrawerowano krzyż. W centralnej części płyty widnieje jakby wytłoczona inskrypcja następującej treści:

„POLEGŁYM W WALCE ZA OJCZYZNĘ W I WOJNIE ŚWIATOWEJ”.

Pod inskrypcją czytamy napis: „SPOŁECZEŃSTWO GMINY SAMBORZEC”.

Wokół grobu włożony jest chodniczek z kostki cementowej. Najprawdopodobniej w grobie spoczywają szczątki żołnierzy polskich walczących na froncie I wojny światowej w Armii CK. Jak wiadomo ciężkie walki odbywały się w okolicy Konar i Placzkowa.

Walki pomiędzy wojskami rosyjskimi i austriackimi trwały długo. Od strony frontu w Chobrzanych słychać było odgłosy wystrzałów armatnich. Przez Gorzyczany

w Chobrzanych przechodzili kawalerzyści z legionów. Mimo barw polskich mundurów mieli austriackie. Ginęli tak z jednej, jak i z drugiej strony walczących stron. Tragedią było to, że w jednej, jak i w drugiej armii służyli Polacy. O ironio losu. Grób Nieznanego Żołnierza w Chobrzanych jest im poświęcony.

Należy wspomnieć, że w czasie drugiej wojny światowej (sierpień 1944 – styczeń 1945) w salach chobrzańskiej szkoły utworzony był lazaret dla wojsk żołnierzy radzieckich. Żołnierze, którzy z odniesionych ran i chorób zmarli w lazarecie, pochowani byli obok ziemnego wówczas grobu nieznanego żołnierza. Według relacji mieszkańców, grobów tych było dużo. Po 1948 roku szczątki żołnierzy radzieckich ekshumowano i przeniesiono na nowo utworzony cmentarz wojenny w Sandomierzu.

Należy z całą odpowiedzialnością stwierdzić, że Groby Nieznanego Żołnierza na terenie gminy Samborzec są zadbane i uprządkowane. Stale widać ułożone świeże kwiaty i palące się znicze.

Zdjęcia i tekst ANDRZEJ CEBULA

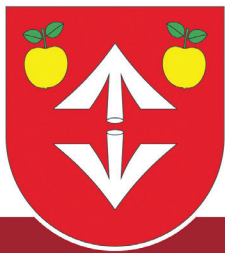

Gmina Samborzec pozyskała środki w ramach Funduszu Dróg Samorządowych oraz Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Pozyskaliśmy fundusze

Dofinansowanie zostanie przekazane na realizację inwestycji pn. „Przebudowa drogi gminnej Skotniki – Podwale o długości 999 metrów”. Wartość projektu wynosi 761 600 zł. Wojewoda Świętokrzyski przekaze na realizację przedmiotowego zadania dofinansowanie w kwocie 533 120 zł.

W kwietniu podpisana została także umowa o przyznaniu pomocy na realizację operacji pn. „Budowa sieci kanalizacji sanitarnej oraz sieci wodociągowej w miejscowościach Złota i Andruszkowice (II etap)”. Dofinansowanie w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 wynosi 2 mln zł. Szacunkowa wartość projektu to 3 993 386,74 zł.

SAMBORZEC NA LINII CZASU

Nr 83 czerwiec 2020

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

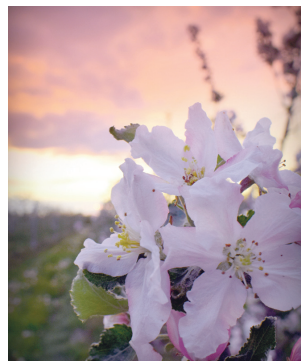
„Kwitnąca Jabłoń” na fotografiach

Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu zorganizował kolejny konkurs online. 18 maja zakończono przyjmowanie zgłoszeń do konkursu fotograficznego pt. „Kwitnąca Jabłoń”.

Tym razem za cel postawiono sobie popularyzację fotografii jako formy wyrazu artystycznego oraz aktywnej i kreatywnej formy spędzania wolnego czasu.

Do konkursu wpłynęły aż 34 zgłoszenia! Dlatego też, zgodnie z punktacją i oceną jury, grono zwycięzców również jest imponujące. Pierwsze miejsce zajęły ex aequo Elżbieta Wardoń-Baska oraz Patrycja Sasaga. Na drugim miejscu uplasowali się Dominik Kosierkiewicz, Paweł Kurzański oraz Wiktoria Foremniak. Trzecim miejscem podzielili się natomiast: Urszula Sasaga, Paweł Radecki, Anna Niezgodna oraz Angelika Papka.

Zdjęcia oceniała Komisja Konkursowa w składzie: Anna Szewczyk – kierownik Referatu Promocji, Kultury i Sportu w Starostwie Powiatowym w Sandomierzu, a także fotografowie Roman Śmiechowski (AIR Lekka Fotografia) oraz Paweł Kara (Szczypta Kary). Praca przy ocenie zdjęć okazała się nie lada wyzwaniem! Podczas oceny wzięto pod uwagę: zgodność zdjęcia z tematyką i celami konkursu, oryginalne ujęcie tematu, ciekawe obserwacje, pomysłowość i inwencję twórczą. Ponadto, zwracano uwagę na estetykę i efekt wizualny, a także techniczną poprawność wykonania zdjęcia.

Atrybut naszej małej ojczyzny (Bogoria Skotnicka). Fot. P. Sasaga

Ulotna chwila (Ostrołęka). Fot. E. Wardoń-Baska

Dziękujemy jury, wszystkim, którzy wzięli udział w konkursie, a zwycięzcom gratulujemy! Zapraszamy też do obejrzenia filmiku przedstawiającego wyniki konkursu oraz prezentację wszystkich

nadesłanych zdjęć na kanale YouTube GOK.

Organizatorami konkursu byli wójt gminy Samborzec Witold Surowiec oraz Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu.

Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu została zakwalifikowana do projektu „Rzeczniczcy dostępności w bibliotece” realizowanego przez Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich, we współpracy z Fundacją Kultury bez Barier.

Biblioteka bez barier

Projekt polega na przygotowaniu grupy bibliotekarzy do pełnienia funkcji rzeczników dostępności dla osób niepełnosprawnych, w szczególności osób z autyzmem. Głównym celem projektu jest podniesienie kompetencji zawodowych bibliotekarzy w obsłudze tej grupy czytelników oraz przełamanie ich barier w dostępie do oferty edukacyjnej i kulturalnej biblioteki.

Pracownik naszej biblioteki bierze udział w cyklu szkoleń online dla grupy 20 bibliotekarzy z całej Polski. Podczas spotkań pozna obowiązki wynikające z ustawy o dostępności, potrzeby osób niepełnosprawnych, narzędzia ułatwiające sposoby komunikacji z nimi i przygotowanie oferty edukacyjno-kulturalnej. Dzięki udziałowi w projekcie nasza placówka stanie się bardziej dostępna i otwarta na potrzeby osób z niepełnosprawnościami.

Już dziś oferujemy Państwu alternatywny sposób udostępniania zbiorów. Z uwagi na nieprzystosowanie architektoniczne pomieszczeń, w których ma siedzibę nasza biblioteka, Czytelnikom z niepełnosprawnościami oferujemy KSIĄŻKĘ NA TELEFON. Raz w miesiącu pracownicy naszej biblioteki dostarczają zamówione zbiory biblioteczne do Państwa domów, aby skorzystać z usługi należy skontaktować się z nami telefonicznie dzwoniąc pod numer 15 831 44 43 wew. 24.

Projekt został dofinansowany ze środków programu MKiDN Partnerstwo dla książki.

STOWARZYSZENIE
BIBLIOTEKARZY
POLSKICH

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

FUNDACJA KULTURY
BEZ BARIER

Oferta edukacyjna 4-letniego Liceum Ogólnokształcącego im. Stefana Żeromskiego w Chobrze

Wyróżniamy się profesjonalną i dostosowaną do Twoich potrzeb organizacją zajęć

Profile kształcenia

Liceum Ogólnokształcące oferuje następujące profile kształcenia:

- Profil humanistyczno-językowy (j. polski, historia/wos, j. obcy)
- Profil matematyczno-geograficzny (matematyka, geografia, fizyka)
- Profil biologiczno-chemiczny (biologia, chemia, fizyka)

Czym wyróżnia się nasza szkoła i co oferuje?

- Kadre pedagogiczną tworzą doświadczeni i wykwalifikowani nauczyciele
- W szkole działa Szkolne Koło Wolontariatu. Uczniowie działają społecznie i charytatywnie w ramach akcji na rzecz innych. Członkowie koła mają organizowane raz do roku tygodniowe wyjazdy.
- Umożliwia rozwój umiejętności sportowych w Szkolnym Klubie Sportowym ULKS Chobrze.
- Udział w olimpiadach przedmiotowych, zawodach sportowych
- Współpracujemy z wyższymi uczelniami.
- Organizuje wycieczki, rajdy, obozy szkoleniowe i sportowe.

Nasze liceum posiada

- NOWE Pracownie komputerowe wyposażone w nowoczesny sprzęt komputerowy, tablice i roboty
- Dopuszone w pomoce dydaktyczne pracownie przedmiotowe: biologiczną i geograficzną
- Stołówkę
- Monitoring
- Bibliotekę z bardzo bogatym i atrakcyjnym księgozbiorem
- Uczniowie są dobrze przygotowani do matury, osiągają wysokie wyniki na egzaminie dojrzałości i dostają się na wymarzone studia
- W szkole funkcjonują różne koła przedmiotowe, odbywają się zajęcia pozalekcyjne, w czasie których uczniowie mają doskonałą okazję do poszerzenia swoich horyzontów myślowych.

Zdawalność na egzaminie maturalnym		
rok szkolny	LO w Chobrze	woj. świętokrzyskie
2015/2016	88%	91%
2016/2017	80%	79%
2017/2018	100%	87%
2018/2019	94%	87%

LGD Ziemi Sandomierskiej informuje, że w ramach nowego naboru zostało wybranych do dofinansowania 27 wniosków złożonych przez organizacje pozarządowe z powiatu sandomierskiego i gminy Lipnik.

Mamy granty!

Nabór prowadzony jest w ramach 1/2020/G – Projekt Grantowy – na Przedsięwzięcie 2.2.1 Tworzenie i rozwój form popularyzacji dziedzictwa lokalnego W gronie wybranych wniosków znalazły się dwa złożone przez organizacje pozarządowe z terenu gminy Samborzec tj. Stowarzyszenie Miłośników Wsi Bogoria Skotnicka z Bogorii Skotnickiej oraz Fundację Świętokrzyski Ogród Inspiracji z Andruszkowic.

Cieszymy się, że na naszym terenie działają organizacje pozarządowe, które między innymi poprzez realizację

naszych grantów wpływają na tworzenie i rozwój form popularyzacji dziedzictwa lokalnego.

Projekty grantowe będą realizowane ze środków Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 w ramach poddziałania 19.2 „Wsparcie na wdrażanie operacji w ramach strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność”.

LGD
Lokalna Grupa Działania
Ziemi Sandomierskiej

Zginęli, abyśmy mogli żyć

Kontynuując tradycję wspomnień z wydarzeń okresu minionych lat, jakie miały miejsce na terenie gminy Samborzec, warto wspomnieć o jednym, szczególnym miejscu. Miejscu, w którym stoją pomnik i tablice pamięci poświęcone ofiarom II wojny światowej, wojny polsko-bolszewickiej 1920 roku i okresu stalinizmu.

Pomnik i tablice, o których mowa, usytuowane są przy budynku nowej Publicznej Szkoły Podstawowej im. Tadeusza Kościuszki w Samborcu, od strony drogi krajowej nr 79. W tym miejscu, w czasie okupacji hitlerowskiej, 19 grudnia 1943 roku rozstrzelano dziesięciu Polaków, przywiezionych przez SD (organ wywiadu, kontrwywiadu i służby bezpieczeństwa SS) i Gestapo z Ostrowca Świętokrzyskiego więzionych tam zakładników.

Miejsce to upamiętnia ciemna granitowa tablica, która pierwotnie zamocowana została na ścianie elewacji budynku szkoły w 1964 roku. Wypisana na niej inskrypcja brzmi następująco: „W tym miejscu spoczywają prochy 10 uczestników ruchu oporu, rozstrzelanych w 1943 r. przez hitlerowskich okupantów. W XX-lecie PRL. Społeczeństwo”. Aktualnie płyta ta ustawiona jest przy jednej z pięciu tablic z pomnikami.

Zakładnicy rozstrzelani zostali w odwecie za przeprowadzoną akcję oddziału AK „Orlicza”, który rozbroił, w młynie Jana Misiudy (ówczesnego wójta gminy) ze Złotej, dwóch Niemców – Ryszarda Hospodara (nazwisko ukraińskie), który został ranny w rękę i Hermana Dietza z SD w Opatowie. W akcji zdobyto 1 pm, 4 pistolety i kb.

Na czas egzekucji żandarmi zwołali mieszkańców Samborca na plac szkolny, aby uczestniczyli w pokazowym rozstrzelaniu zakładników. Następnie rozkazali zwłoki więźniów wywieźć poza wieś na pole gospodarza Gorczyka i tam przy figurze Matki Boskiej pogrzebać. Sołtys wsi i jej mieszkańcy mieli pilnować, aby nikt ciała nie odkopał i nie zabrał. Jednak po paru dniach, pod osłoną nocy, członkowie rodzin rozstrzelanych zakładników przybyli z Ostrowca Świętokrzyskiego, zabrali swoich krewnych i pogrzebali w rodzinnych grobach.

Jeszcze w latach 80. ubiegłego wieku przed szkołą, na stromej skarpie, stał, wykonany z betonu, symbol tarczy szkolnej z orłem, godłem Polski po środku, a na ścianie budynku widniała tablica upamiętniająca to wydarzenie. Wokół rosło mnóstwo krzewów bzu, jaśminu, róż i wiele gatunków różnokolorowych kwiatów. W 1987 roku społeczeństwo gminy Samborzec ofiarom II wojny światowej ufundowało pomnik. W miejscu betonowej tarczy stanął postument wykonany z czerwonego sztyfowickiego piaskowca. Na cokole znajduje się Pieta wykonana z piaskowca szarego. Tuż za pomnikiem usytuowano pięć płyt z tego samego materiału, na których zamocowano metalowe tabliczki (blacha nierdzewna, mosiężna) z nazwiskami ofiar tamtych dni.

Pieta stoi na prostopadłościennym postumencie i ukazuje Matkę Boską podtrzymującą na rękach umierającego syna. Matka Boska symbolizuje cierpienia wszystkich matek, które straciły swoich synów i córki w czasie wojny.

Projektantem i wykonawcą pomnika oraz tablic jest artysta rzeźbiarz Gustaw Hadyna, który pochodzi ze wsi Wola Grójceka w gminie Cmielów. Autor pomnika początkowo wykonywał pomnik na grób swojej matki, lecz po namowach postanowił ustawić go w Samborcu. Dokonał retuszu w osobie umierającego – przedstawiającego jako żołnierza. Na cokole, na jego środku widnieje orzeł, godło Polski (bez korony na głowie), pod godłem napis: „ZGINĘLI – ABYŚMY MOGLI ŻYĆ. 1939-1945. SPOŁECZEŃSTWO GMINY SAMBORZEC. 1987”.

Na pierwszej prostokątnej płycie, stojącej z lewej strony Piety, zamocowana jest tablica z informacją o fundatorach tego pomnika: „Fundatorzy pomnika: Związek Kombatanów Rzeczypospolitej Polskiej i BWP – Kola Gminnego w Samborcu oraz Społeczeństwo Gminy” i poniżej: „Komitet budowy w składzie: Prezes Henryk Wójcikowski, Skarbnik Władysław Cebula, V-ce Prezes Władysław Guściora, V-ce Prezes Henryk Kołodziej, Wójt Gminy Witold Garnuszek, Art. rzeźbiarz wykonawca Gustaw Hadyna”.

Na uroczystym otwarciu pomnika, w asyście wojska, kombatanów, władz Urzędu Gminy, wójta Witolda Garnuszka, członków rodzin ofiar, młodzieży i społeczeństwa gminy, pomnik poświęcił proboszcz tutejszej parafii ks. Stefan Kryj.

Na drugiej kamiennej płycie umocowano dwie tabliczki z blachy nierdzewnej, informując nas (na górnej z prawego rogu) o rozstrzelanych zakładnikach i (na dolnej z lewego rogu) o ofiarach stalinizmu. Na pierwszej widnieje wygrawerowana inskrypcja: „Rozstrzelani zakładnicy przewiezieni

borzec Korta Józef AK 26, Żuków Bryła Zygmunt BCh. 28, Wielogóra Szeląg Bolesław AK 28”.

Na trzeciej płycie z prawej strony pomnika upamiętniono poległych żołnierzy, inskrypcja na niej jest następującej treści: „Żołnierze września 1939 do maja 1945, Skotniki Skotnicki Stanisław gen. ‘Grzmot’ lat 46, Skotniki Skotnicki Maksymilian por. zm. Murnau 42, Skotniki Kozioł Michał 33, Skotniki Gryglak Stanisław 23 [szer. żołnierz Armii Kraków], Skotniki Golba Jan 39 [szer. żołnierz Armii Kraków], Skotniki Piotr 26, Gorzyczany Pietrzykowski Stanisław 23, Janowice Borycki Bolesław 25, Janowice Basiak Władysław 28, Janowice Siuda Józef 28, Koćmierzów Malec Piotr 32, Milczany Łikaszewicz Jan 23, Ryłowice Grela Józef 29, Strączków Gołębiowski Mieczysław 21, Strączków Tworek Józef 21, Samborzec Sendrowicz Stefan 23, Złota Kilińczyk Władysław 20, Szewce Grzegorz Stefan 26, Śmiechowice Bryła Daniel

z więzienia. Ostrowiec Św.” i poniżej wymienione nazwiska rozstrzelanych: „1. Chamera Władysław s. Jana, 2. Broniewski Stefan s. Lucjana, 3. Mozal Antoni s. Stanisława, 4. Lepiarz Antoni s. Stanisława, 5. Bzymek Marian s. Franciszka, 6. Kosiak Mieczysław s. Wincentego, 7. Kosiak Waclaw s. Wincentego, 8. Bucior Mieczysław s. Antoniego, 9. Goleń Stefan s. Michała, 10. Goleń Jan s. Michała”. Jak można zauważyć, straconych zostało po dwóch braci z jednej rodziny.

Poniżej, w lewym rogu widnieje druga tabliczka z nazwiskami ofiar stalinizmu o następującej treści: „Ofiary stalinizmu, Chobrzany Kaczmarek Stanisław por. AK 26 lat, Gorzyczany Tarno Stefan kpr. Katyń 37 [zginął w Katyniu – przyp. autora], Gorzyczany Paluch Władysław 20, Koćmierzów dr Kwasek Sławomir Por. 26, Koćmierzów Śliwiński Jan AK 35 [zginął w ZSRR 1944 r.], Kobierniki Małysa Wincenty 29 [zastrzelony przez Sowietów za nieuczynienie konia], Milczany Borycki Stanisław AK 28, Ostrołęka Mroczek Tadeusz AK 25, Ostrołęka Banaś Henryka 18, Ostrołęka Walasek Piotr 8, Łojowice Pietruszka Mieczysław AK 25 [zastrzelony przez Sowietów za to, że nie zatrzymał się na wezwanie], Śmiechowice dr inż. Stefaniak Stanisław por. AK 46, Śmiechowice Nowak Stanisław BCh. 26, Śmiechowice Olechowski Józef 41, Sam-

„Obozy koncentracyjne

Dachau

Samborzec ks. prałat Rewera Antoni I. 73 Samborzec ks. kapelan Miegoń Władysław I.50

Oświęcim

Samborzec Marzec Wincenty I. 45

Bogoria Kołodziej Jan I. 27

Bystrojowice Wilkoszewski Stanisław I. 25

Janowice Wiśniewska Zofia I. 35

Janowice Adamczyk Henryk I. 20

Krzczkowice Plaża Bolesław por. B.Ch. I. 26

Zawierze Śliwiński Marian I. 24

Złota Brzedkiewicz Zofia I. 40”.

Na piątej płycie pomnikowej umocowane zostały dwie tabliczki, jedna z blachy mosiężnej i druga, mniejsza, z blachy nierdzewnej. Na mosiężnej górnej tablicy widnieje inskrypcja:

„Padli na polu chwały odpierając z granic państwa polskiego pod wodzą Józefa Piłsudskiego nawałę najezdźców w latach 1918-20 Boczek Stanisław, rolnik. Skotniki Boczek Wojciech, rolnik. Skotniki Chara Wawrzyniec, rolnik. Skotniki Forc Stanisław, rolnik. Łojowice Haja Piotr, rolnik. Gorzyczany Jedynek Stanisław, rolnik. Malice [Malice należały do gminy Samborzec]

Kalkowski Jan, rolnik. Sandomierz Obrębski Karol, rolnik. Zajezerze [po 1961 roku Zajezierze]

Sikora Jan, rolnik. Samborzec

Stefaniak Wawrzyniec, rolnik. Gorzyczany

Tenderowicz Michał, rolnik. Gorzyczany

Żółnowski Ignacy, rolnik. Skotniki

Żółnowski Szczepan, rolnik. Faliszowice”.

Na dolnej tabliczce wykonanej z blachy nierdzewki wygrawerowana jest następująca inskrypcja:

„Rolnicy z Chobrzan

Adamczyk Józef

Krasowski Stanisław

Osmala Stanisław

Szczecina Wincenty

Zych Stefan”.

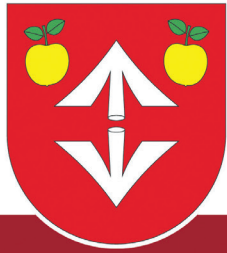
Pierwsza tablica mosiężna prawdopodobnie pochodzi z połowy lat trzydziestych ubiegłego wieku. Wykonana została dla uczczenia pamięci poległych w bitwie z bolszewikami w latach 1918/20. Jest to płyta oryginalna. Znalezionej została na poddaszu starej szkoły podstawowej, podczas prowadzenia remontu w dniu 10 sierpnia 1992 roku. Zapewne umocowana była na jednej ze ścian budynku szkoły wybudowanej jeszcze w 1890 roku.

Uroczystość zamocowania płyty mogła zbiec się z nadaniem honorowego obywatelstwa gminy Samborzec Marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu, co miało miejsce w dniu 28 marca 1935 roku. Przetrawia krótko, gdyż po odzyskaniu tzw. wolności, kiedy zakończyła się II wojna światowa, ówczesne władze takie symbole natychmiast kazały likwidować. Także i ona musiała być ze ściany zdjęta. Ale dzięki Opatrzności Bożej została zachowana i nadal może służyć przyszłym pokoleniom. Druga tabliczka z dodatkowo zgłoszonymi nazwiskami z tego okresu została zamontowana 15 marca 1993 roku. Ufundowali i zamontowali tabliczkę kombatanoci i społeczeństwo gminy Samborzec.

Na zakończenie należy odpowiedzieć sobie na pytanie: jaki był cel i potrzeba budowy tego pomnika właśnie w tym miejscu? Odpowiedź nasuwa się sama. Głos zza grobu ofiar tej wojennej zawieruchy mówi nam o potrzebie pamięci o nich. Uczmy patriotyzmu. To oni niosą dla nas przesłanie – nigdy więcej wojny.

ZGINĘLI, ABYŚMY MOGLI ŻYĆ.

Zdjęcie i tekst: ANDRZEJ CEBULA

SAMBORZEC NA LINII CZASU

Nr 84 lipiec 2020

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Komunikat Gminnego Biura Spisowego w Samborcu na temat

Powszechnego Spisu Rolnego 2020

Od 1 września do 30 listopada 2020 r. na terenie całego kraju będzie przeprowadzany Powszechny Spis Rolny, realizowany co 10 lat.

Spis rolny jest przeprowadzany wśród osób fizycznych oraz osób prawnych i jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, które są użytkownikami gospodarstw rolnych.

Dane zebrane podczas spisu rolnego są niezbędne do prowadzenia polityki regionalnej, oceny rozwoju gospodarki rolnej oraz analizy zmian, jakie zaszły w rolnictwie na przestrzeni lat 2010-2020. Ponadto zostaną one wykorzystane do oceny instrumentów Wspólnej Polityki Rolnej, w tym negocjacji w ramach UE – rodzaju oraz wielkości dopłat dla rolnictwa i obszarów wiejskich. Istotne będzie także zbadanie wpływu rolnictwa na środowisko, krajobraz i zmiany klimatyczne.

Podczas najbliższego spisu podstawowym kanałem przekazywania informacji będzie samospis internetowy. Aby skorzystać z aplikacji, wystarczy urządzenie z dostępem do internetu. Z myślą o osobach nieposiadających urządzenia lub dostępu do internetu, przygotowano będzie stanowisko, na którym będzie można się nie tylko spisać, ale także otrzymać fachową pomoc przeszkolonych osób.

Dodatkowo w trakcie spisu wdrożone zostaną metody pomocnicze:

- od 16 września wywiad telefoniczny przeprowadzany przez rachmistrza telefonicznego,
- od 1 października wywiad bezpośredni przeprowadzany przez rachmistrza terenowego z wykorzystaniem urządzenia mobilnego.

Użytkownik gospodarstwa rolnego, który nie dokonał samospisu internetowego, nie może odmówić przekazania danych w formie wywiadu telefonicznego lub bezpośredniego. Udział w spisie jest obowiązkowy.

Codziennie w godzinach 8-20 pod numerem infolinii 22 279 99 99 będzie można potwierdzić tożsamość rachmistrzów spisowych, uzyskać pomoc techniczną i merytoryczną, a wybierając kanał „1” – spisać się przez telefon, do czego również zachęcamy.

Dane przekazywane w ramach Powszechnego Spisu Rolnego są objęte tajemnicą statystyczną, czyli udostępniane wyłącznie w formie zbiorczej, która uniemożliwia identyfikację konkretnej osoby. Realizując spisy, nigdy nie pytamy o numer konta czy karty kredytowej, a dane osobowe respondentów nie są nigdzie przekazywane.

Więcej informacji na stronie spisrolny.gov.pl

Wakacje z biblioteką

Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu po raz kolejny zadbała o to, aby najmłodszy czytelnicy w czasie wakacji spędzili czas aktywnie i twórczo.

W tym roku zajęcia wakacyjne nie mogą odbyć się w tradycyjnej formule, dlatego pracownicy biblioteki przygotowali grę „Wakacyjne Bingo Biblioteczne”, w której mogą wziąć udział czytelnicy do 16. roku życia. Zasady są proste, wystarczy: odebrać kartę bingo w bibliotece lub wydrukować ją ze strony internetowej www.gbp.samborzec.pl, przeczytać książkę, wpisywać na karcie tytuły, a przy zwrocie zbierać pieczątki. Po zebraniu pięciu pieczątek w linii poziomej, pionowej lub ukośnej, należy wypełnić kupon i oddać go bibliotekarzowi. Gra trwa przez całe wakacje – do 31 sierpnia. Każdy kupon bierze udział w losowaniu nagród niespodzianek.

W sierpniu Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu zaprasza Dzieci na specjalną edycję cieszą-

cych się dużą popularnością Sielskich Wakacji. W tym roku chcemy przybliżyć najmłodszym ważną dla wszystkich Polaków datę – 15 sierpnia 1920 r. W sierpniu będziemy świętować setną rocznicę Cudu nad Wisłą. Z tej okazji przygotowaliśmy specjalne warsztaty „Kurs na rok 1920”, podczas których wraz z dziećmi cofniemy się w czasie i zobaczymy, jak sto lat temu żyli Polacy. Pomogą nam w tym projekcje, quizy, odwiedzin w bibliotekach cyfrowych i oczywiście książki ze zbiorów naszej biblioteki. Najmłodszy czytelnicy dowiedzą się, jak stworzyć kronikę rodzinną i dlaczego warto pielęgnować pamięć o przeszłości, zwłaszcza tej dotyczącej nas i naszych najbliższych. Każdy z uczestników wykona kronikę, w której utrwali historię swoich przodków. Dzięki temu na jej kartach przetrwają osobiste historie mieszkańców naszej gminy i nie tylko. Zajęcia odbędą się 12 sierpnia w godz. 13-16. Obowiązują zapisy.

Lato to czas relaksu i odpoczynku, ale też idealny czas na nadrobienie czytelniczki zaległości. Być może książka, którą chcecie przeczytać, czeka w bibliotece. Drodzy Czytelnicy, cały czas możecie wspólnie z nami tworzyć księgozbiór i proponować tytuły do zakupu, uzupełniając formularz dostępny na naszej stronie internetowej.

Serdecznie zapraszamy do spędzania wakacyjnego czasu wolnego z książką i odwiedzin w naszej bibliotece, gdzie czeka na Państwa mnóstwo nowości.

Zdalna szkoła w naszej gminie

W czerwcu gmina Samborzec przystąpiła do realizacji drugiej edycji projektu grantowego pod nazwą „Zdalna Szkoła+”.

Otrzymany grant w wysokości 55 tysięcy złotych w całości został przeznaczony na zakup laptopów dla uczniów i nauczycieli do realizacji zdalnego nauczania.

Zakupiono 23 notebooki z oprogramowaniem, które zostaną wypożyczone potrzebującym uczniom i nauczycielom, ze wszystkich szkół podstawowych funkcjonujących na terenie gminy do czasu trwania nauki zdalnej. Środki finansowe przyznane gminie Samborzec w całości pochodzą z funduszy Unii Europejskiej.

Instytucją koordynującą wdrażanie programu jest Centrum Projektów Polska Cyfrowa. Oś Priorytetowa nr I – Powszechny dostęp do szybkiego Internetu”, działanie 1.1 „Wyeliminowanie terytorialnych różnic w możliwości dostępu do szerokopasmowego Internetu o wysokich przepływnościach”.

Nowe drogi

W ramach Funduszu Dróg Samorządowych gmina Samborzec zrealizowała dwa zadania.

Koszt pierwszego zadania – przebudowy i rozbudowy drogi gminnej Śmiechowice – Samborzec na odcinku 998 metrów wyniósł 268 628,75 zł. Zakres prac obejmował: prace przygotowawcze, remont przepustu, wykonanie podbudowy i nawierzchni asfaltowej, ułożenie krawężników, montaż oznakowania drogowego aktywnego z panelem fotowoltaicznym. Po obu stronach jezdni wykonano pobocza utwardzone kruszywem łamanym.

Drugie zadanie, przebudowa drogi gminnej Polaków – Samborzecki o długości 310 metrów (na zdjęciu), kosztowało 232 875,04 zł. Zakres prac obejmował prace przygotowawcze, roboty ziem-

ne, odwodnienie korpusu drogowego, wykonanie podbudowy i nawierzchni asfaltowej, umocnienie skarp, montaż oznakowania drogowego aktywnego z panelem fotowoltaicznym.

Łączna długość przebudowanych odcinków dróg to 1,308 m. Dofinansowanie wyniosło 80 proc.

Zgodnie z coroczną tradycją, uczniowie, którzy odnieśli sukcesy w nauce, zdobyli wysokie miejsca w konkursach przedmiotowych, artystycznych i sportowych, otrzymali nagrody na zakończenie szkoły podstawowej.

Prymusi nagrodzeni

W roku szkolnym 2019/2020 Nagrodę Specjalną otrzymał uczeń Szkoły Podstawowej w Samborcu – Wojciech Osowski. Wojtek jest zdobywcą tytułu Laureata I Wojewódzkiego Konkursu z Fizyki dla uczniów szkół podstawowych, za co otrzymał od kuratora oświaty złoty medal. Uzyskał również na koniec szkoły podstawowej średnią ocen 5,0. Opiekunką Wojtka była pani Joanna Chaja-Plaza.

Prymusami Szkoły Podstawowej w Samborcu są: Julia Garnuszek (średnia ocen 5,28) oraz Karolina Skrzypczyńska (średnia ocen 5,0).

Nagrody otrzymali również Finaliści I Wojewódzkiego Konkursu z Geografii dla uczniów szkół podstawowych województwa świętokrzyskiego: uczennica klasy VIII Szkoły Podstawowej w Samborcu Julia Cichoń oraz uczeń klasy VII Szkoły Podstawowej w Samborcu Jakub Toś. Opiekunką uczniów była pani Małgorzata Trzaska.

Prymusami Szkoły Podstawowej w Skotnikach zostali: Gabriela Koziół (średnia ocen 5,55), Maja Kwasek (średnia

ocen 5,27), Aleksandra Miecznikowska (5,16), Malwina Drgan (5,11).

Prymusami Szkoły Podstawowej w Zawierzbju są: Justyna Nowak (5,05), Kamila Chmielewska (5,0).

Prymuską Szkoły Podstawowej w Chobrzeżanach jest Aleksandra Zielińska (5,0). Stypendium Prezesa Rady Ministrów na rok 2020/2021 otrzymali Kinga Lachtała i Jan Latała z Liceum w Chobrzeżanach.

Nagrodzeni zostali także Mistrzowie Województwa Świętokrzyskiego w piłce siatkowej w kategorii kadetów: Sebastian Borycki, Dominik Gil, Krystian Małecki, Igor Osowski, Grzegorz Wrona. Opiekunem chłopców był Piotr Głowacki.

Prymusem Szkoły Podstawowej w Złotej jest Jakub Szczypior (5,1).

Wszystkim nagrodzonym gratulujemy i życzymy udanych wakacji.

„Opieka Wytchnieniowa – edycja 2020”

21 kwietnia Ośrodek Pomocy Społecznej złożył wniosek do gminy Samborzec na środki finansowe z Programu Opieka Wytchnieniowa – edycja 2020.

Program kierowany jest do członków rodzin lub opiekunów, którzy wymagają wsparcia w postaci doraźnej, czasowej przerwy w sprawowaniu opieki nad dziećmi z orzeczeniem o niepełnosprawności, a także nad osobami ze znacznym stopniem niepełnosprawności z orzeczeniami równoważnymi oraz podniesienia swoich umiejętności i wiedzy w tym zakresie. Do programu zgłosiły się 2 osoby, które oczekują tej formy pomocy.

2 czerwca gmina Samborzec w związku z zakwalifikowaniem do ww. programu złożyła oświadczenie o przyjęciu środków finansowych z Programu Opieka Wytchnieniowa. Na realizację zadania gmina otrzymała z Funduszu Solidarnościowego dotację w wysokości 11 635,20 zł, stanowiącą 80 proc. kosztów całości. 14 lipca 2020 roku została podpisana umowa na realizację ww. przedsięwzięcia.

Rok 1920 – znani i nieznani

W 1918 roku zakończyła się I wojna światowa. Polska po 123 latach niewoli odzyskała niepodległość. W trudach i znojach tworzyli się nowe państwo i nowa władza.

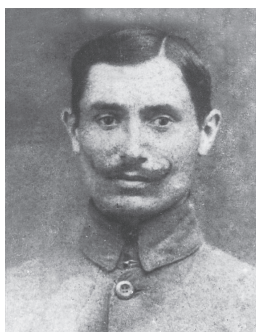
W społeczeństwie rosła jednak nadzieja na lepsze jutro. Kraj był biedny, wyniszczony. Zaborcy i wojna doprowadziły ludzi do ubóstwa. Brakowało wszystkiego. Od podstaw trzeba było rozwijać przemysł i gospodarkę rolną. Trwająca 5 lat wojna światowa pochłonęła życie 10 milionów żołnierzy na wszystkich frontach w Europie i na świecie, wiele milionów zostało rannych, wielu ludzi trwale okaleczonych. Polsce potrzebna była silna armia. Tworzyło się zatem nowe Wojsko Polskie. Konflikt wojenny bowiem radykalnie zmienił oblicze ówczesnego świata. Młody kraj, jakim była Polska, nadal borykał się z problemem utrzymania ustalonych granic państwa. Należało użyć dyplomacji, a także uciec się do konfliktu zbrojnego, aby utrzymać przyznane granice na Śląsku, w Wielkopolsce czy na granicy z Litwą.

Sytuacja taka trwała aż do 1923 roku. Jeszcze nie okrzepła nowa państwowość, a już na nowo trzeba było walczyć z kolejnym wrogiem. Tym razem z Rosją Radziecką. Do wojska zaczęli zgłaszać się młodzi chłopcy. Wiosną 1919 roku do wojska na ochotnika wstąpił młody, wówczas 22-letni mieszkaniec Kobiernik w gminie Samborzec, Jan Kwiecień. Był już w tym czasie żonaty z Marianną z domu Koszycka. Został przydzielony do 1 Pułku Strzelców Podhalańskich, który stacjonował w Nowym Sączu. Trafił do piechoty Wojska Polskiego II RP. Został „Podhalańczykiem”. W latach 1918-1920 pułk ten zapisał się piękną kartą boju w wielu walkach, między innymi w wojnie

z bolszewikami w tzw. wyprawie kijowskiej. 1 Pułk Strzelców Podhalańskich powołany został na wniosek pułkownika Andrzeja Galicy i zatwierdzony przez PKW w Krakowie. Od 1 grudnia 1918 roku wchodził w skład I Brygady Górskiej.

W wyprawie kijowskiej operacja przeciwko bolszewikom rozpoczęła się 25 kwietnia 1920 roku. W pierwszych dniach ofensywy wojska polskie szybko posuwały się i zajmowały coraz to nowe wsie i miasta ukraińskie. 7 maja zajęty został Kijów. Na cześć zwycięstwa w mieście odbyła się defilada wojskowa wojska polskiego i oddziałów ukraińskich Petlury. Sowietci, zdając sobie sprawę z powagi sytuacji, ściągali pod Kijów swoją 12 Armie, oddział Jakira i 1 Armie Konną. 26 maja 1920 roku przystąpili do kontrofensywy.

Pierwsze dni czerwca to przełomowy moment dla strony polskiej, która od czasu zakończenia ofensywy na Kijów pozostawała zmuszona przez wojsko radzieckie do ciągłego chaotycznego odwrotu. Wojsko Polskie opuściło Kijów, wycofując się na północny zachód wzdłuż linii kolejowej na Korosteń. Ewakuowano sprzęt, broń, liczne zdobycze i materiały wojenne. Wycofując się przed nawałtami sówietów, dokonywano tylko potyczek zaczepnych i drobnych walk. Jedną z większych bitew wycofującego się polskiego wojska była bitwa o Lwów. Wyprawa na Kijów była strategiczną częścią wielkiej bitwy warszawskiej, nazywaną często Cudem nad Wisłą.

Bezpośrednio na różnych frontach w bitwie warszawskiej brało udział 21 żołnierzy z terenu gminy Samborzec, w tym gen. brygady Stanisław Grzmot Skotnicki i bł. kmndr ppor. ks. Władysław Miegoń. Pozostali uczestnicy walk z sowietami w latach 1918-1920 pochodzili ze Skotnik, Łojowic, Gorzyczan, Zajeziorza, Samborca, Faliszowic, Kobiernik i Chobrzeżan. Wielu było także z Sandomierza.

Wspomniany wcześniej „podhalańczyk” Jan Kwiecień z Kobiernik podczas kontrofensywy sowieckiej na Kijów dostał się do niewoli. Był bardzo odważnym żołnierzem. Często wysyłany był przez dowódców na zwiad w celu rozpoznania terenu. Był w tzw. czujce. I tak z jednego ze zwiadów nie powrócił już do swojej macierzystej jednostki. Od połowy lipca 1920 r. przebywał w obozie jenieckim pod Kijowem. Pracował przy okopach i innych ciężkich pracach fizycznych. Następnie po kilku miesiącach został przewieziony do więzienia w Moskwie. Tam przebywał do wiosny 1922 roku. Przebywanie w moskiewskim więzieniu dla

„podhalańczyka” to jedno wielkie pasmo udręki, cierpień i upokorzeń. To dni pełne strachu i obawy o swoje życie. Przebywając w celi więziennej, razem z innymi współtowarzyszami niedoli, codziennie nadsluchiwał, kiedy strażnik sowiecki wyczyta jego nazwisko i stanie on na placu więziennym, czekając na egzekucję lub zostanie wywieziony kibitką na daleki wschód, skąd powrotu nie było. Czekając na cud, często myślał o rodzinnych stronach i rodzinie. Rodzina szukała Jana Kwiecia poprzez Czerwony Krzyż, bez rezultatu. Dopiero wiosną 1922 roku w ramach wymiany jeńców między Rosją Sowiecką a Polską został wypuszczony na wolność. Mógł powrócić do domu. Do Polski z moskiewskiego więzienia większą część drogi przebył pieszo. Schorowany, zmęczony i mimo młodego wieku już posiwiwały wracał do rodzinnego domu, gdzie czekali na niego żona i rodzice. Po drodze żywił się tym, co udało mu się „zdobyć” u chadziaków na polu, podbił nawet miód z psieki, nocował w stodółkach, szopach, oborach, wielokrotnie pod gołym niebem. Jedynie ubranie, jakie miał, uległo zniszczeniu – szedł do domu jak oberwaniec. Wstydział się swojego wyglądu, dlatego do domu ze stacji kolejowej do Kobiernik szedł nocą.

Do domu wrócił pod koniec 1922 roku. W tym czasie w kraju panowała bieda, więc Jan Kwiecień w latach 1925-1927 dwukrotnie udał się „za chlebem” na obczyznę, do Francji i Belgii, gdzie pracował w kopalni węgla. Był dobrym i zdyscyplinowanym górnikiem, dlatego dostał propozycję, by zostać sztygarem, z której nie skorzystał. Podczas jednej z szycht został przygnieciony do ściany wyrobiska wózką pełną węgla. Na szczęście miał tylko złamaną rękę. Po powrocie z Belgii

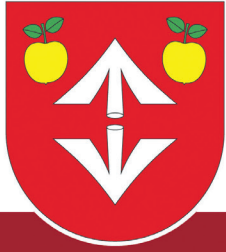
i północnej Francji do Kobiernik, zakupił drewno na dom i sam go wybudował. Było to przed 1930 rokiem.

Przed II wojną światową należał do Związku Strzeleckiego „Strzelec”. Związek ten powstał jeszcze w zaborze austriackim w 1913 roku, założony przez Józefa Piłsudskiego. Był aktywnym jego członkiem, brał udział w wielu uroczystościach w sandomierskim ratuszu. Jako młody chłopiec terminował u szewca Koszyckiego, u którego nauczył się naprawiać i szyc buty. To pomogło mu przeżyć w czasie niewoli i drogi powrotnej z Moskwy, gdzie po drodze w chatkach naprawiał chadziakom buty. Przed II wojną światową, jak i w czasie jej trwania był szewcem. W czasie ofensywy radzieckiej w sierpniu 1944 roku został ranny odłamkiem pocisku artyleryjskiego.

W czasie okupacji i po wojnie Jan Kwiecień w swoim domu wieczorami przy świecach i lampie naftowej, czytał i tłumaczył Pismo Święte. Niezwykle ciekawie opowiadał o wojnie z bolszewikami w 1920 roku. Na takie spotkania przychodziło wielu mieszkańców pobliskich domów i sąsiedzi. Był wspaniałym oratorem. Wszyscy słuchali go z zapartym tchem. Doczekał się trzech synów i dwóch córek.

Jan Kwiecień urodził się w 1897 roku w Zakrzowie w gm. Klimontów, a zmarł w Kobiernikach w gm. Samborzec w 1973 roku. Miał 75 lat. Pochowany jest na cmentarzu świętopawelskim w Sandomierzu. Był lubianym i szanowanym mieszkańcem Kobiernik. Prywatnie był moim dziadkiem. W tym roku obchodzić będziemy setną rocznicę bitwy warszawskiej, stąd przypomnienie historii ludzi z terenu naszej gminy, którzy brali udział w jednej z najważniejszych bitew świata.

**Zdjęcie i tekst
ANDRZEJ CEBULA**

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 85 sierpień 2020

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

W planie inwestycyjnym gminy Samborzec inwestycje w bazę szkolną zawsze były priorytetem. Dzięki temu pod koniec 2018 roku i w 2019 roku wyremontowano siedem budynków szkolnych.

Gotowi na nowy rok szkolny

Dzięki staraniom władz gminy znacznie poprawiły się standardy bezpieczeństwa w szkołach, a nasi uczniowie zdobywają wiedzę w higienicznych i estetycznych warunkach.

W obecnym roku ten trend został utrzymany. Prace remontowo-modernizacyjne są dużo skromniejsze, ale za to bardzo istotne dla funkcjonowania szkół. W Zespole Placówek Oświatowych w Choborzach remont dotyczył bloku żywieniowego. W okresie wakacyjnym została rozbudowana jadalnia, w której teraz większa liczba uczniów swobodnie będzie korzystać z posiłków. Dzięki adaptacji pustostanów kuchnia zyskała dodatkowe magazyny, a uczniowie szatnie. Ponadto, dla bezpieczeństwa uczniów Gminnego Przedszkola zamontowano schody ewakuacyjne. W Zespole Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu wykonano malowanie elewacji hali sportowej i korytarzy budynku przedszkola „Wesołe Jabłuszko”. Wartość remontów w 2020 roku to 76 454 zł.

Wakacyjne plenery malarskie z GOK już za nami!

Wymiana doświadczeń artystycznych i twórczych, inspirowanie młodzieży oraz osób dorosłych do twórczości malarskiej, rozpowszechnianie sztuki oraz promowanie naszego regionu – to główne założenia wakacyjnych plenerów malarskich zorganizowanych przez Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu.

Pierwszy plener odbył się 30 lipca w Skotnikach. Uczestnicy spędzili twórczo czas, malując dwór alkierzowy należący do rodziny Skotnickich. Obecnie zachowana forma budynku pochodzi z końca XVIII wieku, usytuowana jest w malowniczym parku dworskim z fosą.

Kolejne spotkanie artystów odbyło się 6 sierpnia – tym razem na terenie kościoła pw. Trójcy Przenajświętszej w Samborcu. Czas spędzony na terenie kościoła był również doskonałą okazją do przypomnienia bogatej historii budowli, która została wzniesiona ok. połowy XIII w. przez dziedzica Pawła Samborzeckiego.

Dziękujemy pani Annie Przybysz za przeprowadzone warsztaty, a wszystkim uczestnikom wakacyjnych plenerów malarskich GOK dziękujemy za uczestnictwo w zajęciach oraz wspaniałą, twórczą atmosferę.

W Gminnym Ośrodku Kultury w Samborcu grupa Młodzież na START! kontynuuje działania realizowane w ramach projektu dofinansowanego ze środków Programu Równać Szanse.

23 lipca nasza grupa odbyła warsztat pod fachowym okiem instruktora. Nauczyliśmy się zasad prawidłowej techniki marszu z kijami, a także poznaliśmy zalety uprawiania nordic walking. Wspólnie z panią Małgorzatą Szelağ przemierzaliśmy trasę nordic walking Park Samborzec, pokonując dystans 10 km. Jak na pierwszy raz, to chyba całkiem dobrze? Warsztaty bardzo przypadły nam do gustu. Dzięki dużej dawce ruchu na świeżym powietrzu, wspólnym ćwiczeniom i zabawom spędziliśmy czas aktywnie i zdrowo. Nordic walking jest doskonałym pomysłem dla każdego, bez względu na wiek czy kondycję!

Dlaczego warto uprawiać tę formę sportu?

1. Podczas nordic walking angażujemy górne partie mięśniowe, które w trak-

Nasza aktywna młodzież

cie zwykłego spaceru są praktycznie nieużywane.

2. Ten rodzaj aktywności fizycznej poprawia ogólną kondycję i wydolność organizmu.

3. To idealna dyscyplina sportowa dla osób, które chcą schudnąć, a ze względów zdrowotnych nie mogą na przykład biegać. Dla porównania podczas godzinnego zwykłego spaceru spalamy średnio 280 kcal, a podczas spokojnego marszu nordic walking około 400 kcal.

4. Nordic walking, angażując mięśnie pleców (zwłaszcza mięśnie szyjno-barkowe), wzmacnia górny odcinek kręgosłupa. To korzystnie wpływa na poprawę postawy.

5. Ten rodzaj aktywności niweluje też napięcie mięśniowe w okolicy szyi i barków.

6. Nordic walking odciąża też – dzięki odciążeniu od ziemi przy użyciu kijków – stawy kolanowe. To bardzo istotne dla osób z nadwagą lub otyłością.

7. Ten sport zwiększa wydolność układu krążenia, zwiększając przepływ krwi oraz poprawia jej natlenienie.

Mamy nadzieję, że zachęciliśmy Was do kolejnego marszu nordic walking,

który zorganizujemy dla Was już we wrześniu!

3 sierpnia w Fundacji Świętokrzyski Ogród Inspiracji w Andruszkowicach uczestniczyliśmy w warsztatach kulinarnych. Po krótkiej pogawędce na temat zdrowej diety, rozpoczęliśmy prace w podgrupach.

Każdy uczestnik miał pełne ręce roboty, czego efektem były: sałatka z surowego kalafiora, pasta z prażonych ziaren słonecznika, naleśniki z musem owocowym, zdrowe burgery z czerwonej soczewicy i kaszy jęczmieńnej, sałatka ze świeżych warzyw z ogródka, sałata z białej kapusty i tradycyjnie nasz ulubiony – świeży wyciskany zielony sok!

Zwycięzcami pracujących zmagani kulinarnych był wspólny obiad na tarasie. Wspólne gotowanie to nie tylko nowa porcja wiedzy, praca w grupie czy nowe umiejętności. To przede wszystkim wspaniała zabawa i wspólnie spędzony czas. Składamy wielkie podziękowania dla Ani i Jacka Przybyszów za wspaniałą atmosferę, inspirację, ogromną gościnność i za to, że zawsze tak chętnie chcemy wracać do Świętokrzyskiego Ogrodu Inspiracji w Andruszkowicach. Było pysznie i zdrowo!

15 tysięcy na nowości wydawnicze

Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu otrzymała dofinansowanie na zakup nowości wydawniczych na rok 2020 w kwocie 15 000 złotych.

Pieniądze pochodzą ze środków finansowych Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego z Programu wieloletniego „Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa” Priorytet 1 – Zakup nowości wydawniczych dla bibliotek publicznych.

Jest to program, w którym nasza biblioteka bierze udział regularnie, a jego głównym celem jest poszerzenie oferty i przez to zwiększenie atrakcyjności biblioteki. Zgodnie z zaleceniami programu dotacja zostanie w całości przeznaczona na zakup nowych książek.

Już dziś serdecznie zapraszamy Państwa do tworzenia wspólnie z nami księgozbioru. Odwiedzając stronę internetową biblioteki www.gbp.samborzec.pl możecie złożyć propozycję zakupu nowości, korzystając z zamieszczonego tam formularza.

Trudne początki gminy

Terytorialnie gmina Samborzec ukształtowała się na przełomie lat czterdziestych i pięćdziesiątych XIX wieku. Wójtem gminy w 1836 roku był pan Gąsuzewski.

Do czasu rozbiorów wsie na terenie gminy były podporządkowane właścicielom, a ustrój ich wynikał z dokumentów lokacyjnych lub ustanowionego prawa. Dziedzic był zwierzchnikiem swoich poddanych, a zarazem przedstawicielem państwa w najniższej instancji.

W 1809 roku w Księstwie Warszawskim wydano dekret, na mocy którego wprowadzono organizację gmin wiejskich i miejskich. Każda wieś stanowiła osobną gminę zarządzaną przez wójta. Dla usprawnienia zarządzania wójt mógł korzystać z pomocy sołtysów. Władze zalecały powoływanie na stanowiska wójtów dawnych właścicieli wsi. Czyli de facto w dalszym ciągu istniała podległość chłopów od władzy szlachy.

pomieszczenia do prowadzenia instytucji urzędu gminy. Według wykazu z 1919 roku siedziba Urzędu Gminy w Samborcu znajdowała się na terenie dawnego folwarku i ulokowana była w jednym murowanym budynku, tuż przy którym stała stodoła i drewniana obora kryta snopkiem. Na majątek gminy składały się także plac i ogród o powierzchni około jednej morgi, pochodzący z majoratu Samborzec. Ogród został oddany przez dzierżawcę i zarządzającego dawnym majątkiem Kazimierza Krzesimowskiego na użytek gminy na lat 30 i korzystał z niego sekretarz gminy.

Aby Urząd Gminy mógł prawidłowo funkcjonować, należało jak najszy-

leżek ze Złotej (lat 38), Kacper Kocubowski z Samborca (lat 40), Wojciech Stefaniak z Malic (lat 39, Malice należały do gminy Samborzec), Stanisław Marzec z Samborca (lat 45) oraz Błażej Jando z Zajeziorza (lat 28).

W pracach samorządu gminnego udział brali także zastępcy radnych: Wawrzyniec Olechowski ze Śmiechowa (lat 40), Antoni Brania ze Złotej (lat 42), Piotr Polit z Malic (lat 38), Wincenty Marzec z Życi (Polanowa, lat 38), Jan Zawidzki z Łojowic (lat 39) oraz Jan Retelny z Zawierzbia (lat 40).

Wybory na wójta i jego zastępcę były tajne. Podczas ceremonii przysięgi na placu przed budynkiem gminy zebrało się 302 mieszkańców. Początki pracy urzędu były bardzo trudne. Potrzeba było dużo wysiłku i pracy, aby zorganizować prawidłowe działanie nowo powstałej Rady Gminy. A czasu po rozbiorach i niewoli były nadzwyczaj ciężkie. Brakowało wszystkiego. Przede wszystkim odpowiedniego lokum i odpowiednich warunków w jakich przyszło pracować nowej władzy. Budżet na trzyletnią kadencję był skromny, a potrzeby wsi ogromne. Należało położyć duży nacisk na szkolnictwo, tworzyć nowe szkoły. Należało szukać pieniędzy na opłatę wynagrodzenia sekretarza gminy, kwot na podwoje nauczycieli do szkół, księdza dojeżdżającego na katechezę do szkół powszechnych, na opłaty kancelaryjne, utrzymanie bibliotek, prenumeratę pism, na remont budynku Urzędu Gminy, wybudowanie aresztu dla skazanych. A ich w każdym roku przybywało. Należało pomyśleć o wysokości podatków od chłopów z terenu gminy i ich egzekwowaniu. Trzeba było utworzyć fundusz kuracyjny dla najbiedniejszych mieszkańców oraz zabezpieczyć pieniądze na utrzymanie Sądu Pokoju w Sandomierzu. Musiały znaleźć się pieniądze na wypłatę pensji dla nauczycieli.

Mieszkańcy z gminy zrzeszali się w organizacjach, kołach i partiach politycznych, w tym czasie działało ich około 40. Na terenie gminy Samborzec przynęśli partiami, do których wstępowały mieszkańcy było PSN (Polskie Stronnictwo Narodowe) i PSL „Wyzwolenie”. Rada Gminy w tym czasie wydawała koncesje dla mieszkańców, którzy rozpoczęli i prowadzili jakąkolwiek działalność gospodarczą np. zakładali sklepy czy piekarnie. Chodziło o płacenie podatków, a tym samym przeznaczenie ich na założone w budżecie cele. Należało poszukiwać pieniędzy na remont kępskich dróg i uszkodzonych w rzekach mostów, na remont budynku Urzędu Gminy i starej stodoły stojącej obok, którą w przyszłości zamierzano przeznaczyć na biura i składy magazynowe. Należało zabezpieczyć kwoty na opał i światło dla policji. Należało utworzyć fundusz na walkę z epidemią tyfusu i pensję dla stałej akuszerki oraz jej wykształcenie.

Potrzeb było bardzo, bardzo dużo. Dopiero co utworzyło się nowe państwo polskie. Początki były i zawsze są trudne. Z tymi i innymi trudnościami przyszło zmierzyć się pierwszej po odzyskaniu niepodległości Radzie Gminy w Samborcu.

Tekst: ANDRZEJ CEBULA

Wójt nie pobierał za swoją pracę żadnego wynagrodzenia, dlatego dbał tylko o swoje, własne interesy. Dopiero ukaz carski z 19 lutego 1864 roku przyniósł zasadnicze zmiany w najniższym szczeblu administracji terytorialnej. Zniósł on patrymonialną (rodową, dziedziczną, spadkową) zależność instytucji wójtów, powołując gminę wiejską zbiórową z samorządem. Ustawę tę zmodyfikowano dekretem naczelnika państwa z 27 listopada 1918 roku. Na mocy tych postanowień wójtowie i sołtysi byli funkcjonariuszami państwowymi i przedstawicielami władzy samorządowej. Wybierało ich Zgromadzenie Gminne. Nowym organem była Rada Gminy, wybierana na okres 3 lat.

Tak było także i w gminie Samborzec. Przed wybuchem I wojny światowej na terenie nowo utworzonej gminy było 685 domów, w tym 4 murowane. Zamieszkiwało ją 4417 osób, a gmina zajmowała 10968 mórg powierzchni, w tym 5191 mórg mienia dworskiego. Najbardziej zaludnioną miejscowością była Złota. W skład gminy wchodziło 47 miejscowości.

Najtrudniej organizować było nową władzę w pierwszych miesiącach po odzyskaniu przez Polskę niepodległości. Panująca bieda, szczególnie na wsi, brak odpowiedniej kadry do pracy w samorządzie, brak podstawowego chociażby wykształcenia, często członkowie rady nie umieli czytać i pisać. Nie było odpowiedniego i wystarczającego

ciej przystąpić do pierwszych wyborów Rady Gminy. Nowo utworzona gmina po odzyskaniu niepodległości w listopadzie 1918 roku znalazła się w granicach województwa kieleckiego, powiatu sandomierskiego. Już w listopadzie w województwie kieleckim przystąpiono do wyborów rad gmin w całym województwie. W Samborcu, z niewiadomych przyczyn miało to miejsce dopiero dwa miesiące później.

I tak 3 stycznia 1919 roku na pierwszym posiedzeniu delegatów do rady, na wójta gminy wybrano Karola Krakowiaka z Łojowic. Miał on wówczas 37 lat. Na jego zastępcę wybrano 38-letniego Dominika Marca z Życi (Polanowa), a na sekretarza gminy wybrano 33-letniego Leonarda Strzałkowskiego z Samborca. Sekretarz gminy musiał umieć czytać i pisać. Wójt był zwierzchnikiem całej gminy i aparatu urzędniczego. Niezwłocznie po wyborach, jeszcze w tym samym dniu, po 123 letniej niewoli narodowej, nowo wybrani radni gminy Samborzec złożyli przysięgę przed biało-czerwoną flagą oraz orłem w koronie. Pierwszymi radnymi gminy Samborzec zostali: Bronisław Panuszewski z Ostrołki (lat 37), Mieczysław Pawlik (brak danych), Wincenty Zelik ze Skotnik (lat 43), Paweł Sokół ze Skotnik (lat 38), Andrzej Krakowiak z Gorzyczan (lat 49), Franciszek Guźla z Żukowa (lat 30), Szymon Wnuk ze Złotej (lat 32), Wincenty Miśuda z Życi (Polanowa, lat 32), Stefan Do-

W ramach wakacyjnej oferty rekreacyjno-kulturalnej GOK w Samborcu proponuje wszystkim zainteresowanym, w każdym wieku, indywidualnie lub grupowo, udział w rozgrywkach mobilnych w domu i w terenie.

Zagraj i odkryj tajemnice naszej gminy

Wystarczy mieć smartfon z dostępem do internetu, pobrać bezpłatną aplikację Action Track i sczytać kod z plakatu gry. Każdą grę można przerwać w dowolnym momencie i wrócić do niej później.

Pierwsza mobilna gra – „Poszukiwany plecak” – dostępna jest od 8 lipca. Rozgrywki premierowe zostały już rozstrzygnięte. Pierwsze miejsca i nagrody w postaci m.in. głośników mobilnych i smartbandów zdobyli: Andrzej Baumel, Kamila Cwiertnia i Klaudia Stroiwaś. W grę można zagrać w dalszym ciągu, ale już bez możliwości ubiegania się o nagrody. Podczas rozgrywek zwiędzamy wirtualnie wybrane miejsca województwa świętokrzyskiego (i podkarpackiego), słuchamy nagrań pana Andrzeja Cebuli, przewodnika PTTK, oglądamy zdjęcia z ubiegłorocznych wycieczek Klubu Młodego Wędrowca GOK, rozwiązujemy rozmaite zadania. Jest to gra w wersji domowej, w którą można zagrać siedząc w fotelu, w dowolnej lokalizacji i o dowolnej porze.

29 lipca została uruchomiona kolejna gra – tym razem terenowa – „Tajemnice gminy Samborzec”. Grając w nią, należy włączyć lokalizację GPS, obszar gry to cała gmina Samborzec. Po uruchomieniu pojawią się informacje wstępne, pytanie na rozgrzewkę, a następnie widzimy mapę z naniesionymi 28 punktami – jednym w każdej miejscowości gminy Samborzec. Wybieramy konkretny punkt i idziemy (lub jedziemy) w jego kierunku. Tam aktywuje nam się informacja i zadanie, po rozwiązaniu którego zostaniemy poprowadzeni do następnego punktu. W obrębie każdej wsi czeka na nas od 4 do 5 punktów. Zadania dotyczą wybranych miejsc, ich historii, położenia geograficznego itp. Nie są trudne, służą zwróceniu uwagi na pewne szczególności. Gra ma na celu pomóc w samodzielnym odkrywaniu różnych zakątków gminy, urozmaicić wakacyjne wędrowki z kijkami czy wycieczki rowerowe. Serdecznie zapraszamy do udziału w rozgrywkach z nagrodami – trwają one do 18 września.

Gry edukacyjne są świetnym sposobem na połączenie przyjemnego z pożytecznym. Bawiąc się, zwiędzając, rozwiązując zadania, poznajemy i łatwiej zapamiętujemy różne fakty, podawane niejako „przy okazji”. W czasie obecnej sytuacji epidemicznej jest to jedna z ciekawszych propozycji, dająca możliwość kulturalno-edukacyjnego działania na odległość.

Z książką na sztaludze

4 września Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu zorganizowała plener literacko-malarski pod hasłem „Z książką na sztaludze”. Wydarzenie miało na celu integrację środowiska osób niepełnosprawnych z pozostałymi uczestnikami oraz zapewnienie osobom ze specjalnymi potrzebami równego dostępu do kultury.

Na placu przed Warsztatem Terapii Zajęciowej w Śmiechowicach spotkali się podopieczni placówki oraz uczniowie i nauczyciele ze Szkoły Podstawowej w Śmiechowicach. Uczestnicy pleneru, wykorzystując różne techniki malarskie, stworzyli prace przedstawiające bohaterów ich ulubionych książek. Obrazy wykonane podczas pleneru będzie można podziwiać na wystawie poplenerowej w Urzędzie Gminy.

Plener „Z książką na sztaludze” był częścią II etapu projektu „Rzecznicy dostępności w bibliotekach” prowadzonego przez Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich oraz Fundację Kultury bez Barier. Przy jego organizacji wykorzystaliśmy wiedzę zdobytą w trakcie I etapu, na który składał się cykl szkoleń online poszerzających wiedzę bibliotekarzy z zakresu implementacji rozwiązań dla osób z niepełnosprawnością wzroku, słuchu i spektrum autyzmu.

Pracownicy biblioteki zadbali, by plener odbył się w miejscu dostępnym ar-

chitektonicznie dla osób niepełnosprawnych ruchowo, zapewnili asystę oraz opracowali materiały promujące wydarzenie. Biblioteka zapewniła również wszelkie niezbędne materiały plastyczne oraz oczywiście książki. Nieoceniony wkład w pomyślny przebieg wydarzenia wnieśli pracownicy Warsztatu Terapii Zajęciowej oraz nauczyciele ze Szkoły Podstawowej w Śmiechowicach.

Plener był wydarzeniem dostępnym dla wszystkich, co sprzyjało różnorodności publiczności. Mamy nadzieję, że wprowadzone przy jego organizacji rozwiązania posłużą wszystkim czytelnikom. Chcemy, by nasza biblioteka, po-

mimo ograniczeń architektonicznych, stała się miejscem dostępnym również dla osób z niepełnosprawnościami. Jeszcze wiele pracy przed nami, ale mamy nadzieję, że wkrótce spotkamy się wszyscy w bibliotece.

Dzielnicowy informuje

Dzielnicowy gminy Samborzec, asp. Grzegorz Chmielewski, prowadzi od początku sierpnia działania związane z poprawą bezpieczeństwa w miejscowości Miłczany. Do łamania ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz do zaśmiecania miejsc publicznych dochodzi szczególnie w rejonie sklepu „Delikatesy Centrum”. Działania monitorujące i zapobiegawcze na tym terenie będą trwały do końca stycznia 2021 roku.

Powszechny Spis Rolny 2020

Od 1 września do 30 listopada 2020 r. na terenie całego kraju przeprowadzany jest Powszechny Spis Rolny, realizowany co 10 lat. Spis rolny przeprowadza się wśród osób fizycznych oraz osób prawnych i jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, które są użytkownikami gospodarstw rolnych.

Dane zebrane podczas spisu rolnego są niezbędne do prowadzenia polityki regionalnej, oceny rozwoju gospodarki rolnej oraz analizy zmian, jakie zaszły w rolnictwie na przestrzeni lat 2010-2020. Ponadto zostaną one wykorzystane do oceny instrumentów Wspólnej Polityki Rolnej, w tym negocjacji w ramach UE – rodzaju oraz wielkości dopłat dla rolnictwa i obszarów wiejskich. Istotne będzie także zbadanie wpływu rolnictwa na środowisko, krajobraz i zmiany klimatyczne.

Podczas spisu podstawowym kanałem przekazywania informacji jest samospis internetowy. Aby skorzystać z aplikacji, wystarczy urządzenie z dostępem do internetu.

Z myślą o osobach nieposiadających urządzenia lub dostępu do internetu, w Urzędzie Gminy w Samborcu (I piętro pok.nr 16) przygotowano stanowisko, na którym można się nie tylko spisać, ale także otrzymać fachową pomoc przeszkolonych osób. Istnieje również możliwość spisania się

przez telefon dzwoniąc na infolinię statystyczną pod nr 22 279 99 99 i wybierając 1 – Powszechny Spis Rolny i ponownie wybierając 1 – Spisz się przez telefon.

Infolinia dostępna jest codziennie (również w soboty i niedziele) w godzinach 8.00-20.00

Dodatkowo w trakcie spisu wdrożono metody pomocnicze: od 16 września wywiad telefoniczny przeprowadzany przez rachmistrza telefonicznego,

od 1 października wywiad bezpośredni przeprowadzany przez rachmistrza terenowego z wykorzystaniem urządzenia mobilnego.

Użytkownik gospodarstwa rolnego, który nie dokonał samospisu internetowego, nie może odmówić przekazania danych w formie wywiadu telefonicznego lub bezpośredniego.

Udział w spisie jest obowiązkowy.

Codziennie w godzinach 8.00-20.00 pod numerem infolinii 22 279 99 99 można potwierdzić tożsamość rachmistrzów spisowych.

Dane przekazywane w ramach Powszechnego Spisu Rolnego są objęte tajemnicą statystyczną, czyli udostępniane wyłącznie w formie zbiorczej, która uniemożliwia identyfikację konkretnej osoby. Realizując spisy, nigdy nie pytamy o numer konta czy karty kredytowej, a dane osobowe respondentów nie są nigdzie przekazywane.

Więcej informacji na stronie spisrolny.gov.pl

POWSZECHNY SPIS ROLNY
1.09.-30.11.2020

Spiszmy się, jak na rolników przystało!

WSTAWIĆ KODOWY DANYCH

Wejź na spisrolny.gov.pl

GUS Powszechny Spis Rolny 2020

Dzieje gminy
rymem pisane

OSTROŁĘKA

Ostrołęka – wieś na Wisłą położona na Skotnickiej Nizinie,
Nazwa z dwóch nazw topograficznych prawdopodobnie powstała „Ostrów”- wyspa, wzniesienie, przy którym Wisła płynie I „łęka” – teren bagnisty, nisko położony, mokradła.

Według legendy pierwsza osada to trzy chaty trzcina pokryte,

Ustawione na wysokich palach dębowych,
Wylewy Wisły były tam bardzo częste i obfite,
A ludzie należeli do przed powodzią zapobiegliwych.

Wieś w Średniowieczu powstała, jak źródła podają,
W XIV-tym wieku właściciel Paweł z Bogorii zamienił się z biskupem Nankerem,
W zamian Skotniki Małe mu się dostają,
A biskupstwo włada Tarnówką- tak zwanym wtedy dzisiejszej Ostrołęki obszarem.

W połowie wieku XVIII-go Ostrołęka do rodziny Karwickich należała,
A ci sandomierskiej kapitulie mającej tu swe lokaty sprzedają ją chcieli,
Wówczas wieś w dzierżawie u kanonika kolegiaty, ks. Radwańskiego była
I właśnie jemu Karwicy za 20 tysięcy Ostrołękę odstąpili.

Przy kupnie Radwański zastrzegł dożywotnie wsią użytkowanie,
A potem jego siostra Barbara Zwierzynicka przejąć ziemię miała,
Po jej śmierci posiadłość własnością kapituły się stanie
I wola księdza Radwańskiego tak to się dokonała.

W połowie wieku XIX-go majątkiem Ostrołęka Otylia Panuszevska gospodarzyła,
Po niej ziemię przejął Franciszek Rawa,
Niestety śmierć go w wieku 40-tu lat z tego świata zabrała
A dorobek po nim przypadł matce i bratu- taka przykra sprawa.

Na początku wieku XX-go dziedzicem Ostrołęki był Bronisław Panuszewski,
Żona Józefa do wybuchu II wojny zarządzała majątkiem po Bronisława śmierci,
Po owym to czasie po uwłaszczeniu chłopów wieś podzieliła się na dwie części,
Ostrołęka wieś i Ostrołęka folwark- w domyśle dworski.

Tuż przed końcem II wojny ziemie dworskie rozparcelowano,
W wyniku reformy rolnej to się stało,
Za artykuły rolne jako spłatę gospodarzom wioski grunty oddano,
Wielu chłopów nawet matorolnych na tym skorzystało.

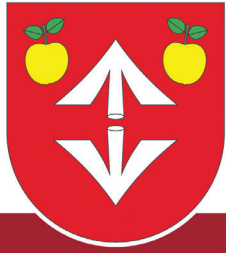
Między Skotnikami a Ostrołęką przysiółek Ostrołęki się znajdował,
Pocieszka ten obszar był powszechnie nazwany,
Hipolit Wiśniewski tę ziemię użytkował,
Pod koniec XIX-go wieku grunt Żydom został sprzedany.

Żydzi –Weisman i bracia Teitmanowie Pocieszkę odsprzedali,
Ten teren nabyła gospodarzy Ostrołęki grupa niemała,
Do 1925 roku w kartotekach właściciele Pocieszki figurowali,
Po owym roku Pocieszka już istnieć przestała.

W okresie międzywojennym 3 wiatraki we wsi zboże mieliły na mąkę,
Po II wojnie budynki dworskie Kółko Rolnicze wydzierżawiło,
A 20 lat później Przedsiębiorstwo Obrótu Zwierzętami Hodowlanymi kontynuowało ową dzierżawę
I hodowlę koni na europejską skalę prowadziło.

EWA JUDA

Cały tekst dostępny jest na profilu facebookowym autorki.

SAMBORZEC NA LINII CZASU

Nr 87 październik 2020

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Europejska Szkoła@Przyszłości

15 października 2020 r. w Publicznej Szkole Podstawowej im. Armii Krajowej w Zawierzbju miała miejsce ważna dla społeczności szkolnej uroczystość – otwarcie nowoczesnej pracowni językowej i nadanie jej imienia Jana Pawła II.

W wydarzeniu wzięli udział: wójt Witold Surowiec, zastępca wójta Ewa Drzazga, Kierownik ZOJOG-u Izabela Ossowska, dyrektorka szkoły oraz przedstawiciele spo-

łeczności uczniowskiej. Spotkanie rozpoczął Jan Wiatr, dyrektor szkoły, który przygotował wystąpienie. Następnie proboszcz bazyliki katedralnej Narodzenia

NMP w Sandomierzu, ks. prałat Zygmunt Gil, poświęcił pracownię językową oraz nowo zakupionego szkolnego busa. Uczestnicy uroczystości obejrzeli prezentację multimedialną na temat szkoły, a uczniowie kl. VII wykazali się wiedzą o Janie Pawle II, rozwiązując quiz w języku angielskim, przygotowany przez mgr Katarzynę Kiliańską.

W sali językowej znajduje się dwadzieścia stanowisk ze słuchawkami, mikrofonami i tabletami dla każdego ucznia, komputer dla prowadzącego zajęcia oraz nowoczesna tablica multimedialna.

Tak wyposażona placówka, wykwalifikowana kadra pedagogiczna i sumienna praca uczniów zapewniły szkole wysoki wynik egzaminu. Osmoklasiści zajęli 1. miejsce w powiecie sandomierskim z wynikiem 68,33 i wysokie 15. miejsce w województwie świętokrzyskim na 614 szkół.

Nauczyciel to ktoś wyjątkowy.

Jest wymagający, sprawiedliwy, cierpliw, twórczy.

Motywuje uczniów do nauki, inspirowanie ich do poznawania oraz działania.

Pracuj z pasją i spełniaj swoją misję codziennie!

14 października grupa projektowa „Młodzież na START!” uczestniczyła w wyjeździe edukacyjno-integracyjnym do Wieliczki.

Ostatnia odsłona projektu

Podczas zwiedzania zapoznaliśmy się z historią wyrobisk górniczych, rozmieszczonych od poziomu 64 m głębokości do poziomu III – 135 m głębokości pod ziemią. Podczas długiego spaceru podziwialiśmy ślady dawnych robót górniczych, systemy zabezpieczania wyrobisk, pięknie wykonane obiekty sztuki sakralnej oraz odsłonięcia geologiczne. Całość trasy to swego rodzaju skansen górniczy zaadaptowany do celów turystycznych, który w atrakcyjny sposób przedstawia niemal wszystkie aspekty górnictwa solnego w żupach krakowskich.

To była ciekawa lekcja historii. W średniowieczu sól nazywana była białym złotem, a jej produkcja była dla panującego bardzo ważna. Za czasów Kazimierza Wielkiego prawie 1/3 dochodów królewskiego skarbcza pochodziła ze sprzedaży soli! Dzięki nim władca zmienił Polskę z „drewnianej na murowaną”.

Wyjazd do Wieliczki był ostatnim działaniem w ramach projektu Programu „Równać Szanse”.

Inwestycje z FIL

Gmina Samborzec otrzymała dofinansowanie z Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych w wysokości 733 774 zł, które przeznaczy w bieżącym i przyszłym roku na realizację niezbędnych przedsięwzięć.

Przewiduje się m.in. prace przy budowie, rozbudowie i modernizacji świetlic wiejskich w Andruszkowicach, Janowicach, Jachimowicach i Zawierzbju, a także modernizację instalacji elektrycznej w budynku Urzędu Gminy w Samborcu.

Zostały też złożone 3 wnioski o dodatkowe wsparcie z RFIL na łączną kwotę 14 mln złotych. Zakładają one: budowę sieci kanalizacji sanitarnej

w miejscowościach Złota i Andruszkowice (II etap) o długości 9,62 km, budowę domu kultury w Samborcu wraz z zakupem niezbędnego wyposażenia oraz poprawę dostępności, bezpieczeństwa i funkcjonalności budynku Urzędu Gminy w Samborcu.

W ramach przeciwdziałania skutkom epidemii COVID-19 Gmina ubiega się także o dofinansowanie zadania: „Inwestycje w kompetencje i infrastrukt-

ture narzędziem zrównoważonego rozwoju społecznego i gospodarczego Gminy Samborzec oraz odpowiedzią na kryzys COVID-19”, w ramach którego przewidziano m.in. budowę Centrum Ekonomii Społecznej i Aktywności Lokalnej, budowę klubu seniora oraz montaż instalacji OZE na budynkach użyteczności publicznej.

Obsługa Interesantów w Urzędzie Gminy

W związku ze wzrostem zachorowalności na COVID-19 na terenie Polski oraz w regionie, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa obywateli, od 14 października do odwołania wprowadza się czasowe ograniczenie w obsłudze Interesantów w Urzędzie Gminy Samborzec, polegające na wyłączeniu bezpośredniej obsługi Interesantów. Dokumenty i wnioski kierowane do urzędu należy składać elektronicznie, za pośrednictwem poczty lub poprzez umieszczenie ich w pojemniku ustawionym w przedsionku przy wejściu do budynku urzędu.

Kontakt bezpośredni z pracownikiem urzędu jest możliwy tylko w Punkcie Obsługi Interesanta, znajdującym się na parterze budynku w głównym holu urzędu, z wykorzystaniem bariery ochronnej oraz z zachowaniem zasad obowiązującego reżimu sanitarnego w poniższych sprawach:

- 1) rejestracji stanu cywilnego;
- 2) ewidencji ludności i dowodów osobistych;

- 3) odbioru (po uregulowaniu ewentualnych należnych opłat): a) dowodów osobistych; b) zaświadczeń i informacji o przeznaczeniu terenów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;

- 4) budownictwa oraz planowania i zagospodarowania przestrzennego;

- 5) ochrony środowiska;

- 6) infrastruktury telekomunikacyjnej w pasie drogowym drogi publicznej (drogi gminne);

- 7) Gminnego Punktu Spisowego dla rolników, zlokalizowanego w budynku Urzędu Gminy Samborzec (pok. nr 16).

Po wejściu do przedsionka budynku Urzędu uprzejmie prosimy o dezynfekcję rąk lub skorzystanie z rękawiczek. W przedsionku może znajdować się tylko jedna osoba.

UWAGA! Obowiązuje bezwzględny nakaz zastrzeżenia ust i nosa oraz zachowania bezpiecznej odległości – min. 1,5 m.

Wójt Gminy Samborzec mgr inż. Witold Surowiec

„Serca nasze były przepelnione zapalem”

Zawarty w tytule cytat z pamiętnika wojennego bł. ks. Władysława Miegonia towarzyszył uczestnikom mobilnej gry terenowej „ANNO 1920”. Rozgrywki miały miejsce 16 października w Samborcu, a uczestniczyła w nich młodzież szkolna z terenu gminy.

Po powitaniu uczestników przez wójta Witolda Surowca, księdza proboszcza Mariana Kowalskiego i dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu Seba-

mi. W ochotników wcielili się uczniowie ze szkoły w Samborcu.

Po pokazie dwanaście drużyn (46 uczestników) ruszyło w teren, by zmierzyć się z za-

Books, przygotowało dziesięciu uczniów ze szkół podstawowych w Chobrzeżanach, Samborcu, Śmiechowicach i Złotej. Jako sztab gry monitorowali oni przebieg rozgrywek, sprawdzali poprawność odpowiedzi i czuwali nad aspektami technicznymi przy wsparciu Michała Szmaja z Good Books.

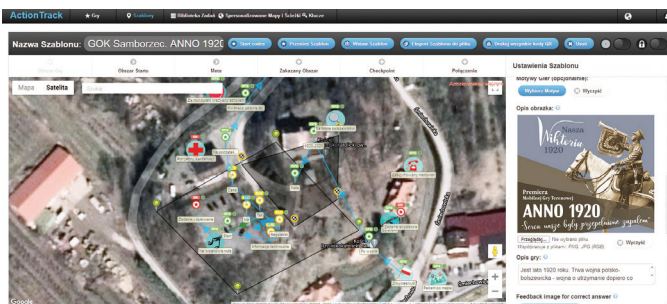
Podczas wydarzenia można było obejrzeć dwie wystawy: jedną na placu wokół kościoła – poświęconą Bitwie Warszawskiej, drugą w kaplicy koło starej plebanii o bł. ks. Władysława Miegonia, przygotowaną przez 1 Próbny Samborzeczą Drużynę Harcerok „Jabłoń”. Materiały na potrzeby drugiej wystawy – unikatową korespondencję ks. Miegonia udostępnił Władysław Stepien, siostrzeniec błogosławionego. Niegrający zostali również zaproszeni na prezentację filmów historycznych. Wszyscy mogli napić się aromatycznej herbaty i skosztować jaskrkiej zupy dyniowej, przygotowanej przez KGW Zajeziorki.

Po dwóch godzinach zmagania z wojennymi zagadkami gracze dotarli do mety. Najpierw odbyło się uroczyste wręczenie nagród uczestnikom Powiatowego Szkolnego Turnieju Online #wiktoria1920. Nagrody ufundowane przez

starostę sandomierskiego przekazał wicestarosta Wojciech Dzieciuch. Następnie ogłoszono wyniki rozgrywki terenowej. Pierwsze miejsca zajęły drużyny: Wilki Morskie Miegonia (178 punktów na 220), Husaria (170 punktów) i Zawisza Czarna (166 punktów). Wszyscy uczestnicy otrzymali nagrody ufundowane przez wójta Witolda Surowca.

Gratulujemy zwycięzcom i dziękujemy wszystkim zaangażowanym w realizację projektu i organizację premiery gry „ANNO 1920”. Wydarzenie było wspólnym przedsięwzięciem Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu, Powiatu Sandomierskiego, Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu oraz parafii pw. Trójcy Przenajświętszej w Samborcu. Zakończyło ono projekt „Nasza Wiktoria 1920”, dofinansowany ze środków Programu Wieloletniego NIEPODLEGŁA na lata 2017-2022 w ramach Programu Dotacyjnego „Koalicje dla Niepodległej”.

niepodległa POLSKA REPUBLIKA ODRZYŻKANIA NIEPODLEGŁOŚCI

stiana Mazura, na placu przed kościołem odbył się pokaz historyczny w wykonaniu rekonstruktorów z Kieleckiego Ochotniczego Szwadronu Kawalerii im. 13 Pułku Ułanów Wileńskich. Była to inscenizacja naboru ochotników do walki z bolszewika-

dami sprawdzającymi zarówno ich wiedzę historyczną, jak i sprawność, spostrzegawczość, znajomość pieśni legionowych czy umiejętność opatrzenia rannych. Grę, po wcześniejszych warsztatach online ze specjalistami od tworzenia gier mobilnych z Good

Sprzęt dla OSP Złota

1 października na placu Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Sandomierzu odbyło się przekazanie średniego zestawu narzędzi hydraulicznych ratownictwa drogowego dla Ochotniczej Straży Pożarnej w Złotej.

W skład średniego zestawu narzędzi hydraulicznych Holmatro wchodzi:

- pompa PU30C,
- nożyce CU4050C,
- rozprężacz ramieniowy SP240C z łańcuchami i wspornikiem,
- rozprężacz kolumnowy TR4350C,
- wąż C15 OU,
- wąż C15 BU.

Wartość ww. zestawu to 67 tys. zł.

Sprzęt przyczyni się do skuteczniejszego udzielania pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych na terenie gminy Samborzec i powiatu sandomierskiego.

W przekazaniu wzięli udział komendant powiatowy PSP w Sandomierzu st. kpt. Piotr Krytusa, wójt gminy Samborzec Witold Surowiec oraz przedstawiciele OSP Złota.

21 września podczas seminarium online dla moderatorów DKK rozstrzygnięto Konkurs na Najlepszy Dyskusyjny Klub Książki w 2019 roku w województwie świętokrzyskim. Pierwsze miejsce w konkursie zajął Dyskusyjny Klub Książki dla Dzieci działający przy Gminnej Bibliotece Publicznej w Samborcu.

Nasz klub najlepszy w województwie

Zgodnie z regulaminem konkursu nagrodami za zdobycie pierwszego miejsca są spotkanie autorskie z wybranym przez klub twórcą literatury dziecięcej oraz nagroda rzeczowa.

Doceniona została liczba przeczytanych książek, częstotliwość oraz różnorodność organizowanych spotkań. Klubowicze spotykają się regularnie od ponad trzech lat. W trakcie spotkań wspólnie z dziećmi wykonujemy prace plastyczne, nawiązujące do tematyki omawianej książki. Latem spotkania klubu przenoszą się w plener. Wówczas tworzymy barwne rysunki kolorową kredą, czytamy na trawie, obserwujemy kształty chmur i miło spędzamy czas. Organizujemy również spotkania specjalne –

andrzejkowe, mikołajkowe. Podczas każdego spotkania wspólnie czytamy fragment omawianej książki, rozmawiamy o niej i nie tylko, tworzymy: malujemy, lepimy, wycinamy, szyjemy, eksperymentujemy, tańczymy i śpiewamy, bawimy się w teatr, czasem gotujemy – ograniczamy nas jedynie nasza wyobraźnia. Zawsze mamy czas na zabawę lub grę w ulubione planszówki. Dzięki spotkaniom DKK w bibliotece rodzą się uczucia, przyjaźnie pomiędzy klubowiczami i miłość do książek.

Dziękujemy wszystkim członkom naszego Dyskusyjnego Klubu Książki dla Dzieci za wytrwałość i wspólnie spędzony czas. Mamy nadzieję, że to dopiero początek naszej wspólnie spędzonej przygody. Już dziś zapraszamy Was na spotkanie z autorką książek dla dzieci, dziennikarką i tłumaczką literatury szwedzkiej – Barbarą Gawryluk. Jej książka „Dżok. Legenda o psiej wierności” została wpisana na Złotą Listę Fundacji ABC.

Książka „W zielonej dolinie” była nominowana do Nagrody Literackiej im. Kornela Makuszyńskiego, a powieść „Zuzanka z pistacjowego domu” otrzymała Nagrodę Literacką im. Kornela

Makuszyńskiego. Barbara Gawryluk jest również autorką, cieszącą się dużą popularnością wśród najmłodszych czytelników naszej biblioteki serii książek o wyjątkowych oddanych ludziom czworonogach – „Pies na medal”.

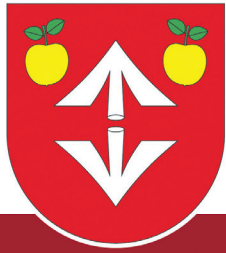
Lokalna Grupa Działania
Ziemi Sandomierskiej

Zapraszamy na stronę internetową

www.lgd-sandomierz.eu.

Już wkrótce kolejne nabory wniosków
na rozpoczęcie działalności gospodarczej.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 88 listopad 2020

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Inwestycje w naszej gminie

W latach 2018-2020 Gmina Samborzec zrealizowała inwestycję pod nazwą „Budowa budynku o funkcji społeczno-kulturalnej w miejscowości Milczany”.

Szczegółowy zakres prac obejmował wykonanie fundamentów, ścian budynku wraz z ich ociepleniem oraz elewacją, stropu, komina i kanałów wentylacyjnych, więźby

i pokrycia dachu, montaż stolarki okiennej i drzwiowej. Zrealizowane zostały również roboty wykończeniowe, w tym budowa ścianek działowych, wykonanie tynków wewnętrznych, podłoga i posadzek, izolacji podłóg i stropu, robót malarskich, wewnętrznej instalacji sanitarnej (wody zimnej i ciepłej, kanalizacji sanitarnej), instalacji elektrycznej, ogrzewania budynku, ułożenie płytek ceramicznych na podłogach i ścianach.

Wykonano też przyłącza wodociągowe, kanalizacji sanitarnej wraz ze zbiornikiem na nieczystości ciekłe oraz przyłącze elektryczne. Zagospodarowany został teren wokół budynku poprzez wybudowanie miejsc postojowych oraz ciągu pieszko-jezdnego.

Inwestycję zrealizowano ze środków własnych gminy w wysokości 391 426,75 zł.

W listopadzie br. dobiegła końca realizacja inwestycji pod nazwą: „Rozbudowa drogi gminnej nr 373017T Śmiechowice-Samborzec od km 2+410 do km 2+735 ” o długości 325 m.

Zadanie zostało zrealizowane z dofinansowaniem pochodzącym ze środków Funduszu Dróg Samorządowych. Roboty zostały zlecone w trybie „zaprojektuj i wybuduj”. Projekt obejmował

opracowanie dokumentacji projektowej i rozbudowę drogi gminnej, których koszt całkowity wyniósł 555 000 zł, a kwota otrzymanego dofinansowania wynosi 444 000 zł.

W gronie najlepszych

Z radością informujemy, że projekt Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu znalazł się w gronie 30 projektów z całej Polski, które otrzymały dofinansowanie w XIII edycji programu „Na dobry początek!” Fundacji BGK im. J. K. Steczkowskiego.

Wszystkich złożonych wniosków było trzysta.

Grant w wysokości 15 000 zł zostanie przeznaczony na realizację projektu pn. „Projekt na 6!”. Do udziału w nim zaprosimy dzieci uczestniczące w edukacji przedszkolnej oraz szkolnej w przedziale wiekowym 5-9 lat z terenu gminy Samborzec. Działania zakładają

wprowadzenie nowatorskich metod w zakresie stymulowania rozwoju. Przed nami ciekawa oferta nauki i zabawy w 6 strefach: naukowej, plastycznej, eksperymentalnej, przyrodniczej, ekologicznej, wolontariatu. Realizację „Projektu na 6!” XIII edycji programu „Na dobry początek” zaplanowano na rok 2021.

Gminny Ośrodek Kultury
w Samborcu

Chcą mieć wpływ na rozwój

Lokalna Grupa Działania Sandomierskiej informuje, że w ramach naboru 2/2020 na Przedsięwzięcie 2.3.1 Tworzenie i rozwój ogólnodostępnej, niekomercyjnej infrastruktury turystycznej lub rekreacyjnej lub kulturalnej wybrano do dofinansowania 13 wniosków złożonych przez organizacje pozarządowe z obszaru objętego LSR.

W gronie wybranych wniosków znalazł się projekt złożony przez organizację pozarządową z terenu gminy Samborzec, tj. Stowarzyszenie Przyjaciele Milczan. Cieszymy się, że na naszym terenie działają organizacje pozarządowe, które poprzez realizację tego typu projektów wpływają na rozwój obszarów wiejskich oraz

integrację i aktywizację społeczności lokalnej. Projekty realizowane będą ze środków Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 w ramach poddziałania 19.2 „Wsparcie na wdrażanie operacji w ramach strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność”.

Odszedł zasłużony kapłan

W wieku 80 lat, w 55. roku kapłaństwa zmarł w Sandomierzu ksiądz prałat Czesław Przewłocki, były proboszcz parafii w Chobrzeżanach. Msza święta pogrzebowa została odprawiona 23 października w kościele parafialnym w Chodkowie Starym (gmina Łonów), rodzinnej miejscowości kapłana.

Ksiądz prałat Czesław Przewłocki po studiach w Wyższym Seminarium Duchownym w Sandomierzu pracował najpierw w parafiach: Głowaczów, Połaniec (świętego Marcina), Siemno, Starachowice (Świętej Trójcy), Ostrowiec Świętokrzyski (świętego Michała). Jako proboszcz pracował w parafiach: Miłosierdzia Bożego w Ostrowcu Świętokrzyskim, Łętownia i Chobrzeżany (1997-2010).

W Chobrzeżanach, dzięki wsparciu parafian i własnemu zaangażowaniu, przyczynił się do powstania nowego cmentarza, odnowił plebanie, ogrodzenie, plac kościelny. U podnóża kościoła stała figura Jezusa Miłosiernego. Z Jego inicjatywy rozpoczęły się też coroczne wyjazdy z Chobrzeżan na nocne czuwanie do Częstochowy. W parafii działał prężnie Caritas. W 2010 roku ks. Czesław przeszedł na kapłańską emeryturę i zamieszkał w Domu Księży Emerytów w Sandomierzu.

Pełnił funkcję wicedziekana dekanatu Sandomierz-Południe, ojca duchownego dekanatu Klimontów. Został odznaczony godnością kanonika honorowego Sandomierskiej Kapituły Katedralnej w 1993 roku oraz Kapelana Honorowego Jego Świątobliwości w 1994 roku.

NASZA OJCZYZNA

11 listopada 1918 roku, po 123 latach nieobecności, Rzeczpospolita odzyskała niepodległość i powróciła na mapę Europy. Na ten dzień czekały trzy pokolenia Polaków. My wspominamy go dziś z dumą i radością, przepiełnieni wdzięcznością dla naszych walecznych przodków.

Będąc pod butem zaborców, Ojczyzna nasza cierpiała, była wykorzystywana, upokarzana, wynarodowiana, a mimo to podejmowała próby odzyskania wolności. Przykładem tych zmagani były: powstania kościuszkowskie, listopadowe czy powstanie styczniowe, które jak wiemy skończyły się dla nas porażką. Dopiero listopad 1918 roku przyniósł nam wolność. W odzyskaniu niepodległości mieli udział również nasi krewni i znajomi z gminy Samborzec. W 1920 roku brali czynny udział w wyprawie na Kijów, na Wilno, walczyli w Bitwie Warszawskiej, znaczna ich część wcześniej była w Legionach Polskich. Było ich kilkudziesięciu, niestety, wielu z tej zawieruchy wojennej nie powróciło do swoich rodzinnych domów. Tu między innymi należy wspomnieć o dwóch wielkich postaciach, o kapelanie ppor. kom. bł. ks. Władysławie Miegoni z Samborca i gen. bryg. Stanisławie „Grzmocie” Skotnickim ze Skotnik, którzy w Bitwie Warszawskiej szczególnie się wyróżnili.

Dziś w zadumie zadaje sobie pytania: Co myślę, mówiąc niepodległość?, Co myślę, mówiąc wolność?, Co myślę, mówiąc Ojczyzna? Dziś w Polsce tak naprawdę już niewielu rodaków używa słowa Ojczyzna. Mówią o kraju, o narodzie, o ludziach. Często pytam sam siebie: A może już wszystko o Ojczyźnie powiedziano? Może w inny sposób dziś Ojczyzna jest postrzegana? A może tak naprawdę niewielu ją kocha? Oczywiście, można nie kochać swej Ojczyzny i żyć, lecz nie można wówczas owocować. To droga donikąd. Tu kilka refleksji. Mówiąc Ojczyzna zaklinam się za Piotrem Skargą: „Gdybym zapomniał Ciebie, Ojczyzno moja, (...) niech przywrze język do mojego podniebienia i niech uschnie moja prawica, a Ty, Boże na wieki zapomnij o mnie”. Mówiąc Ojczyzna powtarzam katechizm dziecka Wł. Bełzy: „Kto ty jesteś? Jaki czyn twój? Gdzie ty mieszkasz? Czynn twa ziemia? Krwią i blizną. Czy ją kochasz? Kocham szczerze. A w co wierzysz? W Polskę wierzę!”. Ojczyznę kocham jak mamę, „bo mnie zbożami swoich pól jak mlekiem wykarmiła”. Mówiąc Ojczyzna słyszę modlitwę wieków: „ile cię cenić trzeba, ten tylko się dowie./ Kto cię stracił (...) Tak nas powróciśz cudem na Ojczyzny łono. / Tymczasem przenieś moją duszę utęsknioną/ Do tych pagórków leśnych, do tych łąk zielonych (...) / Do tych pól malowanych zbożem rozmaitem, / Wyzłaczanych pszenicą, posrebrzanych żytem.” Modłę się tymi słowami Mickiewicza jak codziennym pacierzem. Myślę o tym. A za Norwidem proszę, mówiąc Ojczyzna, tęsknię za taką: „gdzie kruszynę chleba/ Podnoszą z ziemi przez uszanowanie/ Dla darów nieba”. Podnosząc ten okruh, ucalować go trzeba. Tęsknie za taką Ojczyzną: gdzie inaczej żyją ludzie, gdzie nasze przeznaczenie zapisane jest w gwiazdach. Gdzie zapamięniana muzyka cicho w sercu brzmi. Gdzie słyszę Straszyn Dwór Moniuszki, mazurki i walece Fryderyka. Gdzie jest nadzieja dla Ojczyzny – lepszych dni. Mówiąc Ojczyzna, błagam z Tuwimem: „Przywień nam chleb z polskiego pola./ Przy-

wróć nam trumny z polskiej sosny (...)/ Daj nam uprzątnąć dom ojczysty./ Tak z naszych zgłiszcz i ruin świętych./ Jak z grzechów naszych, win przekłetych./ Niech będzie biedny, ale czysty (...)/ Daj rządy mądrych, dobrych ludzi./ Lecz nade wszystko słowem naszym zmienionym przez krętaczy./ Jedność przywróć i prawdziwość./ Niech prawo zawsze prawo znaczy./ A sprawiedliwość – sprawiedliwość.

Mówiąc Ojczyzna, widzę całą jej historię. Jej siłę, wielkość, ale i dramaty, tragedie. Widzę ludzi mądrych i mocnych, królów, władców, uczonych i świętych, widzę bogactwo mej kultury: szkoły, biblioteki, muzea, teatry, kina. Widzę budowanie, muzykę, malarstwo, sztukę. Stroje dworzan, mieszczan i wieśniaków, wojów, rycerzy, żołnierzy, powstańców, bohaterów, nauczycieli i zdrajców. Siłacz-

Żołnierze wraz z dowódcą Władysławem Rzepczyńskim i Andruszkowicz (siedzi trzeci z lewej). Okres wojny polsko-bolszewickiej (ok. 1920 r.). Fotografia ze zbiorów Barbary Dygdoń.

kę, Judymów, Bohatyrowiczów, Skrzetuskich, Sopiców, Borynów, Bogumila i Barbare, Kmiciców i Jurandów, Łalkę i Wokulskiego, Skawińskiego, Bartosza i Drzymałę. I Slimaka. Widzę dzieci z Wrześni, Lwowa i z Powstania Warszawskiego, „Człowieka z żelaza” i Karguli i Pawlaków. Widzę poległych naszych żołnierzy pod Lenino, pod Monte Casino, Arnhem, Tobrukiem i Berlinem. Słyszę głos naszych rodaków z Gminy Samborzec poległych „za naszą i waszą wolność” w bitwach na frontach wielu wojen i powstań. Słyszę i widzę... widzę i tak bez końca.

Myśląc Ojczyzna, dumny jestem, że jestem synem tej Ojczyzny. Powtórzę, dumny jestem, że jestem synem tej Ojczyzny. A czasem wstydzę się, że jestem z tej Ojczyzny, bo brak wśród nas jedności, nienawiść sięga bruku. Wstydzę się, że Polak stracił honor. Schamieliśmy. Ciągłe swary i kłótnie. Brak u nas uprzejmości, szacunku, przyzwoitości, ciagle obrażanie jeden drugiego i brak tolerancji. Wstydzę się słów, które wypowiadała Polacy. Nie będzie Niemiec pluł nam w twarz, sami sobie naplujemy. Naszą obrzydliwości w książkach i w gazetach, na płotach i na domach. Ale cóż – to też moja Ojczyzna. Dziękujemy Bogu za tę wolność i za szansę, które co dzień marnujemy, za tę wolność, której spróstać nie umiemy. Idąc za J. Stowackim: „A kiedyś – o smętnych losach zadumany./ Mojej biednej ojczyzny – przysna kto

szlachetny./ Że płaszcz na moim duchu nie był wyżebrany./ Lecz świetnościami dawnych moich przodków świetny”.

Ale mówiąc Ojczyzna uciekam w inny świat, śni mi się moja Ojczyzna dawnych lat. Mój dom rodzinny z kamieniem u węgła, dachem krytym snopkiem z malwami w ogródku, z podłoga umytą przez mamę. Śni mi się modlitwa wieczorna, ufne bociany wracające do swoich gniazd, szubujące jaskółki, łąki umajone, śpiew słowika nad ranem, moja pierwsza miłość gorąca, figury i krzyże przydrożne, śpiewane majówki, moja szkoła, moja pani, mój ksiądz, rezurekcja, choinka, wspólna wigilia i opłatek i pasterka. Ogniska na polu, szczególnie kolor nieba, żniwa, brzęk kos, zapach pieczonego chleba, porykujące bydło wracające do zagrody. Czuję zapach pieczonych kartofli, widzę kuropatwy na śniegu zimą, babie lato, konie

Dzieje gminy
rymem pisane

POLANÓW

Obecną nazwę wioski Polanów w 1937 r. wprowadzono. Wcześniejsza nazwa „Życ” mieszkańcom się nie podobała, Do Sejmiku Pow. w Sandomierzu o zmianę nazwy prośbę złożono,

Nową nazwą ludność starostę sandomierskiego L. Polanowskiego uhonorowała.

W kronikach w XIII wieku wieś Życ się pojawia, Kasztelan Żegota zakonników przy Kościele św. Ducha nią uposaża, Kadra duchowa przy budynku kościelnym szpital stawiła, Fachową ochronę zdrowia w Sandomierzu po raz pierwszy wdraża.

W XV-tym wieku historia Życi się skomplikowała I właściciele już kilku wioską zarządzali, Większa część wioski do Warsa i Jana z Samborca należała, A mniejsza biskupstwo krakowskie we władaniu miało.

W XVI wieku ta wieś w królewską z rycerskiej przeobrażona Powstała Życ Samborzecka i Życ Złocka – osobne miały zarządzanie, Życ Samborzecka do Starostwa Sandomierskiego była przydzielona, A Życ Złocka – do Złotej, jako biskupstwa krakowskiego uposażenie.

Taki układ własności był utrzymywany do końca XVIII wieku, Istniała też wtedy we wsi karczma niewielka, Chłopi z Życi Samborzeckiej odrabiali pańszczyznę w Samborcu, w folwarku, Dopiero sto lat później zaszła zmiana wszelka.

W czasie zaborów dobra królewskie i duchownych kasacji uległy, Część ziem urzędnicy carscy w nagrody otrzymywali, Po powstaniu styczniowym reformy uwłaszczeniowe się zbiegły

I ziemię też dostali chłopci, którzy ją uprawiali.

W 1937 roku mieszkańcy Życi uchwałę podjęli Na wiejskim zebraniu miejsce to miało, Nazwę wsi wszyscy zmienić bardzo chcieli, By okoliczne społeczeństwo już się z nich nie śmiało.

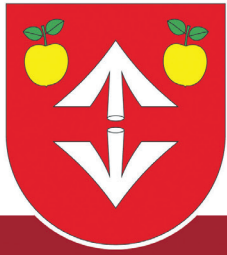
Osobę Leona Polanowskiego – Starostę Sandomierskiego chciano uhonorować Za jego zasługi w rozwój powiatu włożone, Od jego to nazwiska nowa nazwa wsi miała powstać I jako wieś Polanów zostało to zatwierdzone.

W 1977 roku Ochotnicza Straż Pożarna w Polanowie powstała, Obecnie to jednostka w nowoczesny sprzęt gaśniczy wyposażona, Dla bezpieczeństwa mieszkańców całej Gminy Samborzec działa, Jednostka niezbędna i bardzo ceniona.

W remizie OSP różne spotkania się odbywają, Zarówno strażackie, jak i sołeckie, dla potrzeb wsi organizowane, Mieszkańcy swoje zdania na temat rozwoju Polanowa wypowiadają, Sołectwo coraz bardziej jest unowocześniane.

Nad rzeką Polanówką wieś położona, lewym Koprzywianki dopływie, Z lessowymi glebami, w malowniczy sposób pofaladowany. Ludzie poświęcają tu swe życie głównie sadów i warzyw uprawie, Mieszkając w posesjach pięknie kwiatami ozdobionymi. EWA JUDA

ANDRZEJ CEBULA

SAMBORZEC NA LINII CZASU

Nr 89 grudzień 2020

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu znalazł się w gronie 30 zwycięskich autorów wniosków w III edycji Programu „Generacja 6.0” Fundacji BGK im. J. K. Steczkowskiego. Grant w wysokości 11 tys. zł zostanie przeznaczony na realizację projektu pt. „Życie zaczyna się z 6.0!”.

Życie zaczyna się z 6.0

W ramach projektu uczestnicy, seniorzy w wieku 60+, wezmą udział w warsztatach i ćwiczeniach, realizowanych w trzech blokach tematycznych. Blok technologiczno-edukacyjny obejmie cykl warsztatów obsługi komputera, poruszania się w internecie, ćwiczenia z zakresu obsługi smartfona oraz warsztaty tworzenia podcastów o tematyce regionalnej. Przewidziano także porady dotyczące finansów i przepisów prawnych, bezpieczeństwa w Internecie, warsztaty pierwszej pomocy przedmedycznej, profilaktykę i bezpieczeństwo w okresie występowania COVID oraz spotkanie z dzielnicowym. Blok rekreacyjny to spotkania warsztatowe oraz rajdy nordic walking z instruktorem, rajd rowerowy „Senior na rowerze!”, spotkania z dietetykiem dotyczące zdrowego żywienia, warsztaty kulinarne. W trzecim bloku – kulturalnym seniorzy odbędą wyjazdowe spotkanie integracyjne, wizytę w Muzeum Wsi Lubelskiej, Muzeum Lubelskim, Teatrze Muzycznym w Lublinie. Na koniec oficjalne zakończenie projektu oraz organizacja kina plenerowego.

Realizację projektu „Życie zaczyna się z 6.0!” zaplanowano na 2021 r. Działania będą realizowane dzięki całkowitemu finansowaniu przez Fundację BGK.

Trwa dobra passa

Po dosyć pechowym początku sezonu 2020/2021, w trudnych realiach covidowych, po kontuzjach zawodników i płaceniu frycowego w pierwszym starcie w IV lidze seniorów, nadszedł czas rewanżów i efektownych zwycięstw.

Żaden zespół – a mamy trzy ekipy startujące w rozgrywkach siatkarskich – od dwóch weekendów nie przegrał swojego meczu. W 5 spotkaniach oddaliśmy przeciwnikom tylko dwa sety. Kadetki w ostatnich dwóch meczach pewnie wygrały z Muks 5 Sandomierz (3:1) oraz Gałą Skarżysko-Kamienna (na wyjeździe) 3:0 i zajmują obecnie 3. miejsce w tabeli z dorobkiem 4 zwycięstw i 2 porażek. Ostatnie dwa spotkania kadetów również na naszą korzyść. Wygramyśmy po 3:0 z Ostrowcem u siebie i STS Skarżysko-Kamienna na wyjeździe, plasując się w tabeli na 2. miejscu (jedna porażka z liderem). Seniorzy w 5 meczach zdobyli 8 punktów (dwa ostatnie efektowne zwycięstwa z Gump Ostrowiec Świętokrzyski, na wyjeździe i u siebie po 3:1 i 3:0), które dają im 3. miejsce w tabeli gr. 2.

Młodziczki na turnieju ogólnopolskim o Puchar Burmistrza Miasta Annapol pewnie wygrały swoje mecze i cały turniej: ULKS Chobrzany vs UKS Opolo Lubelskie – 2:0 (25:8;25:8), ULKS vs MKS Kraśnik – 2:0 (25:7;25:9), Chobrzany vs Skafka Annapol – 2:0 (25:7;25:8). MVP turnieju została nasza przyjmująca Alicja Macias.

Sukcesy te cieszą, szkoda tylko, że nie możemy gościć u siebie naszych wierznych i oddanych kibiców... (ULKS Chobrzany)

By zmieniać rzeczywistość...

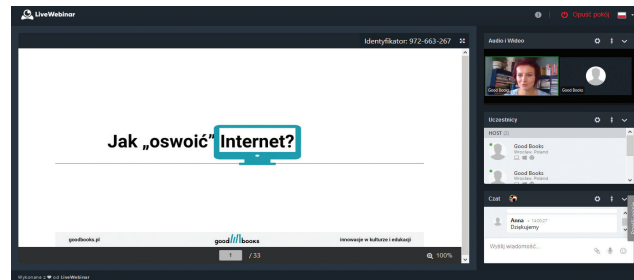
Działaj lokalnie

Dzięki corocznym konkursom grantowym ogłaszanym przez Ośrodek Działaj Lokalnie, grantobiorcy mogą realizować wybrane projekty zmieniające lokalną rzeczywistość, przyczyniając się do budowania kapitału społecznego. Tak było w przypadku projektu „Aktywni on/offline” realizowanego przez Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu oraz grupę nieformalną Aktywni.

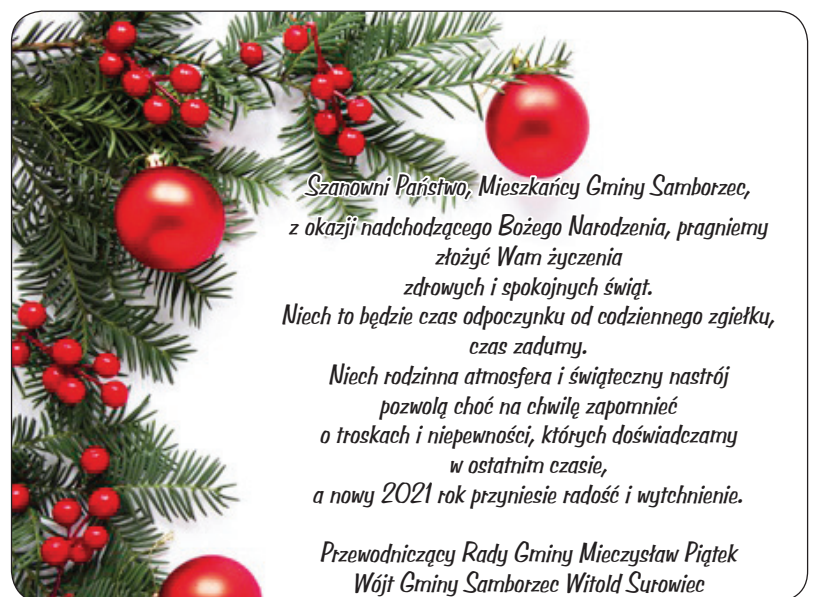
Realizacja działań okazała się wyzwaniem z uwagi na bieżącą sytuację, jednak przy pomocy kanałów komunikacyjnych online oraz dzięki zaangażowaniu osób biorących udział w projekcie, udało się zrealizować zaplanowane wydarzenia. Podczas projektu uczestnicy odbyli warsztaty nordic walking z instruktorem, a także cykl rajdów pieszych po terenie gminy Samborzec. Dzięki pomocy sponsora – LGD Ziemi Sandomierskiej, zakupiono 13 kompletów kijków do nordic walking. Zorganizowano dwa webinary – spotkania w Internecie na temat „Jak oswoić Internet?” oraz „Kultura, sztuka i rozrywka on-line”. Podczas spotkań online uczestnicy dowiedzieli się, jak znaleźć motywację do uczenia

się, co możemy odnaleźć w sieci oraz jak to działa. Ponadto, co to są media społecznościowe – Facebook, Youtube, poczta, aplikacje na telefon oraz jak z nich korzystać. – *Odbyliśmy wirtualne zwiedzanie kilku muzeów, poznaliśmy ciekawe propozycje z dziedziny literatury, muzyki, a także ciekawe propozycje stron online* – wspominają uczestnicy.

W ramach projektu odbyły się również wirtualne warsztaty kulinarne, w efekcie których uczestnicy mogli zaprezentować samodzielnie przygotowane w domu dania oraz wymienić się pomysłami kulinarnymi z innymi. Zachęcamy do obejrzenia efektów naszej pracy oraz relacji z działań projektowych na stronie GOK w Samborcu www.kulturasamborzec.pl.

Dofinansowano ze środków programu „Działaj Lokalnie” Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności realizowanego przez Akademię Rozwoju Filantropii w Polsce oraz Ośrodek Promowania i Wspierania Przedsiębiorczości Rolnej w Sandomierzu.

Szanowni Państwo, Mieszkańcy Gminy Samborzec, z okazji nadchodzącego Bożego Narodzenia, pragniemy złożyć Wam życzenia zdrowych i spokojnych świąt. Niech to będzie czas odpoczynku od codziennego zgiełku, czas zadumy.

Niech rodzinna atmosfera i świąteczny nastrój pozwolą choć na chwilę zapomnieć o troskach i niepewności, których doświadczamy w ostatnim czasie, a nowy 2021 rok przyniesie radość i wytchnienie.

*Przewodniczący Rady Gminy Mieczysław Piątek
Wójt Gminy Samborzec Witold Surowiec*

Uczniowie z Chobrzan w reportażu TVP Historia

Budynek naszego Liceum i lasek Choiny w jesienne dni 2020 roku zmienił się w plan filmowy. Telewizja Polska kręciła u nas zdjęcia do reportażu o działającej w naszej szkole 70 lat temu grupie młodych chłopaków niegodzących się na komunistyczne rządy w Polsce. Założyli oni nielegalną Podziemną Organizację Wojskową, która działała z przerwami w latach 1950-1952.

Reportaż nosi tytuł „Cena Wierności – Podziemna Organizacja Wojskowa w Chobrzanach”, a w rolę ówczesnych licealistów wcielił się dzisiejsi uczniowie naszej szkoły:

Mikołaj Kapuściński kl. II LO – jako Sławomir Piłza
 Marcin Śmiechowski kl. III LO – jako Zenon Surowiec
 Piotr Korytko kl. III LO – jako Bogdan Giza
 Wiktor Kapusta kl. III LO – jako Seweryn Drzymalski
 Wojciech Winiarczyk kl. III LO – jako Zdzisław Grzesik w 1952 roku
 Filip Winiarczyk kl. I LO – jako Zdzisław Grzesik w 1950 roku
 Michał Krupa kl. II LO – jako przewodniczący szkolnego koła ZMP
 Kacper Adamczyk kl. II LO – jako działacz szkolnego koła ZMP
 Marta Lasota kl. III LO – jako uczennica Liceum w latach 50.
 Anna Białek kl. II LO – jako uczennica Liceum w latach 50.
 Kinga Lachtara kl. II LO – jako uczennica Liceum w latach 50.

„PIERWSZY KROK DO ZRZUCENIA NIEWOLI TO ODWAŻYĆ SIĘ BYĆ WOLNYM”
 Tadeusz Kościuszko

OKOLICZNOŚCI POWSTANIA POW
 Okoliczności powstania Podziemnej Organizacji Wojskowej w Państwowym Gimnazjum Ogólnokształcącym w Chobrzanach mają związek z ówczesną sytuacją panującą na terenie kraju. Był to okres wzmożonego stalinizmu. Doszło do unifikacji życia politycznego, społecznego i gospodarczego. Na terenie placówek oświatowych główną rolę w życiu społeczności uczniowskiej odgrywała ZMP. Kontrolowała ona działalność innych organizacji szkolnych. Przynależność do niej była obowiązkowa, a odmowa przystąpienia groziła nawet wydaleniem ze szkoły. ZMP na swoich zebraniach prowadziła indoktrynację polityczną młodzieży, wytykała uczniom ich bierność, krytykowała Kościół katolicki, zachwalała panujący w ZSRR i Polsce ustrój, oczerniając przedwojenne władze kraju oraz niepodległościowe podziemie z czasów II wojny światowej i po niej.

Właśnie ta wszechwładza ZMP na terenie szkoły w Chobrzanach oraz bezpośrednia

krytyka trzech członków miała decydujący wpływ na powstanie nielegalnej organizacji wśród uczniów gimnazjum w Chobrzanach. W marcu 1950 roku podczas spotkania szkolnego koła ZMP Zarząd publicznie skrytykował za bierność organizacyjną Bogdana Gizę, Zdzisława Grzesika i Zenona Surowca. Przejęci niesłuszną w ich przekonaniu krytyką młodzi ludzie podjęli decyzję o powołaniu organizacji pod roboczą nazwą Młodzieżowe Wojsko Polskie/Młodzieżowa Walka Polityczna. Początkowo organizacja wg zeznań B. Giza miała torpedować działania przewodniczącego szkolnego ZMP Zygmunta Wrony, który miał wręcz wszechwładzę w organizacji, dobre kontakty z działaczami PZPR i dyrekcją szkoły. Pod koniec marca 1950 roku do organizacji zostali zwerbowani: Sławomir Piłza, Zygmunt Surowiec, Stefan Stawecki, Seweryn

ulotek i odezw o charakterze antypaństwowym i antyustrojowym. Ponadto członkowie POW podjęli decyzję o pozyskiwaniu i gromadzeniu broni palnej. Podczas spotkań uczestnicy, zgodnie z sugestią Seweryna Drzymalskiego, postanowili nawiązać kontakt z ambasadą USA w Warszawie. Środki na wyjazd do stolicy postanowiono uzyskać od okolicznych księży. Proboszczowie odmawiali jednak jakichkolwiek kontaktów o charakterze nielegalnym.

Działalność POW zamarła po czerwcu 1950 roku. Ma to związek z wakacjami, a od nowego roku szkolnego nie podjęto działań w sprawie wznowienia działalności organizacji.

Jesienią 1951 roku Stefan Stawecki i Zdzisław Grzesik podczas rozmowy z Zygmuntem Surowcem proponowali odnowienie działalności organizacji. Zapadła decyzja o werbunku innych uczniów. POW działała

Drzymalski, Mieczysław Chajka, Zygmunt Rędziak, Marian Górecki.

W kwietniu 1950 roku odbyło się zebranie robocze. Podczas tego spotkania przyjęto nazwę Podziemna Organizacja Wojskowa. W czasie następnego spotkania w kwietniu i maju przyjęto strukturę organizacyjną: dowódcą został Bogdan Giza, zastępca Zdzisław Grzesik, kierownikiem wydziału uzbrojenia Zenon Surowiec, kierownikami wydziału propagandy Zdzisław Grzesik i Seweryn Drzymalski.

Głównym celem POW w tym czasie miała być walka z aktywnym ZMP w szkole, zrywanie plakatów propagandowych, niszczenie portretów przywódców politycznych, pisanie

wtedy zaledwie kilka dni w listopadzie 1951 roku. Podczas jednego ze spotkań opracowano statut organizacji, który 20 XI 1951 roku został zaakceptowany. Decyzja o zaprzestaniu działalności POW miała związek z podejrzeniami, że UB wpadła na trop organizacji. Po 22 XI 1951 w obawie przed karą POW zakończyła działalność. W styczniu 1952 roku większość członków POW została aresztowana, osadzona w areszcie UB w Sandomierzu i poddana ciężkiemu śledztwu. W maju tego roku zapadły wyroki skazujące od roku do czterech lat. Kary były odbywane w więzieniach w Jaworznie i Sosnowcu oraz w ośrodkach pracy więźniów w Jaworznie Chrustach i Sośnicy.

W 1952 roku na mocy amnestii złagodzono wyroki i większość skazanych wyszła na wolność w grudniu tego roku.

O tym, jaką cenę zapłacili nasi starsi koledzy i jakie były ich dalsze losy, można się było przekonać, oglądając reportaż pt. „Cena Wierności – Podziemna Organizacja

Wojskowa w Chobrzanach” emitowany 21 grudnia 2020 roku na kanale TVP HISTORIA o godzinie 18.15.

Autorzy reportażu serdecznie dziękują panu Robertowi Soi, dyrektorowi Zespołu Placówek Oświatowych w Chobrzanach, nauczycielom i pracownikom za pomoc w realizacji materiału.

Koordynatorem projektu ze strony szkoły był pan Tomasz Styczeń, nauczyciel historii i wiedzy o społeczeństwie w Zespole Placówek Oświatowych w Chobrzanach.

Tekst: Tomasz Styczeń, LO im. Stefana Żeromskiego w Chobrzanach
 Zdjęcia: Sławomir Mazur TVP Kielce

Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu znalazła się w gronie 100 placówek nagrodzonych w konkursie na wyróżniające się inicjatywy zorganizowane w ramach Nocy Bibliotek 2020.

Kolejny sukces biblioteki

Zwycięskie biblioteki zostały wyłonione spośród 1033, które wzięły udział w tegorocznej edycji wydarzenia. Jury konkursu Nocy Bibliotek i Platona zdecydowało o wyborze 100 placówek, które zorganizowały w tym roku, pełnym wyzwaniach i ograniczeniach, wyróżniające się Noce Bibliotek – plenerowe, stacjonarne, online – i zrelacjonowały je na stronie nocbibliotek.pl.

Nagrodą w konkursie jest duży pakiet książek związanych tematycznie z hasłem tegorocznej edycji „Klimat

na czytanie”. Cieszymy się, że działania naszej biblioteki są zauważane i doceniane. Jest to już druga nagroda w konkursie Nocy Bibliotek i Platona. W zeszłym roku nasza placówka znalazła się w gronie 10 nagrodzonych bibliotek.

Pragniemy podziękować naszym najmłodszym Czytelnikom, bez których Noc Bibliotek w samborzeckiej książnicy nie mogłaby się udać. Mamy nadzieję, że spotkamy się podczas kolejnej edycji akcji za rok.

Fot. Albert Sendrowicz